

കൽകി

KALKI ഫ്രീഡ് 29, 1955

4

ചിത്ര

புதிய

பெரிய சைஸ்

ரெக்ஸோனா

அதிக தெளிவான,
வழிலோங்கும்
சக்திமத்திற்கு

கேள்வி என்ன
கேள்வி இது என்ன

● எந்தெந்த அட்டைமீதும் மட்டு
மட்டுமே எந்தெந்த அட்டைமீதும்
கேள்வி என்ன கேள்வி இது
கேள்வி இது கேள்வி இது

கல்கி பொருட்காட்சி

1955 மே 29

ஆலகை விஷம்	(தலைப்புகள்)	...	3
கொழு திரைகள்	4
தந்தித் தழி	5
என்ன செதி?	7
மழை வரும் சமயம்.....(காட்டுதல்)	ரகு	...	8
சக்கரவர்த்தித் திருமகள்	சாந்தா	...	11
மார்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்	கல்வி மந்திரி திரு. வி. க. பி. சேஷமணி	...	17
அம்பத்துர் அபிசயம்	என். வி. என்.	...	20
ஆற்றங்கரையினிலே	பேரரசியர் தா. பி. சேஷப்பிள்ளை	...	24
பு. கே. சி.யின் கடிதங்கள்	26
பேரின் சிவனதுரை	துரைசாமி	...	28
'கல்வி'யின் அமரநாடி	ஆசாதி	...	35
விஷயங்கள் மூன்று	"அசோக"	...	46
பிராந்திய திறைமேலியது	சாயப்பிள்ளை	...	49
ஆரோக்கிய வாழ்வு	தேவசுமி குமாரசாமி	...	55
ஹாஸ்யக் களஞ்சியம்	58
தங்க மார்பழம்	சாந்தி	...	61
தலையின் சந்தேகம்!	பு. என். என்.	...	63
சமீபத்திலே	கொழு	...	64
பச்சைப் புடவை	தங்கம்	...	75
ஆசையும் பாசமும்	பி. வி. சாயச்சிதிரசர்மா-ஜெயமணி	...	83

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உத்தரவிடப் பெயர்கள்; எப்படியாகும் உத்தரவிடப்படும்.

அருணகிரிவிলাஸ் சீயக்காய் பவுடர்

ஸ்நானத்திற்கு
சிறுந்தது

ARUNAGIRI VILAS SOAP-NUT POWDER.KARAIKUDI.

ராமன் காப்பி கம்பெனி

143, புரசவாக்கம் தைரோடு
சென்னை-7

எங்கள் இளைஸ்தாபனம் ஒன்றை
15, உஸ்மான் ரோடு
தியாகராயநகரில்
ஆரம்பித்தார்களோம் என்பதை
மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்

உயர்ந்த ரக காப்பிக்கொட்டை
தினுசுகளும் காப்பித் தூளும்
கிடைக்கும்

தேவையான காப்பித் தூள்
அவ்வப்பொழுது வருத்து
அரைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு
செய்துள்ளோம்

மத்திய கிளைகள் :

119, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி
108, பெரிய கடைத்தெரு, கும்பகோணம்

ப்ரஷ் கிரீஸோஸ்கர்

எகெட்ரிக் மோட்டார்கள்

200 H. P. வரையில்

எல்லா கடினமான தொழில் உபயோ
கத்திற்கும் உறுதியான மோட்டார்கள்.

ஸ்டாக்கிலிருந்தோ அல்லது உடிக
விரைவிலோ டெலிவரி கிடைக்கும்.

உற்பத்தியாளர்கள் :

கிரீஸோஸ்கர் எகெட்ரிக் கோ.லிமிட்.
பெங்களூர் - 3

மேலும் ஏதாவது

PARRY & CO.
LIMITED

மதுரை தபால் பெட்டி நெ. 12
பக்காய் தபால் பெட்டி நெ. 506
கடிகாத்தூர் தபால் பெட்டி நெ. 208
தருமேசுலம் தபால் பெட்டி நெ. 172

மலர் 14 }
இதழ் 44 }

தமிழ்த் திரு நாடு தன்னைப் - பெற்ற
தாயென்று கும்பிடிக் பாப்பா

—பாரதியார்

மன்மத 15
வைகாசி 15

ஆலாகல விஷம்

பிரிட்டனில் இந்த வாரம் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. உலக சோஷலிஸ்ட் பற்றிய பிரச்சனை எதுவும் இந்தத் தேர்தலில் இடம் பெறவில்லை.

பெருமானோ, பெரிய பெருமானோ யார் வந்தாலும் பெயரிஸ்தான் வித்தியாசம். உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வழி அணு வெடிக்கதான் என்று இரு கட்சியினரும் முடிவு செய்தே தேர்தலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

குடியா சமீபத்தில் விடுத்ததுள்ள அறிக்கையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அணுப் பிரகாசை ஒழித்துக் கட்டியிருக்கலாம். அணுப் அதற்கு அமெரிக்காவுக்கு மனம் இல்லை. அமெரிக்காவுக்கு மனம் இல்லாதபடியினால், பிரிட்டனில் எந்தக் கட்சிக் குமே தனியான வழியில் செல்லத் தைரியமில்லை.

மேற்கு ஜெர்மனியின் இராணுவ பலம் தயாராகி விட்டது. தங்கனோடு சேர்ந்து விட்டது. இனி பயமில்லை என்ற உத்தேசத்திலும் மயக்கத்திலும் ஆழ்ந்து விட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர்களும் இராணுவ அதிகாரிகளும் பேசுவதைப் பார்த்தால், உலக சமாதானப் பேச்சுக்கள் உருப்படாது போலத்தான் காணப்படுகிறது. தரிடலர் இளப்பிய துவேஷச் சூழ்நிலைதான் மறுபடியும் வானத்தை முடிக்கொண்டு வருகிறது. எமக்கு வேண்டாதவர்களை அடியோடு ஒழித்து விட்டால்தான் சோஷலிஸ்ட் தவறான யோசனையே வேஷப் போட்டுக் கொண்டு தாண்டவமாடுகிறது. ஆறுமாதக்காலமாகக் கடன் வாங்கிக் குடும்பம் நடப்பது போல் இங்கேயும் அங்கேயும் யுத்தம் தலைமேலுக்காமல் சரிக்கட்டி வருகிறார் எம்முடைய ஒரு அவர்கள். இதற்குமேல் அவர் என்ன செய்ய முடியும்? மேல்நாட்டு மனப்பான்மையில் சிறிதும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை.

அணுப் பிரகாசை எம்பி உலகைக் காப்பாற்றி விடலாம் என்றே எண்ணுகிறார்கள்.

“உலகத்தினர் அனைவருக்கும் பொதுவாக உள்ள வானத்தையும் நீரையும் விஷ மயமாக்கக் கூடாது. ஆலாகல நஞ்சைப் போல் விஷத்தைக் கொப்பும் ஜலது குண்டுப் பரிசோதனை வெடிக்கிற நிறுத்த வேண்டும்! அவற்றின் உற்பத்தியையே அடியோடு நிறுத்த வேண்டும்” என்று சொன்னால் சிலர் “சில ஆயுதங்களை நிறுத்தவதாவது. நடுப்பதாவது! யுத்தத்தைப் போல அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டும். யுத்தத்தை ஒழித்து விட்டால் அப்பறம் அணுதண்டு ஜலது குண்டு பீதி ஏது!” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படிச் சொல்பவர்கள் போகாத ஊருக்குத்தான் வழி சொல்லுகிறார்கள். ஆகாத காரியத்தைச் சொல்லி, உடனே செய்யக்கூடிய காரியத்துக்குத் தடைவாதம் செய்கிறார்கள்.

உலகத்தில் யுத்தம் என்பதே இருக்கக் கூடாது. உலகம் அனைத்துக்கும் ஒரே அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்ற பேச்சு, இன்று தேற்றல்வ. பல நூற்றாண்டுகளாகவே கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கூடவே பெரும் யுத்தங்களும் நடந்து வந்தே வருகின்றன!

யுத்தத்தையே அடியோடு ஒழிப்பது என்பது உலகப் பெரியோர் பலர் பன்முறை எண்ணியும் முயன்றும் தோற்று விட்ட கொள்கையாகும்.

"எதிரிகளே பெருகா வம்பென ஓடிவாது. உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டாலும் வம்பு ஓடிவாது. ஆபத்துக்குக் காப்பாக அணுகுண்டுவிதை தயாராக வைத்திருக்கிறோம்" என்று அடுத்தடுத்து கோரல்கள் வரும் வல்லாறன் புத்தத்தை முற்றிலும் ஒழித்து விடுவான், அதற்கு யுத்தமேக் காண்பாரின் என்று எதிர்பார்ப்பது மடமையாகும்.

ஸ்காட் டைம்ஸ் பத்திரிகை மே 17-க்கு இதை மிஸ்டர்ஸ்காட் எழுதிருப்பதாகிறது :- "இதுவரை வெடித்தது போதும். இனிமேல் இரண்டு வருஷங்களுக்கு வெடிப் பட்டகம் வெண்டியதில்லை என்றும், அவையுடைய பட்டகம் எவ்வாறு முடிந்தாகி விட்டது என்றும் அமெரிக்க அரசாட்சி தீர்மானத்தின்படி உலகத்துக்கு வேண்டும்." இவ்வாறு சொல்வது டைம்ஸ் பத்திரிகை 'அணுகுண்டு

விதை' உலகத்துக்கு வேண்டியது. அதை வைத்ததற்காக தீர்ப்புண்டும். அதற்குப் பட்டகங்கள் வேறுதான் தீர்ப்புண்டும்' என்றும் சொல்கிறது.

பட்டகம் வெடிக்க முடியாததும், எஞ்சியத்தில் சேர்த்து வைத்திருக்கும் அணுகுண்டு வரும் வடிகாக்கிவிட்டு குண்டுமேல் வெடிக்க ஆரம்பித்தால் அதன் பலனுக்கே கிளம்பும் விஷயமாகவியர் அடிவு என்று! என்பதை வேரிக் குளவன், உள்மேல் பதைக்கிறது. இரு பதைக்கட்டங்களின் மத்தியில் வெறுப்பிலும் உலகத்தின் உரிமையே பரி போப் விட்டதா? ஒரு ஊரில் புதைக்கப்பட்டிருக்க ஒரு தொழிற்சாலைகள் வைப்பதற்குக் கூடுதலாகக் காலம் வரக்கூடுமென்றும், ஊரார் ஆட்சேபித்தால் கூடுதலாகக் காலம் வரக்கூடுமென்றும், இப்படியிருக்க, கொடிய விஷயமாக இருக்க ஆட்சேபம் சொல்ல உலகுக்கு உரிமை இல்லைவா! ஆதலானதான் அவ்விதம் வேண்டும். நெற்றிக் கண்ணியே திறப்பதே நெறிவழிக்கு.

கோஆ நிலைமை

"அங்குண்டிய சிவாயமான உலகத்தின் வளம் எவரும் தவிரிட வாய்க்காது என்பதிலும் அனுமதிக்க மாட்டோம்" என்று போர்க்கால ஐந்துபதி சென்ற வாய் முடிக்கிறார்கள். கோஆயில் போர்க்கால அநிலாதினம் சென்று வரும் அநிலாதினம் இந்நிலை எதிர்க்காலம் என்று அல்லவா! அதற்கு நூற்றே போர்க்கால ஐந்துபதி அய்ந்தாம் வருஷத்திலிருந்து, தாய்க்காலம் என்று வரும் மூன்றாம் சிவாயமானவன் என்று போர்க்கால அநிலாதினம் உறுதியாக அல்ல சிவாயமாகி விட்டா. தம சிவாயமாகப் பாரத நாட்டைப் போ வெண்டிய கோஆயில் போர்க்கால அநிலாதினம் இன்னும் இருந்து வருகிறது அநிலாதினம். அந்தடல் அங்குண்டிய மக்கள் பீதம். மக்களின் எதிரி உத்திர உரிமை கோரிச் சத்தியாகிரகம் செல்லவாய்ந்த போர்க்கால அநிலாதினம் கொடிய அடக்குமுறைகளால் பீர்போகிறது வருவது இரட்டியப் அநிலாதினம். இந்த அநிலாதினம் போர்க்கால எதிர்க்காலம் என்று உறுதியாக மாற்றம் அது சிவாயமாகி விட்டது.

கோஆ மக்களுக்குச் சத்திர உரிமை கோரி எதிர்த்துப் போரில் ஈடுபட்டுள்ள சத்தியாகிரகம் போர்க்கால அநிலாதினம் கிடைப்படுத்தியும், சத்திரவகைசெய்தும்வருகிறார்கள். சாதாரண ஆயுதப் பீர்போக புத்தத்தின் கைது செல்லப்பட்டவர்களைச் சத்திரவகைசெய்தல் உடனடி என்பது எவ்வாறு எவ்வாறு சத்திரவகைசெய்தல், சென்ற மகா புத்தத்தின் போது போர்க்கால அநிலாதினம் சத்திரவகைசெய்த தொழில் தவிர்த்துக்கும் ஐயாவ் தவிர்த்துக்கும் கோதேச இராணுவம் போட்டார் எடுதலான தண்டனை விதித்ததை உலகம் அறியும். அதைவிடப் பெரும் குற்றத்தை இப்போது போர்க்கால அநிலாதினம் செய்து வருகிறார்கள். கோஆ யே தவிர இயக்கத்தை ஆதரிப்பதற்காகப் பின்புறம் இருக்கும் நேரில் மனோரட்டிக் போர்க்கால

அநிலாதினம் அடக்கு முறைகளில் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

கோஆ சத்திரவகைசெய்த தாக்குப்போ இராணுவத்தினர் கிடுக்கெட்டாகவோ கோஆ போரின் சத்திரவகைசெய்த மறுத்து விட்டார்கள். அதற்காக இந்தப் போரில் அநிலாதினம் போர்க்கால எதிர்க்கால வெறுப்பிலிருந்து கிடைக்கி விட்டார்கள் என்றும், கோஆயில் போர்க்கால ஆட்சி குறித்து வருவதால் வெறுப்பிலிருந்து வந்தால் இராணுவத்தினர்கள் உறுதியாக ஆட்சியை சத்திரவகைசெய்த பார்த்திருக்கின்றார்கள் என்றும் செல்லிக்க உறுதிப்படுத்த, எது எவ்வாறுவரும் இந்நிலையில் எஞ்சியுள்ள அநிலாதினம் ஒன்றும் பீதம் ஒன்றும் ஒழிய வேண்டியது என்பது நிச்சயம்.

கொட், எக் இன்னும் வம்புண்டிய இந்நிலை அரசாட்சி கோஆயில் போரில் இராணுவத்தாக்குறும் செல்லிக்கவோ என்று கேட்கிறார்கள். உலகத்தின் பல ஓய்வு முடிக்குகளில் ஏற்பட்டு வரும் தீவிர சத்திரவகைசெய்த வாய்க்க புத்தம் இத்தல் மாதாள் முறைகள் தீர்ப்பதற்காக வம்புண்டிய பீர்தம் மந்திரி வேறும் துறவன் அனுப்பியும் பீரத்தனைப்பட்டு வருகிறார். அதே சமயத்தின் எம் கோஆயில் போரில் அத்திரு மானு முறைகள் எப்படிக்க கைப்பிடிப்பது என்று தவக்குகிறார். இதவே ஒழிய, சிவாயமான உரை விக்கவோ என்பதற்காகவோ.

வம்புண்டிய மாதாள் கோதேசத்தை நாடு விட்டாட்டோம் என்ற உறுதியின் போரில் தாக்கு போர்க்கால அநிலாதினம் தவிர்த்துத் தவிர்த்து பார்த்து முறைகள் எட்டத்துகிறார்கள். இதவும் உண்மையே. ஆயினும் வம்புண்டிய போதுக் கோதேசத்தையும், இக் கோதேசத்தின் உலகத்தின் கைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் செல்லிக்கவாயும், விட்டு விட்டால் எந்த முறைகள் அதுசத்திரவகைசெய்த பீரத்தினால் என்பதை வம்புண்டிய பீர்தம் மந்திரி ஆயோ சத்திரவகைசெய்த, அவசரப்பட்டவெண்டியதில்லை.

தந்தித் தமிழ்

தமிழ்நாட்டு மக்கள் தந்தி கொடுக்கும் போது செய்திகளைத் தமிழ் மொழியிலேயே கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசை சமீப காலத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. அவசரமாக ஒரு செய்தி அனுப்புவதில் விஷயம் தவறிப் போகாமல் எழுத வேண்டுமானால் தமிழிலேயே தமிழர்கள் எழுதுவது நலம். அதற்குச் சொசைகரிகள் அமைப்பது அரசாங்கத்தில் கடமை. எந்த பாஷையுமே இந்த உரிமையை இந்தியத் தந்தி இலாகாவிலும் கொடுவது நியாயம்.

இதற்கு வழி என்ன என்பதைப் பகர் ஆலோசித்து வருகிறார்கள். இந்தியாவில் வழங்கி வரும் எல்லா பாஷைகளுக்கும் சம சொசைகளும் ஏற்பட வேண்டும். தந்தி உத்தியோகத்தில் தற்போதுள்ள கம் முகாடய சகோதரர்கள் அடைந்திருக்கும் பயிற்சியை அவர்களுக்குப் புதுத் தொந்தரவு கொடுக்காமல் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டும். இதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் தென்படுகிறது. எழுத்தொலிகளைச் சரியான முறையில் ஆங்கில எழுத்துக் குறிகளில் பெயர்த்து எழுத வேண்டும். இந்தப் பெயர்த்து எழுதும் வேலையைத் தந்தி ஆபீஸில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், தந்தி உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் புதுத் தொந்தரவு ஏற்படாது. சந்தேகங்களும் குழப்பங்களும் பிழைகளும் உண்டாகா.

தமிழ் ஒலிகளை ஆங்கில எழுத்துக்களில் பெயர்த்து எழுதுவதில் ஒரே முறைகளைக் கையாள் வேண்டும். ஒரு ஒலிக்கு ஒரு குறியீடு இருக்க வேண்டும். ஒரு குறியீடு புத்த ஒரு ஒலியே இருக்க வேண்டும். அப்படி அமைப்பதற்குச் சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறோம்.

தமிழ் எழுத்துக்களையும் அவற்றிற்கு உரிய ஆங்கில எழுத்துக்களையும் முறையே இழை நகுவினோம்.

தமிழிலும் வடமொழியிலும் மற்ற பாஷைகளிலும் உள்ள நூல்களை ஆங்கில எழுத்துக்களில் பெயர்த்து எழுதுவதற்காக இப்போது நிபுணர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் எழுத்து முறை கம் முகாடய தந்தி விஷயத்துக்குப் பொருத்தமாகாது. எழுத்துக்கு மேலும் மேலும் அடைவானங்கள் இட்டு வச்சடிக்கும் காரியத்தைத் தந்தி முறையில் புதுத் முடியாது. குழப்பம் ஏற்படும். தந்தி உத்தியோகஸ்தர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். புதுப் பயிற்சி ஒன்றும் அதிகமாக அவசியமில்லாத முறையில் ஆங்கில பாஷையில் அதிகமாக வழங்கி வரும் எழுத்துப் பிரயோகத்தை ஒட்டி அமைத்துக் கொள்வதே நலம். இதை யெல்லாம் கவனித்துக் கீழ்க்கண்ட முறையை மக்கள் யோசனைக்கு வழங்குகிறோம். முக்கியமாகத் தந்தி இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்மதம் வேண்டும். ஆகையால் அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் காணுகிறோம்.

தந்தி எழுத்து	தந்தி ஆங்கில எழுத்து
அ	a
ஆ	aa
இ	i
ஈ	ee
உ	u
ஊ	oo
எ	e
ஏ (மொழி முதல் எழுத்து)	ya
ஏ (உயிர்மேலில் வரும்போது)	ey
ஐ	ai
ஓ	o
ஔ	oa
ஓ	ou
ஔ	h
கேரம் (ஒசைமேலியும்போது)	g
ங்	ng
க்	h
கேரம் (ஒசை மேலியும்போது முறையே)	j, e, e

அட்டைப்பட விளக்கம்

ரவி சந்திரிகா

கவந்திய அநிகாரி கேட்ட அன்புக் கேள்விக்குத் தன் சொசை கதையைச் சொல்ல முனைகிறார் ரவீந்திரன். அவன் மனக் கண்ணில் ஒரு விநாய, வண்ண ஒலியும் ஒன்று தெரிகிறது. தன் வாழ்க்கையின் கிதத்தையே புல்லாங்குழலில் ஊதுவது போலவும், சரப்பகந்தி என்ற லாசிகையைப் போல் தன் வாழ்க்கையில் பின்னிடட்ட பூங்கொடியான சந்திரிகாவின் வழியே நுகம் பின்னணியில் நிற்பது போலவும் ரவீந்திரனுடைய உட்புலனில் தெரிகிறது.

கவிஞரின் அந்தக் காட்சிக் கற்பனையை இந்த இதழ் அட்டையில் நகுவினோம்.

[அதாரணம் :

பஞ்சிங் விதி	—	Pan̄jivilai
பசு	—	Pacu
சுவை	—	Curai
சங்கீதம்	—	Sangeetham
சன்மட	—	Can̄dhai
பச்சை	—	Pachchai]

ஞ	—	nj
ட	—	t
டகரம் (ஓசை மெலிவும்போது)	—	d
ந்	—	nh
த்	—	th
தகரம் (ஓசை மெலிவும்போது)	—	dh
ந், த்	—	n
ப	—	p
பகரம் (ஓசை மெலிவும்போது)	—	b
ம்	—	m
ய	—	y
ர	—	r
ல்	—	l
வ	—	v
ழ	—	zh
ள	—	lh
றகரம்	—	r
ற	—	tr

உடமொழி எழுத்துக்கள்

இ	—	i
ஊ	—	ksh
஋	—	sh
ஸ	—	s
ஹ	—	h

இப்படி ஒரு முறைமைப் பயன்படுத்தி எல்லாரும் தந்தி வாசகங்களை எழுதக் கற்றுக் கொண்டால் தந்திக் காரியாலயங்களில் வேலை செய்வோருக்கு அதிகக் கஷ்டம் இராது. இதற்கு என்று தனி யாக எழுத்துப் பெயர்ப்பு குமாஸ்தா ஒருவரைத் தந்தி ஆபீஸில் ஆரம்ப காலத்தில் நியமித்து விட்டால் கேள்வி துரிதமாக எடக்கும். தந்தி வாங்குவதற்கும், வந்த தந்தியைப் பெயரித்து எழுதுவதற்கும் இந்த குமாஸ்தா பயிற்சி பெற்றவராக இருக்க வேண்டும்.

தந்திக் கட்டளை விஷயத்தில் இப் போழுது உண்டான போவனவே பதினாதி

ஆகிய எழுத்துக்களை ஒரு மொழியாக எடுத்துக் கொண்டு வருவக்கலாம்.

உதாரணமாகச் சில தமிழ்த் தந்தி வாசகங்களை இந்தப் புதிய முறையில் பெயரித்து எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம் :

அம்மாவுக்கு கரம் குறைவாகில்ல X சாம்பசியம் ஏன் இன்னும் வரவில்லை X ஊரில் விஷ ஐயம் அதிகமாகவே இருக்கிறது X கொஞ்சம் கவனிப்பதும்படியான நிலைமை X வழக்கம்போல் பணம் அனுப்பவும் X வேறு விசேஷம் இல்லை X

ammavukku karum kuraiyavillai X saambacivam yen iinum varavillai X ooril visha iayam adhigamaagavey irukkiradhu X konjam kavalaippadum-badiyaana nilaimai X vazhakkampol panham anuppavum X veyru vishayham illai X

பொன்னுசாமியின் பெண்டிைப் பற்றி மாப்பிள்ளையை விசாரிக்கும் X பழைய சமாசாரமேயா X

ponnusaamiyin pen̄ndhaiyppatti maappil̄l̄haiyai vichariyunguḷḷ X pazhaiya samasalarameyaa X

இந்த ஒரே பெயர்ப்பு முறை, தந்தியைத் தவிர வேறு வகையிலும் பயன்படக்கூடும். முக்கியமாகத் தமிழ் தூதர்களை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் விமர்சனம் செய்யும் பொழுதும், ஆங்கிலக் கட்டுரைகளில் தமிழ்த் சொற்களை எழுத வேண்டும் போதும் இந்த முறைமைப் பயன்பற்றினால் படிக்கும் தமிழருக்கு எளிதாக இருக்கும் என்பது நிச்சயம். தற்போது கம்பனு அலகுத காம்பனு மரியாதையா அல்லது மாநிலத்தையா என்பது பல சமயம் விவரம் காணத் போகிறது. இப்படியே கழகமும் கலகமும், விலையும் வாகையுமும், வரிளையும்!

இந்த முறையில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது சொல் ஆசாரம், எசரம், ஊசரம், டகரம், தகரம், குறில் எசரம், சொல் எசரம் — இந்த எழுத்துக்களைத் தவறவின்றிக் குறிப்பதற்காக மேலேயுள்ள முறையில் கவனம் செலுத்தி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

★ நமது ஓயிர் சந்திராவுக்குச் சென்ற ஏப்ரல் மாதம் இறுதியில் உடல் சிலை பாடுக்கப்பட்டது. அதிகமான இரத்தக் கொதிப்பின் காரணமாக அவருக்கு கோய் ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அவர் சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ★

என்ன சேதி

பரீட்சை மொழிப் பிரச்சினை

நம்முடைய பிரதம மந்திரி ஜவாஹர் லால் நேரு அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றித்தான் மக்கள் ஏதோரு சந்தேகமாவது கவலைவாய்வு பட வேண்டியதில்லை. அரசியல் சீர்திருப்பச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பரிசுத்த வரவு கால வரவு முடிந்த பின்னரும் பரீட்சைகள்—அதாவது அகில இந்திய உத்தியோகப் பரீட்சைகள்—ஹிந்தி பாஷையிலேயே கடைபிற்ற வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்துவதற்கு அந்தச் சட்டத்தில் ஆதாரம் ஏதும் இல்லை; அது முடியவும் முடியாது என்பது ஸ்ரீ ஜவாஹர் லால் நேரு அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஹிந்திக்குப் பதிலாக வேறு மொழியிலும் பரீட்சை செய்வதற்கு இடம் 1951க்குப் பின்னரும் இருக்கே தீர வேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய கருத்து.

தருத்த சமயத்தில் இதைப் பற்றி அறிக்கை வெளிவாரும் என்று கம்புகிறோம். ஆனாலும் காம் செய்வ வேண்டிய முயற்சியைத் தளரவிடக்கூடாது. இதுதமிழுக்கு மட்டும் அல்ல தலைவரே. தெலுங்கு, கன்னட, மலையாளத் தலைவர்களும் தங்கள் கருத்தைச் சொல்கிற வேண்டும்.

விளம்பரத் தேரட்டம் வேண்டாம்!

சென்னை நகரத்தில் தெருக்கள் கடும் காற்சாற்றுகளில் காப்பொரேஷன் அதிகாரிகள் பசும் புல் வட்டங்களை அமைத்துக் காப்பாற்றி வந்து, நகரத்துக்கே ஒரு தனி அழகைத் தந்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் மெச்சத் தக்கது. மூக்கியமாக நீங்கள் இங்கு இடத்தில் பார்க்கலாம்: ஒரு கல்லுதோட்டமாகவே அந்த இடத்தை மாற்றி விட்டார்கள். இது போக்குவரத்து சேன்களியுக்கும் பார்வைக்கும் மிகவும் அனுபவமாக இருந்து வருகிறது. நின்று ரென்று இப்போது அங்கு விடத்தில் இரண்டு விளம்பரப் பலகைகள் தோன்றி சீர்ப்பாடுகள் கண்டு அச்சம் அடைகிறோம். இப்படியே புல்லுக்கும் வண்ணச் செடிகளுக்கும் பதிலாக விளம்பரங்களே வளர்ந்து கொண்டு போகுமோ என்று பயந்து காப்பொரேஷன் அதிகாரிகளின் கவனத்துக்காக இதை எழுதுகிறோம்.

இந்தச் சில விளம்பரங்களிலும் வரக் கூடிய அப்ப வருமானத்தை வேறு பல விதங்களில் அடையலாம். நகரத்தின் அழகைக் கெடுத்துவிட வேண்டியதில்லை.

கல்வி மகாநாடு

“குழந்தைகள் ஒரு நாட்டின் செல்வம்; மாணவர்கள் எதிர்காலத்தின் தலைவர்கள்” என்று எம்மா அறிஞர்களும், தேசத் தலைவர்களும், பொது மக்களும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் இந்த எதிர்காலத் தலைவர்களை, தேசத்தின் உண்மையான செல்வங்களைச் சரியான முறையில் உருவாக்க வேண்டியது கல்வித் துறையின் சடுபட்டிருப்பவர்களின் முக்கியமான கடமையாகும். இது சம்பந்தமாகச் சொந்த பல மாதங்களாகத் தமிழ்நாட்டில் உருவாகியுள்ள கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மக்கள் படித்துப் பயன்பெறும் பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் மொழியிலேயே பாடங்கள் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் தமிழ் மக்களின் விருப்பமாகும். இது சீராயமான விருப்பம் என்று காட்டுகின்ற கருத்துள்ள எம்மாரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும் இத்தனை காலமாக ஆங்கில மொழியிலேயே எல்லாப் பாடங்களையும் நடத்திப் பழக்கப்பட்ட கல்வித் துறை சம்பந்தப்பட்ட பொருடைய மனத்தில் சஞ்சலம் இருந்து வருகிறது. கல்வி போதனைக்குரிய சொற்களைச் சரியான முறையில் தொகுப்பது சம்பந்தமாகவும் கவலை இருந்து வருகிறது. இது போன்ற சஞ்சலங்களையும், கவலைகளையும் தீர்த்து, கல்லூரிகளிலும், பாடசாலைகளிலும் தமிழையே போதனை மொழியாகக் கொண்டு வர முயன்று வருகிறார் கமது கல்வி மந்திரி திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

அதற்காக வரும் ஜூன் பதினெட்டாம் தேதி சென்னை சர்வகலாசாலைக் கட்டடத்தில் ஒரு மகாநாடு நடக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இந்த மகாநாட்டுக்குச் சென்னை சர்வகலாசாலைத் தலைவர், அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைத் தலைவர், கமதராஜபுத்திலுள்ள கல்லூரிகளின் தலைவர்கள், இன்னும் அறிவுத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்து வரும் தமிழ்நாட்டினர்

மலை வரும் சமயம் தலைகள் சந்தம்!

இந்திய விலங்குகள் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? எந்தெந்த விலங்குகளும் தடத்தி வரும் தலைகள் சந்தம்! ஹிந்தி சம்ஸானம்

சோளக் கொல்லைப் பொம்மை!

தேய்வோரைச் சம்பளம் மாதிரி மத்தெரு சம்பளம் தூண் தட்டிவெற எவ்வாறு பாவித்தாள்
மேலும் மத்திரி உறுதியெழுதி உறுதிக்குக்கிரை.

அதிசயம்!

பாவித்தாள் அவர்கள் துறையே தெரிந்தவர்கள் எவ்வாறு பாவித்தாள்
மேலும் துறையே தெரிந்தவர்கள் எவ்வாறு பாவித்தாள்.

அருணகிரிநாதர்

இசை விழா

தில்லைநகர் - திருச்சி

*

ஜூன் மாதம் 4-ம் தேதி தொடங்கி
ஐந்து நாட்கள்வரை நடைபெறும்

*

"கலை" ஆசிரியர்

மீ. ப. சோமசுந்தரம் ("சோம")

அவர்கள்

4-6-55 மாலை 6-30 மணிக்கு ஆரம்ப
விழாவுக்குத் தலைமை தாங்குவார்கள்

அன்றாடம் பல்வேறு மொத்த நகைச்சுவை
டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை, எம்.எம்.சி.

அவர்கள்

தொடக்கவுரை நிகழ்த்துவார்கள்

*

நிருவாகிகள்:

நிருவாகத்துறை இராஜாத்தினம்
பிள்ளை, டி. வி. தம்பிசுவாமி,
மதுரை சோமசுந்தரம், மாயவரம்
எஸ். ராஜம், சீர்காழி கோவிந்த
ராஜன், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதன்,
கல்யாணசேனாபுரம் துரைஸ்வாமி,
டி. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி,
குடும்பகோணம் ஸ்ரீமதி ராஜேஸ்வரி,
கடலூர் ஸ்ரீமதி ஜெயலக்ஷ்மி

மற்றும் அனை

இசைச் செல்வர்கள் கலந்துகொள்வார்கள்

அனைவரும் வருக!

விவரமும் உபயோகத்திற்கும். இந்த
மகாநாட்டின் மூலம் பாட போதனை
சம்பந்தமாக ஒரு கல்வி முடிவுக்கு வர,
கல்வி மந்திரி திட்டமிட்டிருக்கிறார்.

இந்த மகாநாட்டில் தமிழ் நாட்டின்
பன்னாட்டுக்களின் விருந்தினரும், எதிர்
கால மாணவர்களின் தலைமுறையும்
நிறைந்த மூலத்தில் உருவாகும் என்று
எதிர்பார்க்கிறோம். ஒரு நாடும் அந்த
நாட்டு மக்களும் மூன்றாம் வேண்டி
மாணும். அவர்களுடைய மொழி வளம்
பெற வேண்டும். அவர்களுடைய தாய்
மொழியிலேயே எல்லாக் காரியங்களும்
கடைபிடிக்க வேண்டும். அப்படி எல்லாக்
காரியங்களும் கடைபிடிக்கும் மூலத்தில்
அவர்கள் மொழி வளம்பெற்று விட்டால்
அந்த நாடு விவரத்தில் எல்லா வகையிலும்
மூன்றாம் நிலை அடைந்து நிற்கும் விவரம்
என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

சர்வோதய விழா

ஜூன் மாதம் 4, 5 தேதிகளில் திருத்
தூதர்ப்புத்தி சந்திரன் புத்தி பெறும்
போதினது. "தமிழ் நாடு மூன்றாம்
சர்வோதய சம்மேளனம்" ராஜாஜியின் தலை
மையில் வேரு விமர்சனமாக நடக்கப்போ
கிறது என்பதை அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

மகாநாடு காத்திரியர்களின் அடிச் சுவட்
கடல் பின்பற்றி விடுவோர் அடிக்க
சந்திரன் அப்படி சிறந்த மூன்றாம்
புத்திரன் இயக்கத்தை வேரு வெற்றிகர
மாக நடத்தி வருகிறார்.

காட்டில் பல பகுதிகளிலும் பலர் 'நாள்
மூத்தி' 'மூத்தி' என்று போட்டி போட்
டுக் கொண்டு சில நாளும் செய்து வரு
கிறார்கள். சிரமம், சிரமமாக வழங்கி
விடுகிறார்கள். இதனாலும் சிலமில்லா
நிறுத்த விவரங்களின் காரணம் புது
மலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்
நாள் ராஜாஜி, "விடுவோர் அடிக்க
நாள் இயக்கம் அனுபவிக்கக்கூடிய அபர
சந்தி கார்த்திக்" என்று கூறுகிறார்.

இந்த மகாநாட்டில் அனைவரையும் சர்வ
சேவா சங்கத்தின் தலைவர் திரு திரேவிதிர
மணுசாமிநாதன் தலைமையில். விடுவோர்
அடிக்கின் காரணத்தினால் திரு அன்னா
சாநேல் சைலன்ட்ரபுத்தே, அனை இத்திய
ஆதாரக் கல்விச் சங்கக் காரணத்தினால் திரு
அபிபகாசனம் முதலியவர்களும் இம் மகா
நாட்டில் கலந்துகொள்ளப் போகிறார்கள்.
மகாநாடு வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்
பதில் சந்தேகம் என்ன இருக்கிறது?
ஆகவே இந்த கல்வி காரணத்தால் தஞ்சை
ஜில்லா வாரிகள் எங்கு பவன்படுத்திக்
கொள்வார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

70. பிராட்டியும் மாகுதியும்

“அன்புக்குரிய வானர கிரேஷ்டனே! நீ கொண்டு வந்த செய்தியைக் கேட்டு நான் மகிழ்வதா துக்கப்படுவதா என்பது தெரியவில்லை. உன் மொழி யெல்லாம் அமிருதம் கலந்த விஷம் போல் என் உள்ளத்தில் பாய்கிறது. ராமன் என்னை மறந்து விடவில்லை, என்னைத் தேடுகிறான் என்பது ஆனந்தம் தருகிறது. ராமன் துக்கப்படுகிறான், என்னியே நினைத்து நினைத்துத் துயரப் படுகிறான் என்பது என்னுடைய துக்கத்தை அதிகப்படுத்துகிறது.”

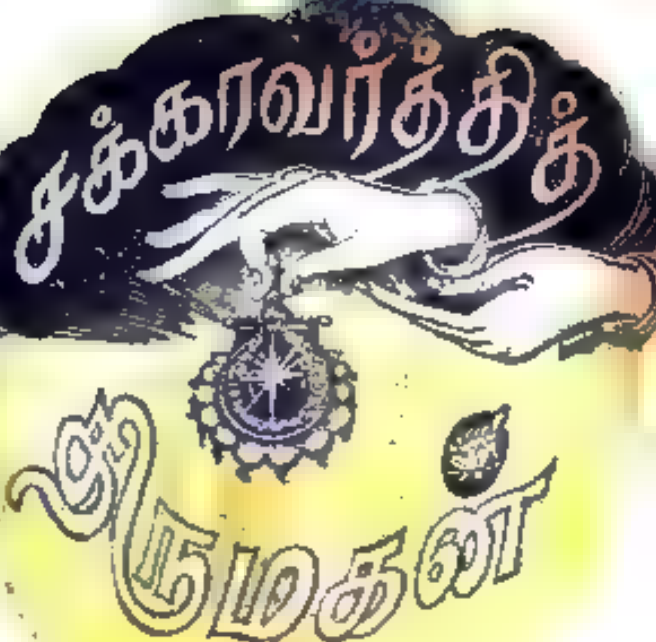
இவ்வாறு ஜானகி உள்ளதை உள்ளது போல் சொல்லி ஆறுதல் அடைந்தான்.

மனித வாழ்க்கையில் கரும்பும் துக்கமும், சந்தோஷமும் துயரமும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து மக்களை இயக்குகிறது. ராமன் தன்னை மறக்க வில்லை, தன்னையே நினைத்து நினைத்து வாடித் துயரப்பட்டு வருகிறான், தேடித் தேடி யலைந்து துக்கப்பட்டு வருகிறார் என்கிற செய்தி சேதைக்கு மிக்க ஆறுதலும் சந்தோஷமும் தந்தது. ஆனால் கூடவே துயரமும் தந்தது.

சேதை சொன்னான்: “மனித ஜன்மத்தில் சந்தோஷமும், விசனம் என்கிற இரட்டைக் கயிற்றால் உயிரானது கட்டி இழுக்கப் படுகிறது. இதை யாரும் தப்ப முடியாது. ராமனும் லக்ஷ்மணனும், நானும் இந்த இயற்கை விதிக்கு உட்பட்டிருக்கிறோம். பெரும் சுழிக் காற்றில் அகப்பட்டுக் கடலில் தள்ளாடும் படகைப் போல் என் பிராணநாதன் துக்கப்படுகிறார். அவர் எப்போது வருவார்? அன்புக்குரிய

வானர கிரேஷ்டனே, இந்த லக்ஷணையும் ராமனையும் மற்ற அரசக்கர்களையும் எப்போது வந்து வதம் செய்வார்? இந்த ராஜாசன் எனக்கு வைத்

திருக்கும் காலவரைக்குள் இது நடக்க வேண்டுமே? இதை என் நாதனிடம் சொல்லுவாய். இரண்டு மாதங்கள் தான் மிஞ்சி நிற்கின்றன. ராவணன்

நல்வழியில் செலுத்த அவன் தம்பி விபிஷணன் எவ்வளவோ முயன்றான். ‘சேதையைக் கொண்டு போய்த் திருப்பி ஒப்படைத்து விடு, லக்ஷையும், ராஜாச குலமும் தப்பிப் பிழைக்கும்’ என்று விபிஷணன் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான்; எல்லாம் பயனில்லாமல் போயிற்று. என் உள்ளத்தில் அந்தராத்மா ததரியமாக இருக்கிறது. ராவணன் அழியும் காலம் நெருங்கி வருகிறது. யமன் அவனை தேடுகிறான். அவன் அழிவது நிச்சயம். நாதன் வந்து என்னைச் சேகிரமே வெற்றியுடன் அடையப் போகிறார். இதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமில்லை. பரவத்தை வறிபாத என் உள்ளத்தில் காணும் நிகழ்ச்சி ஒரு நாளும் பொய்யாகாது.”

இவ்வாறு சேதை கண்களில் நீர்ததும்பப் பேசிக் கொண்டே போனான்.

சேதையின் துக்கத் தைப் பார்த்து ஹனுமான்னுக்குப் பேறுக்க முடியவில்லை.

“ஜானகி, நாயே! உடனே போய்ச் சொல்லி ராகவனை

அழைத்து வருவென். பெருஞ் சேனை யுடன் வந்து லக்ஷையில் இறங்குவான். கவலைப்படாதீர். உமக்கு இஷ்டமாயின் சொல்வீர், இப்போதே என் முதுகில்

ராஜாஜி

ஏறி உட்காருவீர், நானே உம்மைத் தூக்கிக் கடலைத் தாண்டி ராமனிடம் போய்ச் சேர்ந்து விடுவேன். இதைச் செய்வதற்குப் போதில் பலம் எனக்கு இருக்கிறது. சந்தேகமில்லை. அக்கினி தேவன் இந்திரனிடம் அநியைக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதைப் போல் ராமசந்திரனிடம் உம்மைக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பேன். புண்ணியவதியே! உத்தர விடுவீர். இன்றே ராகவனை நீர் பார்க்கலாம். தம்பியுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் ராம சந்திரனிடம் இன்றே நீர் போய்ச் சேருவீர். சந்தேகம் வேண்டாம். ராவணனோடு ஸங்கை முழுவதையும் தூக்கி ராமன் காலடியில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பேன். இதுவும் என் னால் முடியும். என்னை யாரும் தடுக்க முடியாது. என் முதுகின்மேல் ஏறி உட்கார்ந்திரானால் நீரே பார்ப்பீர். ரோஹிணி நட்சத்திரம் சந்திரனிடம் சேருவது போல் ராமசந்திரனை சந்தோஷமாக நீர் அடைவீர். இவ்விடம் எப்படி வந்தேனோ அப்படி இங் கிருந்து அவ்விடம் உம்மை எடுத்துப் போய்ச் சேருவேன், நீரே பார்ப்பீர்.”

இப்படி அன்பும் உற்சாகமும் பொங்கி வர, ஹனுமான் சொல்லிக் கொண்டே போனான். சேதை ஆச்சரி யப் பட்டான். இந்தச் சிறிய வானரம் எப்படி என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு கடலைத் தாண்ட முடியும் என்று சந்தேகித்தான். இதை உணர்ந்து கொண்ட ஹனுமான் தன் சக்தியைப் பிரபலிப்பதற்குக் காரணப்பதற்காக மேகையிலிருந்து மேே குதித்துத் தன் வடிவத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டான். பருவதாகாரமாக வளர்ந்தான். சேதை அதைப் பார்த்துப் பெரு மகிழ்ச்சி யடைந்தான்.

“வாயு புத்திரனே! உன் சக்தியை என் உணர்ந்தேன். ஆயினும் நீ என்னை எடுத்துப்போவது உரிதமல்ல. வழியில் அரக்கர்கள் உன்னைத் தடுத்து வந்ததற்கு இழப்பார்கள். உன்மேல் பாய்வார்கள். ஆயுதங்களை விசி ஏறி வார்கள். நீ என்னைக் காக்க வேண்டியதாகும். கவலைப்படுவாய். புத்தத்தில் உன் புத்தியைச் செலுத்துவது கஷ்டமாகும். எவ்வளவு பலவானாயினும் புத்தத்தில் வெற்றி என்பது நிச்சயமான விஷயம் அல்ல. உனக்கு அபாயம் நேர்ந்தால் என் கதி என்ன? உன்மேல் அரக்கர்கள் பாய்ந்தும் ஆயுதங்கள் விசியும் போர் நடந்து கொண் டிருக்கும்போது என்னைதீர்யமாய் உன் முதுகின் மேல் உட்கார்ந்து கொண் டிருக்க முடியுமா? நழுவிக்கடலில் விழுவேன். இவற்றை யெல்லாம் யோசித்தால் என்னை எடுத்துக் கொண்டு நீ கடலைத் தாண்டுவது சரியல்ல. என்பது வியத்தம். தவிர, ஹனு மானே! நீ வந்து என்னை, அரக்கர் களுக்குத் தெரியாமல் எடுத்துப் போய் விட்டால் அது என் நாதனுடைய விசத்துக்குக் குறைவாகுமே! ராவ னனை எதிர்த்துப் போர் செய்து என்னை மீட்டினால் அல்லவோ சுதந்திரிய குலத்துக்குக் கவுரவமாக இருக்கும். ராவணன் என்னைத் திருட்டுத் தனமாக எடுத்து வந்த மாதிரி ராம னும் போர் செய்யாமல் என்னை அடை வது சரியாகுமா? அப்பின்! நீ திரும் பிப்போய் ராமனையும் ஸங்குமணனையும் வானர சேனையையும் அழைத்து வா! ராமனுடைய பாணங்களால் வங்கை அழிந்து ராவணன் யமாலயம் அனுப் பப்பட வேண்டும். வெற்றி நமது என்

பதில் சந்தேகமில்லை. ராமனுடைய பாணங்கள் பிரளய காலக் குரியனைப் போல் இந்த ராவண சமூகத்தை எரித்து நாசமாக்கும்" என்றான்.

“நான் திரும்பிப் போய் ராம னிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்? உம்மைக் கண்டு பேசியதற்கு என்ன அடையாளம் சொல்லுவேன்?” என்று ஹனுமான் கேட்டான்.

இதைக் கேட்டதும் சீதைக்குப் பதரிய நினைவுகள் வந்து விட்டன. கண்களில் நீர் பெருகிற்று.

தனக்கும் ராமனுக்கும் பட்டுமே சென்ற அந்தரங்க நிகழ்ச்சிகளை ஹனுமான் தன் நாதனிடம் சொன்னால் தன்னைக் கண்டதற்கு அடையாளமும் ஆகும். தன் ஆற்றாமை நிலையையும் காட்டுப் என்று இயற்கை வேகத் துக்கு இசையச் சில விஷயங்களைச் சொன்னான்.

“என்னுடைய ராமன், தண்டக வனத்தில் ஒருவராகின்று அகரர்களை

நீர்மூலம் செய்த வீரர். இந்த வங்கையை ஏன் இன்னும் அழிக்காம விருக்கிறார்? அவ

ரால் ஆகாதது ஒன்று உண்டா? ஒரு நாள் ஹனும ராமனும் சித்திர கூடத் தில் ஆற்றங்கரையி லிருந்த வனத்தில் விளையாட்டாக அலைந்து, ஓய்ந்து போய் ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்தோம். என் மடியில் அவர் சாய்ந்து அப்படியே தூங்கினார். அப்போது ஒரு காக்கை வந்து என்னை மார்பில் கொத் தித் தொந்தரவு பண்ணிற்று. நான் அதை ஓட்டினேன். திரும்பத் திரும்ப வந்து தொந்தரவு செய்தது. நான் ஒரு சிறு கல்லை எடுத்து அதன் மேல் வீசினேன். அப்போதும் அது கேட்க வில்லை. ராமன் எழுந்து நான் கஷ்டப் பட்டுக் கண்களில் நீர் ததும்பியிருந்த நிலையைக் கண்டு முதலில் சிரித்தார். பிறகு என் உடலில் காக்கையால் கொத் தப்பட்டுக் காயமாகி யிருந்ததைக் கண்டு, இந்தக் காக்கையானது காக்கை

அல்ல. அகரன் என்பதைக்கண்டு அம்மிரம் ஒன்று ஏறிந்தார். அது அவனைத் தூத்தித் தூத்திச் சென்று அகரன் தப்பிப் பிழைக்க முடியாமல் கடைசி யாக வந்து என் நாதன் கையில் விழுந்து சரணடைந்து பிழைத்தான். இதைச் சொல்லுவாய். நான் இன்னும் பல நான் காத்திருக்க முடியாது. சீக்கிரம் வந்து என் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொல்.”

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு அழு தான். மறுபடியும், “இன்னொரு நான் நான்கள் இருவரும் தனிவாக வளத்தில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தோம் நடந்து நடந்து களைத்துப் போய் வியர்வை வழிந்து நெற்றியி கிருந்த திலகம் கரைந்து போயிற்று. நாதன் வேடிக்கையாக ஒரு மலம் பாதையி கிருந்த செந்தாதுவைத் தேய்த்துத் தானே என் மூகத்திலிட்டார். இது அவருக்கு நினைவிருக்கிறதா என்று கேட்டுப் பாச்!” என்றான்.

இப்படிப் பழைய நீகழ்ச்சிகளைச் சொல்லச் சொல்லத் தன் தற்கால நிலையை நினைத்து மறுபடியும் துயரத் தில் ழுந்தான்.

“ராமனுக்கு நான் ஏதேனும் சொல்ல வேண்டுமா, என்ன? அவர் அறியாதது என்ன இருக்கிறது? நான் சொல்லியா அவருடைய தரு மத்தைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும்? நாதனை நான் கவல்கிறீத்தேன் என்று

யட்டும் சொல்லுவாய், போதும். அவர் பக்கத்தில் லக்ஷ்மணனும் இருக் கிறான். அவனுக்குச் சமாளமான ஒரு தம்பி உண்டா? ராமனுக்குத் துணை யாக இருக்கவே பிறந்தவன். நிகரற்ற சாமர்த்தியம் பெற்றவன். என் நாதன் அவன் மூகத்தைப் பார்த்துத் தக் தையை இழந்த துயரத்தை மறந்தார். ஒரு களங்கமற்ற பரிசுத்த இதயம், பயி என்பது தெரிவாத வீரன். வளத் தில் தன் தாயை மறந்து விட்டு என் னைத் தாயாகப் பாவித்துவந்தவன். என் துயரத்தை அகற்ற வேண்டும் என்று அவனுக்குச் சொல்லுவாய்” என்றான்.

ஜானகியின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகி, பேச்சுத் தடுமாறிற்று. ராமன் மாளைத் தேடி வேகு தாரம் சென்று விட்ட சாயத்தில் இளைய பெருமானைத் தான் கோபித்து மிக அலையமாகக் குற்றம் சாட்டினான் அல்லவா? இது சீதையின் உன்னத்தை வருத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

உயிரை நீக்க நிச்சயித்த சமயத்தில் வந்து தனக்கு ஆறுதல் தந்த ஓனு மான விட்டுப் பிரியவும் மனமில்லை; சீக்கிரம் அவன் க்ஷேமமாக ராமனிடம் சேர்ந்து செய்தி சொல்ல வேண்டும் என்றும் ஆகாச. இரண்டும் சேர்ந்து சீதைையை இவ்வாறு ஒவ்வொரு சாயம் ஒவ்வொரு விதமாகவும் பேசச்செய்தது.

மடிவில், “அப்பனே, இதோ என் விவாக காலத்தில் என் தாய்

கொடுத்து தசரத் மகாராஜன் என் தலையில் குட்டிய குடா மணி, இதை என் நாதனிடம் அடையா னாமாகத் தருவாய்” என்று தன் ஆடைத்

தலைப்பில் முடிந்திருந்த அந்த தெய்வீக ஆபரணத்தை அவிழ்த்தெடுத்து மாருதியினிடம் தந்தான்.

விவாக காலத்தில் தாயிடம் பெற்றதும் மாமன் தசரத மகாராஜன் கையால் குட்டப்பட்டதுமான அந்த ஆபரணத்தைத் தைதையின்வாய் மிதித்திருக்க வேண்டும்! மிக வினயமாக மாருதி அதைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

பெற்றுக் கொண்டதும் "உண்டேன் தைதையை" என்று அதை சாமனிடம் கொடுக்கப் போகும் பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும் என்னி ஹனுமானுடைய உள்ளம் அப்போதே சாமனிக்குத் துடித்துக்குப் பறந்து சென்று விட்டது; உடல்தான் லங்கையில் சிந்தது.

"பிரியானுள்ள வானரமே! என்னுடைய துக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய யோசனைகளை பெய்லாம். நீதான் சாமனுக்குச் சரிவாகச் சொல்லி வெற்றி சம்பாதித்துத் தரவேண்டும்" என்றான். சொல்லியதும் ஹனுமான் புறப்பட்டுப் போனான். மறுபடியும் தைத.

"ஹனுமான், சாஸ்திரமாசரிசுக் இருவருக்கும் என் அன்பைச் சொல்லுவாய். சக்ரீவனுக்கும் வானரப் பேரி யோர்களுக்கும் செல்லாம் என் அன்பைச் சொல்லுவாய். துயரக் கடலை நான் தாண்டுவதற்காக சாமனுக்கு எல்லாச் சகாயமும் அவர்களைச் செய்யச் சொல்லுவாய். நீதான் சாமனுக்கு உற்சாகம் தனராமல் சொல்ல வேண்டிய யோசனைகளை பெய்லாம் சொல்ல வேண்டும்" என்றான்.

"துக்கத்தை அகற்றிக் கொள் வீர். நீச்சலம் சாமலக்ஷ்மணர்கள் வானரப் படைபுடன் வங்கா தீவில் இறங்கி அரக்கர்களை அழித்து உம்மை வெற்றி புடன் திருப்பிக் கொண்டு போவார்கள். ஒரு சந்தேகமும் படாமல் இருப்பீராக" என்றான் மாருதி.

"இங்கே எங்கேயாவது நீ ஒரு நாள் இருந்து தங்கி இளைப்பாறித் திரும்புவது நல்லதல்லவா? உடனே போக வேண்டுமா?" என்றான். மறுபடியும் தைத. "உன்னைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் ஆறுதல் அடைந்தேன். என் துக்கத்தை மறந்தேன். மறுபடி நீ மறைந்ததும் நான் துக்கத்தில் மூழ் குவேன். நீ இந்தப் பெருங் கடலைத் தாண்டி வந்தாய். சாமனும் அவருடைய சேனையும் எப்படி இந்தக் கடலைத் தாண்டப் போகிறார்கள்? இதைப் பற்றி உன் யோசனை என்

னவோ!" என்று மறுபடியும் சந்தேகப்பட ஆரம்பித்தான்.

"தேவி! நீ ஒன்றும் ஐயப்பட வேண்டாம். நான் ஒருவன்தான் கடலைத் தாண்டக் கூடியவன் என்று என்னினீரோ? அங்கிருக்கும் வானரசிகள் எல்லாரும் என்னைவிட சாமர்த் தியசாகிகள். சக்ரீவன் மட்டுமல்ல, அவன் படைபிலுள்ளவர்களில் பலர் மூண்டலம் முழுதும் பறந்து சுற்றித் திரியக் கூடிய சக்தி கொண்டவர்கள். இந்தக் கடல் ஒரு பெரிதல்ல! என்னைவிட பலசாகிகளும் சாமர்த்தியசாகிகளும் ஆகாய மார்க்கம் செய்து பலர்களும் ஆயிரக்கணக்காக எங்களில் இருக்கிறார்கள். ஒரு சந்தேகமும் பட வேண்டாம். உண்மையில் எல்லாருமே என்னைத் தோற்கடிப்பார்கள். எல்லாரையும் விட பலசாகியையா தூதராக அனுப்புவார்கள்? குறைந்தவருகத் தேடி முதலில் அனுப்பிறார்கள். அங்கே இருக்கும் வானரசிகளில் பலர் என்னை மிஞ்சினவர்கள். தேவி, துக்கத்தை விட்டுச் சந்தோஷமாக இருப்பீராக. என் முதலின் பேரில் இரு சாஸ்திரம்மங்களை யும் ஏற்றிக்கொண்டு வரப் போகிறேன். வந்து இந்த தசரதத்தைப் பாணங்களால் பாழாக்குவார்கள். சாவனைக் குத்தோடு அழிப்பார்கள். உமக்கு மங்களம்! எதிர்பார்த்த வண்ணமாக இருப்பீராக! துயரக் கடலைத் தாண்டி அக்கரை ஏறுவீர். துக்க மெல்லாம் ஒரு கனவாகும். வெகு நாட்களில்லை. இரு சாஸ்திரமார்களும் வில் பிடித்து லங்கை வாயிலில் சிற்பதைப் பார்ப்பீர். இந்த அரக்கர் கடலில் அழிவதைப் பார்ப்பீர்! வானர சேனை வந்து குதித்துக் கூத்தாடி லங்கையைப் பாழாக்குவதைப் பார்ப்பீர். செய்தி தெரிந்த பின் ஒரு கணமும் கைமா இருக்க மாட்டார்கள். நான் போய்ச் சொல்லுவது நான் தடை. உடனே இளம்பி வருவார்கள். சுதரீயமாக இருப்பீராக" இவ்வாறு சொல்லி தேவியைத் தலைவணங்கி கமல்கரித்துப் புறப்பட்டான்.

"நீநின் உயிருடன் இருக்கிறேன் என்று சாமலக்ஷ்மணர்களுக்குச் சொல்லுவாயாக, காரியங்களைத் துரிதப்படுத்துவாயாக. மங்களம்" என்றான் தைத. அஞ்சா தேவியின் வீரகுமாரன், ஐரவியின் சோகத்தைத் தீர்த்த மகானுடைய அடி பணிவோமாக!

மார்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்

கன்னி மத்திரி திரு ஸ்ரீ. சுப்பிரமணியம்

நீம்பிக்கு அண்ணன் கதை சொல்வதும் பாடும் சொல்வதும் நாம் எங்கும் எப்போதும் காணக் கூடிய காட்சி. அதே மூலையில் கவி அவர்கள் தம் தமிழ் காட்டுச் சமோதரர்களுக்கு விதம் விதமான கதைகளையும் அறிவு ஊட்டக்கூடிய பல அரிய நூல்களையும் இயற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்நூல்களுக் கெல்லாம் மூச்செடுத்துவம் வாழ்ந்தது "மார்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்" என்ற நூல்.

காந்தி மகான் வாழ்க்கை காலத்திலே நம்மில் பலர் வாழ்ந்திருக்கிறோம் அவர்கள் இயற்றிய இயக்கங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிலர் அவருடன் செருக்கிப் பழகி இருக்கிறோம். நம் எல்லோருக்கும் வாழ்க்கையிலே எல்லாத் துறைகளிலும் வழிகாட்டியாக இருக்கக் கூடிய ஒரு தெய்வமாக அவர் விளங்குகிறார். அத் தெய்விகத் தன்மையை மகாத்மாஜி எப்படி அடைந்தார் என்று சொல்லும் சரித்திர தூய்தான் மார்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்.

மதறங்களைப் போல் சாதாரணமாகப் பிறந்து வளர்ந்த குழந்தை, எப்படி உலகம்போற்றும் மகாத்மாவாக வளர்ச்சி பெற்றார் என்பதை, கவி அவர்களுக்கே உரித்தான எளிய வளர்ச்சிக் கதையாக

யில் தொடங்குகிறார் புதித்து சொன்னக் கூடிய மூலையில் இந்தக் கதையைச் சொல்லி யிருக்கிறார். மகாத்மாஜி அவர்கள் தம்முடைய சப சரிதையை சத்திய சோதனை என்ற புத்தகத்திலே நமக்குச் சொல்லி யிருக்கிறார். அப் புத்தகத்திலிருந்து சில பகுதிகளை அவசியமான இடங்களில் எடுத்துக்கொண்டு இந் நூலுக்கு ஒரு மனத்துவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

மகாத்மாஜி அவர்கள் பிறப்பிலேயே மகாத்மாவாகப் பிறக்கவில்லை. ஒரு வித்த

எப்படிச் சிறு செடியாக வுளைந்து இயற்கையிலேயே படக்கூடிய வெப்பில், காற்று, மழை இவைகளை வெல்லும் சமர்த்துப் பெரிய மரமாக வளருகின்றதோ அதே மூலையில் காந்தி மகான் சாதாரணக் குழந்தையாக இருந்து வாழ்க்கையில் ஏற்படக் கூடிய இன்ப துன்பங்கள் நன்மை தீமைகளினைவனவால் பாதிக்கப் பட்டுச் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து மனித ஜெனத்திற்கே வழி காட்டும் மகானாக விளங்கினார். குழந்தைப் பருவத்திலே

தாய் தரிசுதயர்களின் வாழ்க்கை, அவர் ஐயுடைய குணதீர்ப்புகள் எவ்வளவு தூரம் குழந்தைகளால் பாதிக்கின்றன என்பது மகாத்மாஜியின் குழந்தை வாழ்க்கையில் தெளிவாக விளங்கும். அவர் தந்தையின் சேர்மையும், உறுதியும், அக்கிரமத்தையும், அன்பும் குழந்தை உணர்வின் மரபுத குணங்களை ஏற்படுத்தின.

சுரர் அங்கு வீட்டில் வேலை செய்து வந்த வேலைகாரி அரம்பையின் வாழ்க்கையும் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உபயோகமாக இருந்தது என்பதை இந்நூலில் சித்திரித்துக் காண்பித்திருக்கிறார். குழந்தைகளை வளர்க்கும் பெற்றோர்கள் இதை மூச்செய்யமாகக் கவனிப்பார்கள் என நம்புகிறேன். குழந்தைகள் மூன்றிலாவும் நாம் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் குழந்தை உணர்வதை நம் கைம்கோ, தீமைக்கோ பாதிக்கின்றன என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. இது எல்லா மனோதத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

பள்ளிக்கூடத்திலே புத்தகம் மூலமாகப் படித்துக் கொண்டதை விட நாடகம் பார்த்ததின் மூலம் அதிகம் கற்றுக் கொண்டார் என்பதைத் தக்காலத்தில்

நாம் எல்லாரும் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டியது பிர அவசியம். சிறுவன் பித்திர பத்திர நாடகத்தைப் பார்த்ததில் மூலம் தாய் தகப்பனார் இடத்தில் அன்பையும் பத்திரையையும்; அரிச்சந்திர நாடகம் பார்த்ததின் மூலம் சத்தியத்தின் பெருமையை யும் காந்தி மகாத்மா நங்கு உணர்ந்தார் என்பதை அறிவோம். ஆனால் இன்று நம் மூன்றால் சித்திரித்துக் காட்டக் கூடிய நாடகங்களை நாம் பாரக்கும்போது இவை எவ்வளவு தூரம் நம் குழந்தைக

ளுக்கு மன வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்பதைப் பற்றி நாம் விவாகடும் அடையக் கூடிய சிவையிருக்கிறோம். "தந்தை சொல்லிக்க மந்திரியிலும்" என்ற வாக்சியத்துக்கு இலக்காக "துஷ்ட சித்திர சிஷ்ட பரிபாவனம்" செய்யும் வல்லமை பெற்ற வீர ராமனுக்கும் கற்புக்கரசியாம் சீதைக்கும் பதிலாக வேறு யீரும்பந்தகாத மூலையில் இக்காலில் நாடக மேடையில் காண்பிப்பதனாலும், பிறர் மனவினைப் பலாத் காரமாக எடுத்துச் சென்ற ராவணனைப்

பேர்துறையத்திற்குப் பிறகு எடுத்து ஈட்டல் பரத்திரமாசு கடித்துக் காண்பிப்பதினும் கம்முண்டைப் குழுகிறதை முன்னேற்றம் அடைவார்களா என்பதைச் சமூகத்தில் உண்மையொருவரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம்.

இன்று எம்மீன் பவர் வக்கீல் தொழில் செய்கிறோம். மகாத்மாஜியும் வக்கீலாக இருந்த வாழ்க்கை நடத்தி விடுகிறீர்கள். இன்று பவர் வக்கீல் தொழிலைப் பற்றிக் குறைவாகக் கூறுகின்றனர். அது தொழிலின் குற்றமல்ல. தொழிலை நடத்துபவர்களின் குற்றமேதான் என்பதை மகாத்மாஜியின் வாழ்க்கை வலியுறுத்துகிறது என்பதை இன்றுமீன் மூலம் காணலாம். பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் வக்கீல் தொழிலை நடத்தவும் முடியும், அதிக் வெற்றியும் காணலாம் என்பதை சிடுபித்திரிக்குகிறது.

மகாத்மாஜியின் நெய் ஆப்பிரிக்க வாழ்க்கை பித்திரத்தினே இத்தியானிக், - அநாவது கம் தாய் ஈட்டியும், - அவர் இயற்ற வேண்டிய பெரிய காரியங்களுக்கு ஒரு பரிதாபம் காணலாம் அமைதிக்குகிறது. நெய் ஆப்பிரிக்காவிற்கான மகாத்மாஜி அவர்கள் "சத்தியாக்ஷம்" என்னும் புது ஆயத்தத்தை ஒரு சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்துக்காகவும் அதை எதிர்த்து கின்ற நில சத்தியாக்ஷம் எதிர்ப்பதற்காகவும்

சத்திரத்தினேயே முதல் முறையாக உபயோகப்படுத்தி அதிலே கடைசியாக வெற்றியும் கண்டார். இன்றுமீன் முதல் பாகம் நெய்நுப்பிக்க சத்தியாக்ஷத்தின் வெற்றியுடன் முடிவடைகின்றது.

இன்றுமீன் கம் தாயி் ஈட்டும் சிறுவர்கள் எம்மோரும் படிக்க வேண்டும். நிரும்பத்திரும்பப் படிக்க வேண்டும். கம்முண்டைப் பண்டைக் காலத்தின் அதிசயம் பண்பாடும் தந்தைய நாகரீகத்துக்கே அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிசயம் பண்பாடும், எல்லாம் ஒருங்கே அமைந்து விடக்கின்றன. மகாத்மாஜியின் வாழ்க்கையில், மகாத்மாஜியின் பிக்குகூட, அன்றுமுண்டு பேர்ந்த காச சத்தியாக்ஷம் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் இத்தகுமத்தின் காரணத்தினால் வாழ்க்கைதான் மனித சமுதாயத்துக்கே வழிகாட்டும் விளக்காக விளங்குகின்றது. அந்த விளக்காக ஸ்ரீரீத் மேல் சத்தியாக்ஷத்தையே பால இத்தாது கமக்குக் கெட்டு அவர்கள் அருளியிருக்கிறார்கள். அடுத்த பாகம் கிதாவின் வெளி வரும் என்று எப்புகிறேன். இத்தாதுமீன் மூலம் கெட்டு அவர்கள் தயிற் மக்களுக்கு ஒரு அரிய சேவைகளைச் செய்கின்றார்கள். அதை மூலமும் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது கம்முண்டை கடைசியாக.

பிரசாரம்: மக்கள் தாங்கள், தங்கள் பாகம், நெய் - 6. மீன்: ரூ. 5-0-0.

பி. எஸ். ஜி.

அப்பிரகம் கிரும்கூட பக்குவப்படுத்திச் செய்யப்பட்ட பி. எஸ். ஜி. வாக்கீலானவருக்கு நான் எதிர்ப்பு. இடமிருக்கிறது என்று காண்பித்தேன். உத்தரவுகளைக் கொண்டு அங்கு அங்கு உத்தரவுகளைப் பார்த்துப் பித்திரத்தின் மூலம் ஒருவர் காண்பித்தது தான் அதுபற்றித் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதுபற்றித் தெரியும், முன்பே காண்பித்திருக்கிறேன். அந்தக்கையையும் 57ம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

பி. எம். கிரும்கூட செட்டியார்.

25/10/55, தஞ்சை கவுண்டி தெரு.

கொலுத்தூர்
19-5-55

என் ஆதையதுப் பெண் குழந்தை வண்டி, வண்டி மிகவும் கட்டித் தந்த வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அங்கு 18-11-55 அன்று பி. எஸ். ஜி. குத்தப்பட்டது. இந்த வக்கீலானவருக்கு முன்பு குழந்தை க்குமில்லை. அதிராக்கையையும் இருக்கிறார். க்குமில்லை. படிக்கக் கூடச் செய்கிறார். என் அனுமதி மீறி அதிராக்கை பன்னிக்கட்டத்தில் பி. எஸ். ஜி. குத்திவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் என் என் இத்திவிட்டார்கள் காண்பித்தேன். இத்திவிட்டதும் கைத்திய அதிராக்கையும் கொடுத்தார்கள் விவரப்பற்றிக்கொண்டு இத்திவிட்டதும் கைத்திருக்கிறேன். மேலும் இத்தி கொலுத்தூரில் இத்திராக்கைப் பல குழந்தைகளையும் புத்துவகுக்கின்றன. காதுவதி, கடுமீன் ஜாதி, கைவதி ஆகிய உபாதைகள் எதற்குப் பல குழந்தைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இத்தி

கெண்டி காரணம், காங்குத் தெரிந்தவரை பி. எஸ். ஜி. காங்குக்கொண்டதால்.

கிரும்கூடாது.

பி. எம். காங்குத் தெரிந்தவரை பி. எஸ். ஜி. காங்குக்கொண்டதால்.

குழந்தை வண்டி, தஞ்சை கவுண்டி தெருவிலுள்ள வண்டி மிகவும் பன்னிக்கட்டத்தில் முதல் வகுப்பு B பித்திரத்தின் மூலம் 18-11-55 அன்று பி. எஸ். ஜி. குத்தப்பட்டது.

பி. எஸ். ஜி. குத்தப்பட்ட மதகார - அநாவது 18-12-54 அன்று - குழந்தைக்கு ஜாதி க்குமில்லை. அதே தெருவிலுள்ள காங்குக் காரணத்தினால் குழந்தைகளைக் கொண்டு கொல்லப்பட்டது. மூன்று காங்குக் காரணம் 18-11-54 அன்று பன்னிக்கட்டத்தில் கிரும்கூட கொண்டு கொல்லப்பட்டது.

4-18-55 இரண்டு கைகளும் இரண்டு மடக்கு மீன் விட்டன. ஜாதி க்குமில்லை. பிரக்கூ இத்தி விட்டார்கள். அம்மை குத்திய ஏழாவது என் அநாவது 10-12-54 அன்று காங்கு ஜாதி தனக்கு எதிர்த்திருக்கிறார். அங்கு தியர் என்னுடன் பார்த்து இத்தி விட்டார்கள்!

கடுமீன் ஜாதி எதிர்ப்பு 24-12-54 அன்று அங்கு பன்னிக்கட்டில் குழந்தைகள் காங்கு படுக்கை என் 5339ம் காங்குப்பட்டார்கள். குழந்தை பத்திர காங்கு கைகளில் காணாதிருக்கிறார். காங்கு சத்திர மூலம் கையால் இத்தி புத்திர தருமாரி வித்தார்கள். "பி. எம். காங்குக்கொண்டதால்" என்று கைத்தியம் செய்கப்பட்டது. குழந்தை அதிராக்கையாக இருக்கிறது; காங்குக்கொண்டதால் காங்குக்கொண்டதால் இத்தி!

3-6-55 வெள்ளி முதல்

சென்னை

கெயிட்டி - கிரௌன் - சயானி

இம்பக்தூர் இகிசயம்

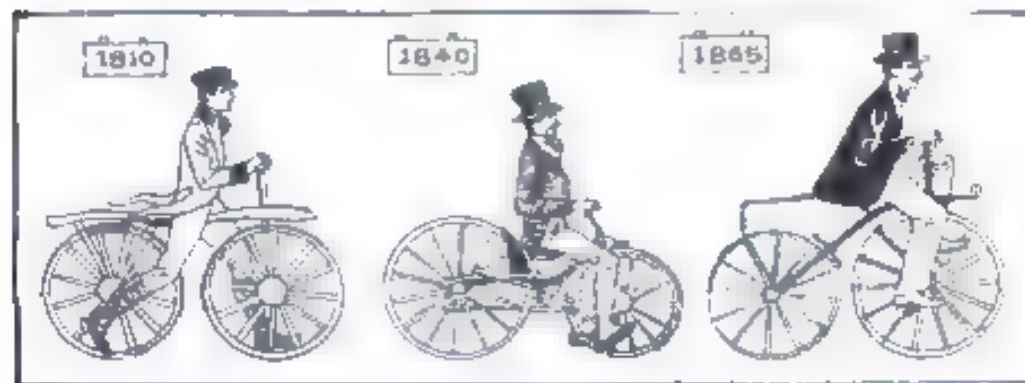
முன் காலத்தில் எல்லாம் ஏராளமும் ஒரு காலத்துப் போதும் மக்கள் அந்த ஊரில் "கோவில் உண்டா?" என்று கேட்டார்கள். 'உண்டு' என்றால், "செவ் கோவிலே, பெருமான் கோவிலா?" என்று கேட்டார்கள். செவ் கோவில் என்று சொன்னால் 'பாடல் பெற்ற ஸ்தலமா?' என்று கேட்டார்கள். காலமும் ஆய்வார்களும் படிப்ப ஸ்தலம் என்றால் அதன் மகத்துவமே தனி; பெருமையே தனி.

ஆனால் இது தொழில் புலம். ஊருக்கு ஊர் தொழில்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. அதற்கேற்ப ஆங்கிலம் தொன்றிக் கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே இப்பொழுது தென்னம் "இந்த ஊரில் விசேஷத் தொழில் என்ன எட்கிறது? பெரிய ஆங்கில உண்டா?" என்றுதான் பாரும் கேட்கிறார்கள்.

அப்படி, யாராவதும் அம்பக்தூர் வாசிலைக் கேட்டால், அவர்கள் மூத்ததைச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. மிகப் பெருமையோடு அவர்கள், "எங்கள் ஊரில் பெரிய தொழிற்சாலை இருக்கிறது! மக்களுக்கு மிக மிக அவசியமான தொழில் எட்கிறது" என்று சொல்லிப் பெருமையுடன் கேட்கக் காள்! ஆம், அம்பக்தூரில் டி. ஐ. காக்கித் தொழிற்சாலை இருக்கிறது!

'காக்கித்' என்று சினைத்தானே மானில் எத்தனை இப்ப எண்ணங்கள் வருகின்றன! எம்மில் எத்தனையோ பேர் ஒரு காக்கித் இருந்து விட்டால் போதும், அல்ல உலகமும் சுற்றி வந்து விடலாமே என்று சினைத்திருக்

கிறோம். அங்குதரில் பார்க்க வேண்டும் என்று உணர்ச்சி ஒரு தொழிலை ஒருவர் உணர்ச்சியில் இருந்திருந்தாலே போதும், அவர், மேற்கண்ட விதந்தான் சினைத்திருப்பார். ஏனெனில் காக்கித் யானதத்தில் வேறு எந்த வானதத்தக்கும் இன்னத வாதிகள் உண்டு. ஒரு தடவை ஒரு களை காக்கினை வாய்க்கப் போட்டுவிட்டால் போதும். ஐந்தாவது ஆண்டுக்கு மேற் கொண்டு காலது செயலறிக்க வேண்டாம், பெட்ரோல் யானக வேண்டுமே என்ற அங்குடக் கைலியோ, கைலியோ வானக வேண்டுமே என்ற தொகையோ கைலியோ, எல்லாவற்றையும் விட அதை எப்பொழுதும் கம்முடிக் கூட்டுவ கைத்திருக்கலாம். அதை எங்கே கைப்படு என்ற கைலியை பட வேண்டிய திண்ண! பகல் வேலை மட்டுமல்ல, ராத்திரி வேலைகள் கூட, கங்குல் போடப்பட்ட சாலை களில் மட்டுமல்ல, ஒற்றைவாய் பாதைகளில் கூட, ஐக்கெருக்கடி இல்லாத இடத்தில் மட்டு மல்ல, ஐக்கெருக்கடி இடங்களில் கூட வேறு அடைவியமாகச் செல்கக் கூடியது காக்கித் வண்டிதானே! இப்படித் தொண்டதுக்கும் தொண்டதுக விளக்கும் காக்கித் பார்ப்ப தந்த எல்லாவற்றை எல்லா எதனும் போல் தொன்றுதிறது. 'என்ன ஒரு மூக்கினை வாய் ஐக்கித் இடம்புர எட்டம், இரண்டு கக்கர்கள், ஒரு சீட் இருந்தாக் காக்கித்' என்று சொல்லத் தொன்றுதிறது அல்லவா! ஆனால் உண்மையில் அப்படியல்ல என்பது அன்று டி. ஐ. காக்கித் தொழிற்சாலைக்குப் போனபோது தெரிந்தது! எல்லாவற்றைப் பெரிய தொழிற்சாலை, எத்தனை

எஸ்.வி.எஸ்.

மேலும் எண்ணம் நிவரன் பதவிச் ச. எம். முருகப்ப செட்டியார் உள்சத்தில் தான் முதலில் உதித்தது. அவருக்கு இக்காலத்தில் பக்கபலமாகின்று உதவி யவர் ஸர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள். இக்காலத்தில் 'தென்குயல்' கம்பென்தான் உலகத்துக்குப் பெருவாரியான உறுதியான ஸைக்ளிகளை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இத்தக கம் பெனியின் மானேஜர் ஸ்டீவ் டிரைடரான நிரு சேம்

எத்தனை இயந்திரங்கள்! அதைப் பார்த்த போது எனக்குத் திணறிப் போய் விட்டது. பிரயிப்பிலும் ஸ்டீவ் சிங் து விட்டது! பிரத சற்று நேரம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கொண்டேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்!

மிகவும் காந்தியின் ஆதரவு கம்பெனின் அடிப்படைத்தத்துவம் என்று என்னுடன் பேசிய செய்தைப் பார்த்தேன். இத்தக ஸைக்கிள் தொழிற்சாலைவைப் பார்த்து விட்டு வந்த அன்று முதல் ஸைக்கிள் எப்படித் தொன்ற வாரிற்று என்று ஸைக்கிளின் கரீந்திரத் தையே தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது! முதல் முதலில் மிதிக்கிற சாதனமின்றி, பாதங்கள் பூமியில் மிதித்து உத்தி உத்திச் செல்லும் சாதனமாக இருந்தது ஸைக்கிள். இப்பொழுது எப்படி. செல்லும் மாறி, எங்களை நேர்த்தியான சாதனமாக விட்டது! இதைப் பற்றிய விவரங்களைக் கீழே யுள்ள படத்தில் காணலாம்.

இந்த நேர்த்தியான சாதனம், கமக்கு இது காலம் மேல் காட்டிலிருந்துதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது! வருஷத்திற்கு போடிக் கணக் கான ஸைக்கிள்கள் மேல் காட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகி வந்தன. ஆனால் இப்பொழுது சென்னை கடைக்கு அருகிலுள்ள அம்பத்தூரில் ஸைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்யும் பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு விட்டது. மூன்று ஆண்டுகளாக இத்தொழிற்சாலை கமக்கு மாக் கிள்கள் உற்பத்திசெய்து கொடுத்து வருகிறது.

பொது மக்களுக்கு, அதிலும் கடுந்தர வகுப் பினருக்கு அத்தியாவசியமான ஸைக்கிள் கம் தமிழ் காட்டிலேயே உற்பத்தி செய்ய வேண்டு

பரிசென் அவர்கள் உதவியையும், ஸைக்கிளுக்கு மூலிய உதர்ப்பான இரப்புகி குழங்கள் தயா ரிக்கும் பெரிய கம்பெனியான 'டீபுப் இன் கெஸ்ட்மெண்ட் கம்பெனி'யின் மானேஜர் ஸ்டீவ் டிரைடரான ஸர் ஸுயான் ஸ்டீவ், போர்டு அவர்கள் உதவியையும் பெற முடிந்தது.

இவர்களுடன் நிரு ஏ. எம். ஏம். முருகப்பச் செட்டியார் அவர்களும், அவர் கதேதரர் நிரு ஏ. எம். அருணாசலம் செட்டியார் அவர்களும் இத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க ஆர்வம் காண்பித்தனர். இவர்களை வேலலாம் ஸ்டீவ் டிரைடர்க்குக் கொண்டு தொழிற்சாலை ஆரம் பிக்கப் பட்டது.

ஆம், 1949-ம் ஆண்டு கமார் 70 வக ரூபாய் மூலதனத்துடன் இத்தத் தொழிற்சாலையை பிரிட்டிஷ் பொருள், தொழில்முதலிய உதவிக ளுடனும் சென்னையில் தொடங்கப் பாத சர்க்கார் அனுமதித்தது.

சென்னையிலிருந்து பத்து கமல் தூரத்தி லுள்ள அம்பத்தூரில் ஸுப்பது கக்கி யிஸ் திரைமூல்கள இடத்தில் இத்தொழிற்சாலையை அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தீர்மானித்த இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே தொழிற்சாலை வைக் கட்டி முடித்தாகி விட்டது. 1951-ம் ஆண்டில் திறக்கப்பட்டது.

அப்பொழுது சென்னை கல்கனராக இருந்த ஸ்ரீ பலகக் மகாராஜா இத் தொழிற்சாலையை 51ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் ஆரம்பித்து வைத்தார். அதன்பயகு 1952-ம் ஆண்டு ஸுன் வரிலிருந்த இத்தொழிற்சாலையில் செயல்பட் பட்ட ஸைக்கிள்கள் "தென்குயல் இன்டியா" என்ற காமகரணத்துடன் மாக் கெட்டில் விந்

22

பீக் எடுக்கப்பட்ட பிறகு
அமைப் பார்த்ததிலானாலும்
செக்கர் செலுவர் எவ்வளவு
அருகே தயமா அத
மாவிரி பிதாத்தும்.

பொதுவாக சைக்கிள்
ஒட்டுகோண வடிவமான
'மீரேம்' அல்லது ஈட்டம்
கொண்டிருப்பதைப் பார்
கிறோம். ஆனால் உள்முக
மீன் வாகனம் உள்ள கு
தொண்டுகள் பெற்றிருக்
கின்றன என்பது நேறு
புர்த்து உணர்த்தும் தெரி
புகள். ஆனால் இவ் வாகன

சிறகன் ஓர்நன் சிற் ற
குதாக்குச் சூழ்வான் பெற்
வீழும் நெய்வன் னாக் கினி
வகை திருப்பதைப் பாக் கி
வகை பிரேமன் இவ்வு ஓ

காக்கினிஸ் மூலாதாரம்
புக.க.ஒ—ஏற்பட்ட பிறகு
முனியப் பட்டதுள்ள தரு,
வதினா நீக்க வேண்டு
என்ற சொப்பிஞ்சுக்கள் எ
வ்வாறாய்வுமாக இவக் கம்

அவரத்தையே பேட்டை
என்பது போல் இந்த
செய்ய இருப்பது தகவல்
இருக்காது. எப்படி? ஐயு
பெரிய தகவல்கள் தொடர்
இருப்பது பேட்டைகள் இ
ருள் இந்த அக்கிரமம்
டங்கள் போடப்பட்டு
ஒரு சிறு தகவல் மூலம்
வழிவாக இருப்பது தக
வல்கள் வேகமாகச் செ
படி பற்றி பாயும் த
அக்கிரமம் மெதுவாக த
கிரி கீழ் விழும் தகவல்.

இப்படிச் செய்தும் அழுத்தாகக் கத்தி தீட்டுவதில் கொடுத்துச் சிறிதளவு, இப்படிச் செய்தும், இரும்புச் சட்டங்கள் பிதாப்பத்து எடுத்துச் செல்லுதல் இது இருப்புச் சட்டங்கள் இப்படிச் செய்தும் இப்படிச் செய்தும் இப்படிச் செய்தும்

கத்தம் செய்யப்பட்ட
எக்கு : 9 ரயில் தாள்
அணாமல் கண் (அகலுட்டும்).

ஆற்றங் கரையினிலே போகியார் ரா.பி. சீதாப்பிள்ளை

20. திருவதிகை

செடியை வளியில் வடகரையில் திருவதிகை என்றும் பெயருடைய பெருமை சான்ற பழம்பழி ஒன்றுண்டு. அந்நூக்கும் அவர்தார்க்கும் அருள் புரியும் திருவதிகைப் பெருமான் அயராத ஆவயத்தில் திருத் தொண்டு செய்வ ஆகாஸ்பட்டார் திலகவதியார். அப்பதிவிதங்கள் ஒரு திருமடத்தைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டார்; சித்தந்தைச் செவ்வாயை வைத்தார்; சித்தனும் பொழுது புலர்வதன் மூலமே திருத் கோயிலிற் போக்த அலகிட்டு மெழுகிட்டு அரும்பணி செய்தார்; பூமாலை புனைந்து ஈதுக்கு அணித்தார். பண்ணேடு இராபாடிக் கண்ணீர் உருத்தார்; வந்திய மெளரியாப் கற்றைப் புரிந்தார்.

இவ்வாறு தவநெறியை மேற்கொண்டு திலகவதியார் வாழ்ந்த வருகையில் மாகாணக் கற்ற மருக் நீக்கியார் சில நெறி துறந்து சமணர் ஆயினார் என்று கேள்வி யுற்றார். எஞ்சு தொங்கித் அம்பு போல் அச் செய்தி அவர் நெஞ்சத்தில் பாய்ந்தது.

“இச் சொல்லிக் கேட்பதற்கோ ஏதாழ்வேன் இதுவரை உயிர் தாங்கி சிவநெய்” என்று ஏங்கினார். சேக்கேழியாரிய சில நெறியை விட்டு மற்ருரு நெறியில் மருக் நீக்கியாது மனம் எவ்வாறு கலிர் ததோ என்று ஸங்கினார். அருமருர் தாயித் திருத்தற மறக்கவும் அவர் மனம் இளைத்ததோ என்று மறுக்கமுற்றார். திருவதிகைப் பெருமானிடம் தமது குறைவை மூன்றாட்டிக் கண்ணீர் பெருக்கினார்.

பாடலிபுத்திரப் பன்னியில் தன் சிவரில் வாத் தலைவராய் விசாலிய தருமசேனருக்குக் கடுமையான கோய் வந்துற்றது. குறு கோய் என்று மருத்துவர் சொல்லிய அத்திப்பினி அவரை வாட்டி வருத்தியது; அந்நீர் மாற்றுதலுக்கு மருத்துவர்க்குக் கொடுத்த மருத்தெல்லாம் பயனற்றுப் போயிற்று. “பொங்காத குறு கோய் திருமாத இவன்” என்று எல்லோரும் கவலிட்டார்.

அரிசிலையில் தமக்கையாரைக் காண வேண்டும் என்ற விருப்பம் தம்பியார் உணர்த்தில் எழுந்தது. அவரிடம் ஒரு பணியாளன் அனுப்பினார். அவன் திருவதிகைவீத சென்று திலகவதியாரிடம் தம்பியின் சிவமையைத் தெரிவித்தான்.

“பெருந்த நூல்தோடு

குட்டிநடக்கத் தாங்க

கேளாந் அக விட்டார்

இதெயில் ஏன் லுப்பித்த

நக்காப்பாச் சொந்த இயற்பி

நாடகமாய் படிக்கேட்டு இய்து

அக்காடும் பொழுது அனைவர்

சென்று என்று அத்தித்தான்”

அல்—இரவு

தம்பியின் மிகையறித்து தனர்த்தாரோனும்
பாடவிபுரம் செல்ல இசைந்தார் அல்லர்
இலகவியார்.

தமக்கையார் கருத்தை அறிந்த தரும
சென் ன் பொல்லாத வழிற்று நோயைப்
பெறுத்துக் கொண்டு வழி நடந்து
திலகவதியார் இருந்த திருமடத்தைச்
சென்றடைந்தார். பல்லாண்டுளாகக்
காணப் பெருத தமக்கையின் தலக்
கோயத்தைக் கண்டு மனம் கருதினார்;
அவர் தான்களில் விழுந்த வணங்கினார்.

எடுப்பினியால் நலிந்து கதறிய தம்பி
வைக் கண்டபோது திவகையியார் மனம்
குழைந்து சசனது மறக் கருணையை
வினைந்து மனமாத வாய்த்தினார். திரா
கோழி தீர்க்க வகில திருந்ததை மறை
மொழி ஒதிக் கொடுத்தார். திவகையி
யாரே கண்ட கண்ட தெய்வம் என்று
கருதிய தம்பியைச் சூத திருந்ததைப்
பணிந்து ஏற்றுப் பண்புற அணிந்தார்.

மனம் திரும்பிய தம்பியை அழைத்துக் கொண்டு திருக்கோயிலை அடைந்தார் திலகபதியார். அங்கு திரு அனுகூபப் பெருமானைக் கண்டபோது இருவர் உள்ளமும் அனல்வாடப் பட்ட மெழுகுபோல் உருகிற்று; கண்ணீர் ஆகுதல் பெருகிற்று. தமிழ்ப் பாட்டுக்கு இரங்கும் ஈசனார் மூல்களின் தம் குலத்தை மூலையிட்டார் தமிழியார்.

“கந்தரவீண வரதா வினாக்களியி
கோடுமபயம ரேபிதன நான் அதியேன்
சந்தரவடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரிவாது வணங்குவன் எடுமொழுதும்
தோற்றதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி மூடக்கிட
கூற்றென் அடியேன் அதிவகக் கெடும்
விட்டா வந்துரை அம்மாவே”

என்று தம் ஆற்றினமையை அறிவித்தார்.
"அப்பனே! அந்நிலையில் அமர்த்துணரும்
ஐயனே! அடியேன் கொடுமை யொன்
றும் செய்தறியேன்; எஞ்சில்
வஞ்சகம் மிகைத்தறியேன்; எரிசனமும்
உரிமை மறத்தறியேன்; கொய்வரமல்
கொல்கின்ற கொடிய கொடியத் தீர்த்
தருளவேண்டும். சடுகின்ற சூலைவத்
தவித்தருள வேண்டும். வயிற்றோடு
துடக்கி முடக்கி வருத்தும் வன்பினியைத்
துடைத்தருள வேண்டும். அஞ்சேல் என்
து-அருள் புரிவீர் செஞ்சடைக் கடவுளே"
என்று இறைமறங்கொள்.

இன்றையம் அகும் கூர்சிதான், பொலி
லாத சூரிய கோழி அந் தலிமாஸை விட்டு

மிகக் குறைந்த விலையில்
அளிக்க வாய்ப்பு.

தேன் இசைப்பாட்டுக்குப் பின் அதனை மறைத்தல்)
கட்டில் மூடிய அன்று கே., (மதாங்க) விசேஷம்
த. மு. (2. சென்னை -) குயர்: 200 (5 மாதங்கள்)

[illegible][illegible]

செயலாடையிலேயே தங்கியிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தென் இந்திய சர்மாத்தா, வைஷ்ணவ, மாதவ பெற்றோர்கள் கலியாண வயது வந்த தங்கன் பென் அல்லது பிள்ளை தூதகன்னை முழு விவரங்களுடன் தேற்கண்ட விவரத்திற்கு அனுப்புகள். சொற்ப செவையில் உங்களுக்குத் தகுந்த பென் அல்லது பிள்ளையின் தூதகத்தை அனுப்பி வைக்கப்படும்.

JAYA HOROSCOPE EXCHANGE,
P. B. 1834 21 MADRAS-1

ஒழித்தது. அக் கோய் தீர்வதற்கு அவர் இரைத்த தமிழ்ப் பாட்டின் அருமைபற்றித் தது தமிழகம். திருநாவுக்கரசர் என்றும் வாசைர் என்றும் அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தது. அன்று முதல் விவத்தொண்டு செய்வதில் தலைப்பட்டார் திருநாவுக்கரசர்.

திருத்தொண்டராவிய நாவுக்கரசர் எவர் தோறும் நல்ல தமிழ்ப் பாட்டினாத்த நாட்டு மக்களின் உள்ளம் லைந்தது கண்டு வலியுற்றார் சமணர். சமண சமயத்தைத் தழுவி சிற்ற பல்லவ மன்ன லீடம் சென்று தருமசேனாது மதமாற் றத்தால் போர்த்த மானக்கேட்டை எடுத்துரைத்தார். சமண லெறியில் சாவச் சிறந்த பற்றுடையவனுடைய பல்லவன் பெருஞ் சிற்றம் உற்றான். தவறு செய்த தருமசேனரைத் தக்கவாறு ஒதுக்கத் துணிந்தான். அமைச்சரையும் படைத் தலைவரையும் அழைத்தான். 'திருவதிகையிற் விவப்பணி செய்து கொண்டிருக்கும் திருநாவுக்கரசரை இப்பொழுதேதொண்டு வருக' என்று ஆணை பிறப்பித்தான்.

மன்னவன் இட்ட பணியை மேற் கொண்டு படைக்கலம் தாங்கிய செனையோடு தானத் தலைவரும் அமைச்சரும் திருவதிகையிற் போக்து திருநாவுக்கரசரைக் கண்டார்கள்; மன்னன் ஆணையைத் தெரிவித்தார்கள். மேற்படை தாங்கிய வீரர் பலர் தம்மைச் சூழ்த்த சிற்றதை நோக்கினார் நாவுக்கரசர். பல்லவ மன்னன் படைச் செருக்கைக் கண்டு இறை யனவும் அஞ்சினாரவன். பல்லுவரும் பவ வுவுளும் படைத்தனக்கும் இறைவனுக்கு ஆட்பட்ட அடிவாரைப் பல்லவன் ஆணை என்ன செய்யும் என்று எண்ணி மனத் திண்டாம கொண்டார். அக் சிலையில் எழுந்தது ஒரு வீரப் பாடல்.

"நாம் ஆர்க்கும் குடிய்களோம்
நாளை அஞ்சோம் நாத்திம்
இடம்பெடும்
படம் இக்கோம்
கொப்போம் பிணி அந்நோம்
பணிகோம் அக்கோம் இப்பெம்
எந்தோம் தம்பம் இக்கி
நாம் ஆர்க்கும் குடிய்களைத்
தன்மையான சங்கரன் ந்த
சங்கெனக் குறையோர் காத்த
கொள்கே நாம் எந்தும்
கொ ஆளாய்க் கொலும்புலிச் செலு
இக்கோம் குதர்க்கோம்"

கடவு-தம்பம், ஆளாய்-அடிமைமயம், என்று பாடினார். திருநாவுக்கரசரது உலர்ந்த குறிக்கோளை அறிந்து அவரருகே செல்வதில் தயங்கி சின்று தானத் தலைவரும் அமைச்சரும், அக் சிலையில் மன்னவன் ஆணையை சிறையெற்றும் கட்டப்பாடுதைய மாக்ந்திரு யாதும் திரு குறையாகது என்று குறைய காவரார் அவருடன் செல்வ இரைத்த எழுந்தார். பல்லவன் முன்னே சின்று.

"இடைவழிப் பேசுபுழை மறையாருள்
இக்கவழியும் உழைந்தான்
படைவழித் திருக்காழும் சிவபெருமான்
நடுவழிகே பந்தத் தெருகும்
நடைவழிப் பெருந்தாழும் வாகைப்
பெருந்தாழ்க்கு குறைய் பாடல்
தொடைவழிச் செல்வாயும்
செ லேடப் போகிவழும்"
கண்டான் பல்லவ மன்னன்.

—**பி. டி. கே. சி. யின் கடிதங்கள்**—

திருக்குற்றாமை
27-4-45

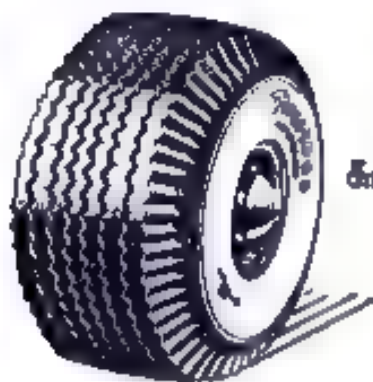
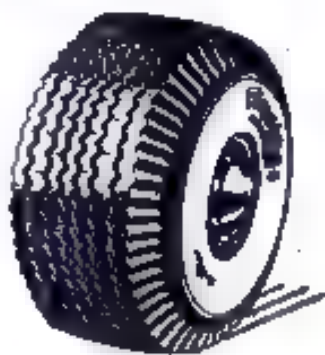
கவிய அமைப்பாய் ஒரு கவி (பாடல்)
கொடுத்த விட்டால் அந்த ஒரு கவிக்
காகவே ஒரு கவியை கட்டலாம். அந்த
கவியைத்துக்கு வாத்திரை போய்க் கொண்
டிருக்கலாம். இது ஏதோ பொருளற்ற
பாட்டுப்பம் என்று தற்காலத்துப் பாட
லோடுகன் கொல்லிக் கொண்டிருக்க
லாம். ஆனால் ஒரு கவி-உண்மையான
கவி-நம்முடைய வாழ்க்கையை எப்படி
ஒளி பெறச் செய்யும் என்பதை நம்
முடைய Bachelor of Arts-கன், உரை
வார்களுளும் என் கொல்துறே சொல்
பவனில் சொல் (Cant) கவிய என்று
கொல்துவார்கள்.

நாடுதும் காத்தெஞ்சோ!
நாள் வணங்கிபதிகள்;—
உடுதும்வா மெய்யடியவா
கட்டடங்கள்;—குடுதும்வா
விதிமெய்க்கும் காதிவிலின்
விவழிகை வாகைமெயும்
ஆதீவித்த ஞானன் அடி

இந்த ஒரு பாடலுக்காக இந்தனுக்கு,
(மாவவர்த்தக்குவடக்கேழுந்துகமலில்)
வாத்திரை போகலாம் அல்லவா?

—**பி. டி. கே. சி. யின் கடிதங்கள்**—
பி. டி. கே. சி. யின் கடிதங்கள்

அதிகமான மைல்களுக்கும்

கடுளான பாதுகாப்புக்கும்

எப்போதுமே வற்புறுத்தி
கேட்க வேண்டியது

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

கம்-டிப்பீடு

டயர்கள்

போலீஸ் சின்ன துரை

துரைணி

போலீஸ் சின்ன துரையின் கெஞ்சு பிழிபட்ட பதவியைத் துக்கி கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த நாற்காலியில் கருவியில் 'மெய்யை நாட்டி' சின்ன துரை. — தன்னை தனிப்படுத்தி நிற்கும். 'டிசைனிங்' சிலவற்றை அவனால் சமாளிக்க முடியவில்லை. எப்பொழுதுமே அந்தப் பிரதேசம் அதிக எடையாட்டமுள்ளது தான். அங்கும், பொருள்கள் பண்டங்கள் பெருமளவு போக்கு வரவுகளுக்குக் குறைச்சல் ஏது!

அவனது பின்புறத்தில், அரிசி மூட்டைகளுடன் வந்து கொண்டிருந்த ஸார் இடைவிடாமல் அவரிக் கொண்டிருந்தார். எரிந்த திணைமீதும் பக்கங்களிலுமாக ஓர் பிளவுக் காட்சிகள் எப்போதும் ஊர்விலுந்து போகிறிருந்தன. அதைத் தொடர்ந்து, பட்டிக் காட்டுக் கரும்பு வண்டிகளில் இரண்டும், தெருவின் முழுத் தோற்றத்தையும் மறைத்தபடி வந்து கொண்டிருந்த ஸைக்கிள்கள் வண்டியும், சின்ன துரையின் மூலக்குக் கருவியைப் போலவாகக் கொடுத்தன. இவ்வளவுக்கும் ஸார்வியல், எழுதிக்கொரு ஸட்டியுடன் தெருவையிட்டுத் கொண்டிருந்த ஒரு பொண்டிப் பிச்சைக்காரன் வேறு! — இத்தகைய சில ஸைக்கிள்கள் மூலத்தையும் அவன் கணம் பொருதுக்குள்ளாவே சமாளித்தான் வேண்டும். அவனது மெய்நிலையான 'டிசைனிங்' இன்ஸ் பெக்டர் வேறு மோட்டார் காக்கிளில் அடிக் கடி ரோகித் வந்தவன்வருவதற்கு.

சின்ன துரையின் கிழிசை தந்தளித்தன. ஸுதுருமில் விடாமல் ஊறிப்படியே, இடது கையிலிருந்து அப்பா அறிவிப்புப் பலகையை ஒன்று புறங்கனிலும் எட்டிப் காணக் கெய்தான். மந்திரை கையினால் தன் சமீபமாகச் சென்று கொண்டிருந்த பிச்சைக்காரனை வெட்டித் தள்ளினான். அடுத்த கணம் பிச்சைக்காரன் உதறிப் வந்தான் தெருவின் ஓரத்தையடைந்து விட்டான். பக்கத்துப் புறங்கனி விருத்த காட்சியும் வண்டிகளும், தெய்வரீதியாகவில எவ்வித ஆபத்துக்களையும் சிவந்தாமல் கடந்து விட்டன. ஆனால், எதிர்பாராத ஒரு புது சம்பவம் சிவந்தது!

இருப்பில் கூடையுடன், வேடிக்கை பார்த்த வண்ணம் வந்து கொண்டிருந்த இளம் பெண்

னின் கிண சற்று வேடிக்கையான காட்சி யாவே முடிந்தது! சின்ன துரையின் கை விச்சென, அவளது இருப்பிலிருந்து கூட அந்தத்திற்குப் பறந்து, அதிலிருந்து உருவிக் கெழ்வுகளும் சிவந்த காணவங்கும் ஸார்வியல்வாங்கிலும் சிவந்தன. அவள் 'ஒ'வென்று கூச்சிட்டுப்படியே சாங்கியில் ஓரத்துக்குச் சென்று விட்டாள். ஆனால், சிறிது தெருவையடைந்துகொண்டவாறு வந்து, காட்சியின் சக்கரங்களுக்கும், சாங்கியோரத்துச் சாக்கடைகளுக்கும் இரையாகி விட்டாள்! இரண்டொரு பாட்டை அரிசினோ, சற்றே அலுதாபத்துடன் சென்று அந்தக் கூடையையும், இதைத் திட்டித் சில ஸைக்கிள்களையும் பொறுத்திக் கொண்டு வந்து அவளிடம் சேர்ந்திருந்தாள்.

அந்தப் பெண் கண்கள் மூக்கைத் துடிக்க வந்தான் விசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் சமீபமிருந்த ஒரு வழிப்பாக்கினோ, அவனது அணைக்கொண்டவான சேயல் குறித்துக் கண்டித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், சின்ன துரையின் இவ்வித உள்வந்திற்று, அப் பெண்ணின் கைக்களுக்குத் தானே குற்றவாளியெனத் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது.

பாவம்! சின்ன துரையின் மனோபாவத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவன் இந்த இவ்வாறு வந்தே அருகையற்றவன். வார்ட் எட்ட மான உடலும், இவ்வளவான முடிமும், இரக்கமான உள்வந்தும் கொண்டிருந்த அவன் ஒரு கோழை. இவ்விதவாகச் சமீபமாக குணம் அவனுக்கும்கூட.

சின்ன துரை ஸார்வியல்வாங்கிலும் ரோகி னான். சில வேளைகளில் அவன் எதிர்ப்பட்ட வண்டிகளில் ஒரு திக்கிலுமிக்கில். ஆகவே சாங்கியில் ஓரத்துக்கு வந்து அந்தப் பெண்ணை அணுகினான். அவளுக்கு என்ன பெருமை தென்றே புரியவில்லை. ஆனால், அவன் விசித்த படியே கூறிப் சில சேய்க்கிள்கள் மேட்டதும், அவன் உள்வந்த எவ்வித மீறிய அலுதாபத்தை அடைந்து விட்டது.

அந்தப் பெண் ஒரு ஊழியக்காரி. அவனது எதுமாவியல்வாங்கில் உத்தரவுப்படி, அவன் கைத்தெருவிருந்து ஒரு விசை உருவிக் கெழ்வுக்கும், மீதமுள்ள ஓண்டோகல் மூலம்

வும் எடுத்துக் கொண்டு திரும்பிக் கொள் டுருக்தான். இந்த எதிர்பாராத சம்பவத்தினால், அவருக்கு இரண்டு ரூபாய் ஷெட்யூலாக உடன், அவனது எழுமானியல்மாணிக் கொடுதல் எடுத்து மலங்கா ஆளாதி விட்டான்?

இச்செய்திகளினால் சிங்களதூதரின் மகத் தில் துக்கம் மேலிட்டது. சோதனையோட, இரண்டு சிங்களனாகவோ அல்லிடம் காலனாக் கூட இல்லை.

ஒரு குதாக்குப்பறத்திலிருந்து வெந்தறிங் பாக்குக் கடைகைய ரோகிதிலுள் சிங்களதூதர். அநிலிருந்து மதலாணி, அவனையும், அப்பென் டியையும் வெகு காரிதையாகவோ மூதாத்தப் பார்க்குதிக் கொண்டிருந்தான். சிங்களதூதர் ஏற்றுக் கண்டவரின், அவன் வகுத்த, தன் குதாறையத் தெரிவித்த. தனக்கு இரண்டு ரூபாய் கூடனாக வேண்டுமெனவும், மறுதிரையே திருப்பித் தந்து விடுவதாகவும் கோரினான். கடைக்காரன், அவன் பொருதரம் ஏற இறங்க ரோட்ட கிட்டபடிவே, பெட்டியி லிருந்து இரண்டு ரூபாய்களை எடுத்துக் கொடுத்தான். அடுத்த கணம், அவனுக்கு மெடுங்கலின் பொதையிலும், உத்யம் துள்ளிக் குதித்தது! கடைக்காரனுக்கு கந்தி தெரி வித்தபடியே பரபரப்புடன் காணியோரத்துக்கு வந்த, பணத்தை அவனிடம் கீட்டினான்.

அப்பெண்டின் விழிகளிலிருந்து கண்ணி மாலமாய் மறைந்தது! அவன் கந்தி மிகுந்த பார்க்கையை அவன்யிது செலுத்திய வண்ணம் பணத்தை வாய்க்கிக் கொண்டான். அதன் பின்னர், அப்பென் வெகு தூரம் சென்ற மறைபும் வகையில் சிங்களதூதரின் பார்க்கை அநே திரையிக் கவித்திருந்தது!

மூன்று நிமிஷமாகி விட்டன. அந்த ஓசைக் 'புழுட்டி'க்குப் பின்னர், சிங்கள தூதரக்கு 'புராயிக்' வேகியே ரோகிதிலும், வறக்கம் போய் 'கிட்டென்குப் பாசர்' வேகியி ரெனே அவன் அமர்த்தி யிருந்தான்.

அன்றைய தினத்துக்குப் பிறகு சிங்களதூதர யின் மகத்தின் ஒரு புது அத்தியாயம் துவங்கி யிருந்தது. அந்த — ஒருகாள் வேகியின் பயங்கரத்தினால், அவனுக்குத் தன் இலாகா லின் கீழே வெறுப்புக்கத் தொன்றிற்று. ஆனால், அந்தப் பெண்ணோ? — செத்தாமதர

யின் இதழ்கள் போன்ற அவனது மூக்கைத் அவனால் மறக்கவே முடியவில்லை. அந்த மூக் கத்திக் கண்ணியின்மோகன உருவம் இரவு பகல் போதற்குள்ளிற் அவன் இதயத்தில் முடிவுருத கோட்டைகளை நிர்மாணித்துக் கொண்டிருந்த தது! அவனுடைய பெயரையும், இருப்பிடத் தையும் அறிந்து கொள்ளாமல் வந்து விட்ட தன்னுடைய சங்கோசத் தன்மம் குறித்து அவனுக்கு ஏக்கமும் மேலிட்டது.

சிங்களதூதர் இந்த உலகுக்கே ஒரு தனிக் கட்டை. ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வயதான அடைத்திருந்த அவன் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பேகுடயில்புத்தலிப்பின் குட்டிக்கார னாகவும் கூட ஆகி யிருப்பான். ஆனால், தன் னுடனுள்ள மறை களக்களின் குடுமிய நிலை தையும், அவர்களின். பொறுப்புக்களையும் பார்க்கத் பின்னர், அவனுக்குக் கவிராணம் செய்து கொண்டிருந்த பாய்க்காமான என் னாகவோ மேலோங்கி யிருந்தன. உத்த மன்று நினைக்காரை, இத்தகைய பயங்கரக் காட்சியெல்லாம் கூட அவன் இதயத்தை விட்டு எப்போது ஓடி விட்டான்!

சிங்களதூதரின் சித்திரங்களுக்குத் திடீர் என்று ஒரு தண்ட ஏற்பட்டது. இரண்டாம் குதாறையாக அவனது பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்ட இன்ஃபெக்டரின் குரல் அவனுக்கு அநிசபத்தையும் அநிர்ஃநியையும் அளித்தன! 'என்?'—என்ற குரலும் விடுத்தபடியே அவன் பரபரப்புடன் இன்ஃபெக்டரின் எதிரில் வந்து நீன்று ஒரு 'செய்யுட்' கொடுத்தான்.

இன்ஃபெக்டர் ஓய்பார்த்துடன் ஈரிரசரில் சரபித்த வண்ணம் புதை யருத்திக் கொண்டிருந் தார். இன்ஃபெக்டர் தம்வாயிலிருந்து புதைகைய ரசிப்புடன் வெளியாகியபடியே, "எம்ப்பா, நீ இன்னும் கண்ணுவுமே செய்து கொள்ள விவியுபாயோ?" என்றார்.

இக் கேள்வியினால், சிங்களதூதரின் உடல் சந்தே அநிர்ஃபெற்றது. அவன் தன் கையி னால் பற்களை முடியவாரே தவிரவளத்தான்.

"இன்னிக்கித்தான் 'லெவன் தர்ப்பு' சொன்னான்! உம்!" என்று உறிக்கொண்டே அவர் அவன் பொருதரம் ஏற இறங்க ரோகிதிலு னார். உருப்புக்குக்கின்றிக் சிங்களதூதரின் உடல் விபர்த்தது! மேலும் தொடர்ந்து அவர், "எம்ப்பா, அப்பகன்னு, இந்த 'அவ

மதுரை, இன்றினியரில் காண்ட்ராக்டர் திரு எஸ். ஸுத்தையாத்த தேவர் அவர் களில் புதுயுரீ செல்வி கமலசுவுக்கும், தேவர், திரு எம். அருணாசலத் தேவர் அவர்களின் குமாரர் செல்வன் பொன்னையாவுக்கும் 28-4-55 அன்று மதுரையில் வெகு சிறப்பாகத் திரு மணம் கடைபெற்றது. திருமணத்திற் கும், ஸரவேற்புக்கும் பல வீர புகர்க்களும், உறவினர்க்களும், கண்பர்க்களும் விரிவம் செவ்வு மணமக்களை வாழ்த்தினர்.

வாழ்க மணமக்கள்!

வந்த விவரம்—இந்த வம்பெல்லாம் உடை
குத் தேவையே இல்லை என்று சொல்லு
என்று ஹாஸ்யமான குறியை.

சின்னதனா சந்தே திருக்குறும். "அப்
படிக்கு" என்று அவன் பரிமாமின.

இவ்வப்படி வாய் விட்டு வைத்தார்.
"இவ்வ குட்டியோட ஸ்தாபன இருக்கிற
ஹைக்ரூதானோபா சொல்லெல்லாம் என்னை?"
இவ்வாறு அவர் முடிக்காயி, சின்னதனாபு
அசட்டு விழிக்குவார் இவ்வாறு வைத்தார்.

"சரி, அடுத்தவாருக்குட்டும்; ஒரு கையு
பொன்னு ஒன்று இருக்குது; ஒன்று
ரொம்பப் பொருத்ததுதான் அது! இப்பொழு
தாவது உன்னுடைய பக்கத்திலேயா?"

சின்னதனா எக்கக் கையாக மூட்டிக்
கொண்டார்! இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லுவ
தென்றே அவனுக்குப் புரியவில்லை.

"ஊம்! என்ன யோசிக்கிறேன்?"

சின்னதனாவிட உணர்ச்சி அப்பொழுது,
தோன்றிய அந்த முக்கிப்பிப் பெண்ணின்
உருவம் 'வெண்'வென்று வைத்தது! சீவன
பதிலாக கொடுக்க வகையிதறி, அவனது
காயம் ஹாஸ் சொத்தது!

"என்ன, வேறு ஏதாவது" என்று கூறு
படியே இவ்வப்படித் தம் விழிவின் மூலம்
பாக்கி வார்த்தையையும் முடித்தார்.

அடுத்த கணம், சின்னதனாவிட மூல ஒரு
தாய் ஒன்றி புதித, நன்கு பதிலையும் தயா

சீத்த விட்டது. "ஆமாம், என்ன மாறுபாடு
ஒரே மன இருக்குதாம்; அவர் அதை....."
என்று அநாதையாகக் கூறினார்.

இவ்வப்படி இவ்வாறு வைத்தார்.
"சொல்லு! எப்படி? அப்படிச் சொல்லு, விஷ
பத்தை!" என்று, அவன், இந்தக் கேள்விபுட
வையே அவர் அவன் விட்டிருக்கக் கூடாது!
"ஒரு மாதம் வகையுமெல்லாம் எக்
தன்கூட இருக்காக்க!" என்று அடுத்த தாக்கு
தையும் அவர்களுடைய பிரயோசனத்தார்.

சின்னதனா சந்தே பிரயித்தார். எப்பொ
ழுதோ, அந்தவாறு விட்டிருக்கிற, இரண்
டாம் உதப்பு வகை படித்த கொண்டிருக்க
'மூலம்'புறியு! அவனது குரல்கள்கு வர
வும், அவன் அதையே கூறிவிட்டு, ஒரு மூல
இருவிடக் கொண்டார்!

"அப்படிக்கு சீக்கிரம் முடிக்கப்பா!
கூறும் இந்த காரை விட்டு மாற்றவாசு
பொருத்தது குன்றையே முடிக்கப்பா!"
என்று மெழுகி விடுத்த உரத்த குரலுடன்.
இத்தகைய முத்தாய்ப்புக்குப் பின்னர்தான்
சின்னதனாவிட கைகள் கிணங்கி நின்றன!
சந்தே ரேத்திக் கொண்டேயே, இவ்வப்படிச்
சுழுகி, கட்டைகள் விஷயமான சில சேய்வி
வைக் கூறிவிட்டு வெளியே சென்று விட்டார்.

2

அடுத்து வந்த எழுத்திருக்கும்பொதே உற்
வாத்தவாருக்குத்தான் சின்னதனா, முக்கி வாக்
வாக்கிவிருத்த கையாக்கிப் பிதவிருத்த முப்பது
குரலும் அவனது கட்டைப் காலிவிருத்தது.
பரபரப்புடன் அவன் மூலம் ஒன்றிக் கொண்டு
தெருப்பும் வந்தார். முதலில், எந்தவிடம்
யோவது என்பதே அவனுக்குப் பிடிபடவில்லை.
காப்பென் கைதக்குள் துழைத்து விட்டு, அந்த
காத்தெழிக்கும் யோவாமென்ற எண்ணத்
துடன் யோவாவு வந்தார். அத்துதான்
அவனது வந்த தெய்வத்துக்கும் இரக்கம்
தோன்றிற்று யோதும்!

கைதக்குள்ளிருந்த ஒரு கடைவிக் எதிரில்
கடைவிக் கைப் கைமேட்டி சிந்து கொண்
கருத்தான்! அவன் பரபரப்புடன் கூட்டக்கண்
விக்கிக்கி கொண்டு அவனைச் சேர்த்தார்.

அப்பொன் ஒரு கணம் அதிர்ச்சி புதினார்.
அடுத்த கணம், அவனது மூலம் குவிவாக்க
கண்ட தாமதாரபாவி விட்டது!

"அப்பாடி ஒரு வாய்பா 'தருவ கட்டித்
திர்த்ததை விட்டு பிடிக்கட்டேன்!" என்று
சின்னதனா, அவன் கணத்திலும் காரா
புறக்கிதும் தன் பாதகைய விசினார்.

சிறிது நேரம், சம்பாஷணையின் துவக்கத்துக்
காவு அவர் கைமேட்டியே யோவாதுடன்!

"அவ்விடக்கு சீக்கிரம் செல் உபயோகத்தை
காஸ் மறக்கிய மட்டே ஹுக்க!" என்று
அப் பெண் அவன் முகத்தில் காணலும், எக்
வற்ற மெழுகியும் உத்தரவுக் கொண்டிருத்தன.

சின்னதனாவுக்கும் அப்பொழுதுதான் சந்தே
துணிவாகப்பட்டது. "சந்தே உபயோகம்!"
என்று தன் புதுவகையே நேரித்தபடி.

"அததான், அந்தக் கடைக்காரனைக் கேட்டு
இரண்டு குரல் வாங்கிக் குடுக்கவிடக்கூடா!"

"ஓ! அதான்?" என்று அசிரத்தையாலே
கூறிவிட்டு, இவ்வாறு வைத்தான் சின்ன

துரை. அடுத்த கணமே, "ஆமா, அதுக்கு எதை என்ன பதில் உபயோகம் செய்யப் போகிறே?" என்றுக் பளிச்சென்று.

இக் கேள்வி அவனது இதயத்தில் 'க!' என்று கைத்தட்ட போகின்றிருந்தது. அவன் எட்டெனத் தலைகுவித்த வண்ணம், தம் காலால் நிலத்தைக் கீறித் கொண்டிருந்தான். பின்னர், "இந்த அளவையாவே உங்களுக்கு என்னுடைய உதவி செய்ய முடியும்!" என்று.

சின்னதுறையின் உள்ளம் சற்றே வருத்த மூர்ந்தது. மேற்கொண்டு ஏதாவதொரு கேள்வி யின் மூலம் அவனைச் சோதனை செய்வ அவன் மனம் இடம் தரவில்லை. "சரி வா, போகலாம், அந்தப் பண்ணைக்குடனாலும் இங்கிலாந்து நான் கூடைக்காரன்மட்டுமே கொடுக்கப் போகிறேன்" என்று கூறிக்கொண்டே, தன் எட்டெனத் துயரிலிருந்து காங்கி கொட்டுக்கொடுப்ப பெருமையுடன் வெளியே இழுத்தான்.

அப்பெண் பரபரப்புடன் கூகைத்தான்! "ஐயாவோ! அந்தக் கூடைக்காரனுக்கு சிலை குடுத்திடாதீங்க!" இவ்வாறு கூறிவாடின அவன் மீண்டும் கூகைத்தான்.

சின்னதுரை மீண்டும் தன் புதுவங்கை நெறித்தபடியே, "வங்க!" என்று.

"சிலைக்காரன் குடுத்திடக்கூடாது!" என்று.

"என் குடுத்திடேனா?" என்றுப் பரபரப்புடன் சின்னதுரை.

"ஆமாம், சிலைக்காரன்!" அப்பெண்ணின் கரு சில மீறிகள் சின்னதுறையின் மூகைத்தையும் இதயத்தையும் ஊன்றித் துழைந்தன!

"ஏ என்னு சொல்லுமேயில்லை?" அவனது குரலில் சொல்லும் வாதங்களும் பிரதிபலித்தன.

"போன வாரம் சிலை குடுத்ததாகச் சொய்லி, ஈனெதான் அவன் மூன்றுமீயிலே கொண்டு போய் எறிஞ்சான்?"

"வங்க, அப்படி..." அவன் கூடப் புகைச்சென்றது.

"என் அப்படியா? தெருவின போகிற பெண்டின் பெயராம் 'கக்கா தங்கனா' லாவே அவன் சிலைக்காரனா?"

இத்தகைய பதிலினால், சின்ன துறையின் ஆண்மை உணர்ச்சி எவ்வ மீறிப் பரபரப் பண்டித்தது. "என்னது, என்னது?" என்று.

"என் மறுபாசன் அந்தப் பக்கம் போகும் போது, அவன் எங்கைக் கூப்பிட்டு, அந்த நெண்டு ரூபாயும் எனக்காகத்தான் இரக்கப் பட்டுக் குடுத்ததாகச் சொன்னான்! என் மறு பானே, எங்க எதுமானியைக் கொஞ்சிக் கொட்டு வாய்விடாத்து எறிஞ்சுட்டேனாங்க!" அவனது வார்த்தைகள் கூடமில்லி வெளியாயின.

சின்னதுரை ஒருதரம் தன்பற்களை நெறித்துக் கொண்டான். பின்னர், சாக்தமான் மூகை துடன், "அதுபோகட்டும், ஏ என்னைப்பதிலி என்னு சிலைக்கொடு! என்னையும் அந்தக் கூடைக் காரனைப் போலவே தானே!" என்றுத் தடுமாறிய குரலுடன்.

அடுத்த கணம் அவன் தன் தலையைக் குவித்து கொண்டான். "கூங்கினைப் பத்தி என் என்னுடைய சிலைக்கொடுது! என் ஒரு அருமை. ஏதோ அஞ்சைய வருடமா சொறு போட்டுக் காப்பாத்தினது போதும்னு, ஒரு மிழவிறு, கட்டியோ பார்த்து, எங்க எதுமானியைமா என்னைக் கண்ணுமும் கட்டிக் குடுத்துருவாங்க. சிலை கூர்மெண்டு வெளியே இடுக்கொடுவாங்க. காணு எதனுக்கும் சிலைக்

கூப்பிட்டால் கூடத்துடுவா?" என்று கூறிப் படியே ஒரு பெருமூச்சை விடுத்தான்.

சின்னதுறையின் மூகைத்தெரிந்து ஆவீரமாயிரம் எண்ணங்கள் வெளியாகத் துடித்தன! ஆனால் ஒரு வார்த்தை கூட வெளியே மறுத்தன. இந்த ரகசயம் கூடத்திலிருந்தான். சின்ன துரைக்குச் சோதனையும் ஏற்பட்டது! அவனது பின்புறத்தில் பவத்த ஓசையுடன் வந்துகொண்டிருந்த மோட்டார் காக்கின் அவனது சிலை கூடக் குவித்து விட்டது. அடுத்த இணம்பு பொழுதுக்குள்ளாவே அவர்கள் பிரிந்தனர்.

சின்னதுரை எறித் திரைவை போக்கினான். மோட்டார் காக்கினால் செலுத்திய வண்ணம் வந்துகொண்டிருந்த இன்ஸ்பெக்டர் அவனைச் சமீபித்து, அவனது வளைக்கத்துக்குப் பதிலும் தெரிவித்தபடி, சென்று விட்டார். பாவம்! அந்த இணம்புபொழுது சம்பவம் அவனுக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளித்து விட்டது.

3

மீண்டும் இரண்டு நிமிஷம் வேகமாகச் சென்று விட்டன.

அன்று இன்ஸ்பெக்டரின் வீட்டுக் கூடத்தில் பவமான விவாதங்களும் அமைபொட்டியிருந்தன ராஜம் நீடித்த கொண்டிருந்தன. போலீஸ் இவாக்கானின் கொடுபுகளையும், தடை உத்தரவுகளையும் தன் மனைவியிடம் அளவில்

கண்ணாடியில் உங்கள் உருவம்

உங்கள் சருமமும் மேகியும் சலித்து
போகிவிடப்பட வேண்டியது அபரிபம். சரு
மத்தை பேரளிப்பதற்கு மார்க்கம் ஒன்றே
என்று புத்திராலிபான பென்சன் அதிவா
கன், தினம்தோறும் இவர்கள் "ஹாஸலைன்"
ஸ்க்ரீப்" என "HAZELINE" SNOW" தம்
கருமடய மிருதுவான சருமத்தில் உபயோ
கித்து தெரிநர் சொய்கிருக்கன். இது சருமத்
தில் இயல்பாகப் பேருந்தி சருமத்திற்கு
மிருதுத்தன்மை வெண்மை, காத்திருமை
களை அளிக்கின்றது.

"HAZELINE" SNOW"

(TRADE MARK)

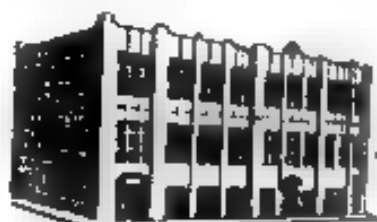
"ஹாஸலைன்" ஸ்க்ரீப் (சுரேட் மரக்க)

பர்கோஸ் வெல்கம் அண்ட் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட், பம்பாய்.

இந்தியன் பாங்க், லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்:

1907)

பெயர்: "இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்", ஸ்டாக்குப் போட்டு, மதராஸ்-1

தென் இந்தியாவில் எல்லா முக்கிய இடங்களிலும், பம்பாயிலும் புது டில்லியிலும் சப் ஆபீஸ்கள், கிளைகள் இருக்கின்றன.

மூலதனம்

அங்கீகரிக்கப்பட்டது	...	ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்டது	...	ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்டது	...	ரூ.	57,80,000
பிசுவக் இந்ர நிதியை	...	ரூ.	76,50,000
டெபாஸிட்டர்கள் (31-12-54-ல்)	...	ரூ.	24.85 கோடி.கள்

எல்லாவிதமான பாங்கிங் அலுவலகமும் செய்யப்படும்

என். கோபால அபியாசி, செக்ரடரி

பாதத்திலுள்ள புண்கள் நான்கு நாட்களிலேயே தகருகின்றன

குத்து வலியும் தளமச்சளும்
7 நிமிஷங்களில் நிவர்த்தப்படுகிறது

உங்கள் பாதங்கள் அதிகமாக வெறுப்படைவது மறு தளமச்சை எடுக்கிறதா? வெடித்துக் கால மடைகின்றதா? பாதங்களின் மேலும் கிரக அணுகிவிட்டதும் சொப்பனத்தா செய்திருக்கிறதா? மேலும் சொப்பனங்களின் உண்டாக் கின்றனவா? எத்தம் கிரகம் படி பாதங்கள் புண்கள் கின்றனவா? இது ஏதோ கெடுதி அல்லது நோய்க் கற்பனம் அல்லக் என்பதையும் இவ்விதமாகத்தான் உறுதி, உபாந்தவனிலிருந்து விடுதலை பெற முடியாதென்பதையும் நீங்கள் உணர் வேண்டும்.

மூலகாரணத்தையே அழிக்கிறது

கனியுகளோ காதங்களோ அநித குணத்தையு னிப்பதிலும், உபாந்தக்கு மூல காரணத்தை அகல சொத்துவதோ சொத்துவதோ வேடவாது. அநித்குடவாது, உபாந்தக் போடிக் செய்யும் திகோடெட்ம் (Nixoderm) இருக்கிறது. ஒரு சீரமை ஆய்வித ஒரு நிபுணர் தயாரித்தது; மீரமை குத்து விவாபாசிகளாக இருக்கும் சேய்யம் படுகிறது. திகோடெட்ம் (Nixoderm) உங்கள் பாத உபாந்தவையப் போக்கிவிடும் எப்பதற்கு உத்தரவாதம். அதன் மூன்று முக்கிய குணங்களாக: (1) பாதங்களில் எப்பதும் உபாந்தக்கும், மடைக்கு மூல காரணமான கெடுதினையும், அவ்விதம் வளர்க்கும் இந்ர புழுக்கினையும் சொத்துக்கொடுகிறது. (2) தளமச்சை நிவர்த்தி ஒரு பத்திர சரி நிமிஷங்களில் குணியுதல் செய்து

நிவர்த்தித்தது. (3) ஒருபத்திர உத்தரவையும் மூலகாரணத்தையும் கிடுகுவாதுயம் செய்தது.

பரிசீலனைக்கு உத்தரவாதம்

இந்தே திகோடெட்ம் (Nixoderm) வங்குங்கள். இத்திரவிய போட்டுப் பாதங்கள் மறு தளமச்சை அநிதபுறமான தோக்கி எப்பதும். நான்கு நாட்களில் பாதத்தில் எப்பதும் உபாந்தவையும் நீர்த்து விடும். எதுவும் உத்தரவையும், மூலகாரணத்தையும் கிடுகுவாதுயம் ஆகும். சொத்துக்கு மூன்று நாள் போட்டுப் பாதங்களில் எப்பதும் தளமச்சை, சொப்பனங்களின் குணமடைவா கிட்டாக் திகோடெட்ம் (Nixoderm) மதிப்பை இழத்ததாவிதது. இந்ர உபத்திரவத்திற்குப் பரிசீலனை நீங்கள் செய்ய வேண்டியதென்றால் இதுதான். ஒரு நாட்களுக்கு திகோடெட்ம் (Nixoderm) போட்டுப் பரிசீலனை செய்து பாருங்கள். இருப்தி எப்பதிலிருந்து வளர்க்கப் பெட்டகவாய் இருப்திக் கொடுத்தால் பாதத்திற்குப் பரிசீலனை செய்யலாம். உங்கள் மருத்து விவா பரிசீலனை இத்திர திகோடெட்ம் (Nixoderm) வங்குங்கள். அந்ரு அநித்கப்பட்டிருக்கும் உத்தரவாதிவ உய்க்கிவப் பாதங்களும்,

அமரதாரா

ஜனந் தி

அத்யாயம் 17

தைரியம் வந்தது!

அந்த ஸ்டேஷனில்தான் ரங்க துரை என்னை அழைத்துக் கொண்டு போவது போல் கனவு கண்டு விழித்தேன். ரயில் வந்து நின்றதும் ஏறிக் கொண்டேன். பெரியவரும், ஒரு வயதான ஸ்திரீயும் அந்த வண்டியில் இருந்தபடியால் எனக்குத் துணையாக இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் அதில் ஏறினேன். ஆனால் அதில் உட்கார இடமில்லை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பெஞ்சியில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். பெட்டியைக் கீழே வைத்து விட்டு நின்றேன்.

அந்தப் பெரியவர் கண்களைத் திறந்து நான் நிற்பதைப் பார்த்து விட்டு மறுபடியும் மூடிக் கொண்டார். அவருக்கு எதிர்ப்புறமிருந்த பெஞ்சியில் அவருடைய மனைவி என்று நான் நினைத்த ஸ்திரீ தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு அடுத்தாற்போல் சுமார் எட்டு வயதுச் சிறுமி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த அம்மாளை எழுப்பலாமா என்று ஒரு கணம் நினைத்தேன். தூங்குகிறவரை எழுப்ப வேண்டா மென்று நினைத்து நின்று கொண்டே இருந்தேன்.

அவர்களைப் பார்த்ததுமே கிராமாந்தரத்தில் வசிப்பவர்களென்று தெரிந்து விட்டது. அந்த அம்மான் உடுத்தியிருந்த சுங்கிடிப் புடையையும், பெரிய

வர் உடுத்தியிருந்த சாய வேஷ்டியும் அதை ஊர்ஜிதம் செய்தன.

ரயிலின் ஆட்டத்தினால் என்னால் நிற்க முடியவில்லை. ஜன்னலைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்று கொண்டே இருந்தேன். உடலும் உள்ளமும் ஒரேயடியாகக் களைத்துச் சோர்ந்து போயிருந்தன.

ஜி.ஜி.ஜி. வென்று காற்றுவீசிற்று! ஜன்னல் வழியாக இருளை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் மனமும் அவ்வாறுதானே இருந்தது?

நான் நினைப்பது தவறு என்று கூறுவதுபோல் இரண்டொரு நட்சத்திரங்கள் கண்களைச் சிமிட்டின. 'மனம் தளராது, தைரியமாக இரு! நான்கள் உனக்குத் துணையாக இருக்கிறோம்' என்று அவை அன்புடன் கூறின.

நான் சிறுமியாக இருந்தபோது, என் தந்தை மந்திரமூர்த்தி கூறிய அற்புதமான கதைகளில் சந்திரன் ரோகிணி கதையும் ஒன்று. நகைத்திர கன்னிகள் சந்திரனை மணந்து கொண்டதையும், சந்திரன் ரோகினியிடம் மாத்திரம் அன்புடன் நடந்து கொண்டதையும், மற்ற கன்னிகள் புகார் செய்தபடியால் சந்திரன் சாபம் பெற்றதையும் அவர் வெகு ரஸமாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

விட்டில் ஒரு பழைய காலத்துப் படம் போட்ட புஸ்தகம் இருந்தது.

அதில் ஒரு படம் என் மனத்தில்திரிந்து போயிருக்கிறது. சந்திரனும் ரோஷனியும் பிறைச் சந்திர வடிவில் உள்ள ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். மற்ற கண்கள் சந்திரனும் சிந்திரார்கள். அந்தப் படத்தைப் பார்த்த பிறகு எனக்கு வரும் கனவனுடன், அந்தப் பிறைச் சந்திர ஊஞ்சலில் வான வெளியில் நட்சத்திரப் பெண்கள் புடைசூழ ஊஞ்சலாடுவதாகக் கனவு கண்டிருக்கிறேன். அன்றி விருந்து எனக்கு நட்சத்திரக் கண்கள் அத்தியந்த தோழிகளானார்கள். அவர்களுடன் எத்தனையோ நாட்கள் வாய் விட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். ரங்கதுரையைச் சந்தித்த பிறகு என் தோழிகளை அவ்வளவாக நான் கவனிக்க வில்லை. ஆனால் இன்று என் அன்புத் தோழிகள் அதைப் பாராட்டாமல் எனக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கு முன் வந்தார்கள்.

பூமியிலிருந்த பொருள்களெல்லாம் எதிர்த் திசையில் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. என்னிடமிருந்து விவருவதற்காகவே அவை அப்படி விழந்தடித்துக்கொண்டு ஓடுவதாக எனக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் என் தோழிகள் மாத்திரம் என்னைக் கைவிட வில்லை. கூடவே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

நின்று நின்று காலை வலித்தது. ரயில் திமரென்று பெரிதாக ஆடவே நிலை தடுமாறினேன். அதை அந்தப் பெரியவர் பார்த்தார் போயிருக்கிறது. எழுந்திருந்து தம் மனைவியை எழுப்பினார். அவளைத் தமது பெஞ்சியில் உட்காரச் சொல்லி விட்டு என்னைப் பார்த்து,

"ரொம்ப நேரமா சிந்தியே அம்மா! அப்படி உட்காரு!" என்றார்.

நானும் சந்தோஷமாக உட்கார்ந்து கொண்டேன். "ரொம்ப வந்தனம், தாத்தா!" என்றேன். அவரும் அந்த அம்மானும் தாங்கள் பேசும் விட்டு வந்து கொண்டிருக்கும் கல்யாணத்தைப் பற்றி ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீது நியிவத்துக் கெல்லாம் எனக்குக் கண்ணைச்

சுழற்றியது. படுத்துக் கொண்டு சற்றுத் தூங்கினால் தேவலை என்று தோன்றியது. நான் தூங்கும் போது இவர்கள் இறங்கிப் போய் விட்டால் தனியாக இருப்போமே என்ற எண்ணம் வேறு எழுந்தது.

ஆகவே பெரியவரைப் பார்த்து, "நானும் இப்படிச் சற்றுப் படுத்துக் கொள்ளிறேன், தாத்தா. நீங்கள் இறங்கி விடுவதாக இருந்தால் என்னைத் தயவுசெய்து எழுப்பி விடுங்கள்" என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

"நாங்கள் மத்தியானத்துக்கு மேலே தான் இறங்குவோம். நீ நிம்மதியாகத் தூங்கு அம்மா!" என்றான் அந்த அம்மான். நான் படுத்துக் கொண்டேன்.

"பாவம் ஒண்டியாகப் போகிறாப் போலே தோன்றுது. அதியாப் பொண்ணு. பயமா இருக்கு" என்று அந்த அம்மான் கூறியது என்னுடைய காதிலும் விழந்தது.

"ஆமாம்! முகத்தைப் பார்த்தால் பட்டனத்துப் பொண்ணு மாத்திரி இருக்கு" என்றார் தாத்தா.

"நம்ம சிவபாக்ஷியம் மாத்திரி இவ்வே? அவ இன்னும் சித்தே கறுப்பு. இந்தப் பெண்ணு எழுமிச் சம்பழ நிறக் கணக்கால்ல இருக்கு!"

"ஆமாம், செத்துப் போனவளைப் பற்றி ஏன் பேசுறே? எழுமலையான் புண்ணியத்திலே இந்தப் பிஞ்சாவது ஆயிரோடே டிடக்கட்டும்" என்று பெரியவர் கூறினார்.

அதன் பிறகு அவர்கள் என்ன பேசிக் கொண்டார்க ளென்று எனக்குத் தெரியாது. சித்திரா தேவி

என்னை வந்து தழுளிக் கொண்டாள். என் துள் பத்தை யெல்லாம் மறக்கச் செய்து எனக்கு அப்பொழு தெல்லாம் ஆறுதல் அளித்தவன் தோழி சித்ரா தேவி. எவ்வளவு கவலை இருந்தாலும் அப்போ தேல்லாம் தூங்கி விடுவேன். ஆனால் இந்தச் சிவறக்கு வந்த பிறகுதான் சித்திரா தேவி என்னிடம் சண்டை போட்டுக் கொண்டு போய் விட்டாள். ஒரு வேளை

இந்தச் சிறு அவளுக்குப் பிடிக்க வில்லையோ, என்னமோ!

நான் கண் விழித்தபோழுது நன்றாகப் பொழுது புலர்ந்திருந்தது. என்னை ரயிலில் காண எனக்கே முதலில் மிகவும் வியப்பாக இருந்தது. ஒரு கணம் சென்ற பிறகுதான் எல்லாம் நினைவுக்கு வந்தது. ரயில் ஏதோ ஒரு ஸ்டேஷனில் நின்று கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிறுமியும் உட்கார்ந்துகொண்டு ஜன்னல் வழியாக வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஸ்டேஷனில் ஒரு குழாய் இருந்தது. நான் அங்கே போய் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தேன். பெரியவர் ஒரு கூறாளில் காப்பி வாங்கிக்கொண்டு வந்தார். தன் மனைவியைப் பார்த்து, "நான் காப்பி சாப்பிட்டாச்சு. அந்தக் குழந்தைக்கும் சேர்த்து வாங்கிண்டு வந்திருக்கேன். அவளுக்கும்கொடு" என்றார்.

என் மனம் நன்றியால் நிறைந்தது. காப்பி சாப்பிடும்போது, அது வெறும் சர்க்கரை போட்ட வெங்கீர் மாநிரி இருந்ததுகூடத் தெரிய வில்லை.

சிறுமியைப் பார்த்து என் அருகில் வந்து உட்காரும்படி கூறினேன். அவள் சங்கோசப்பட்டாள். பெரியவர் அவளிடம், "என்ன வெட்கம் வள்ளி? கூப்பிட்டால் பேச வேண்டாமா?" என்றார். அவர் மனையான் என்னைப் பார்த்து, "உன் பெயர் என்னம்மா?" என்று கேட்டாள்.

"இந்துமதி" என்று அவளுக்குப் பதில் சொன்னேன்.

"எங்கே யிருந்து வரே, அம்மா?" இது அடுத்த கேள்வி.

"சென்னைப்பட்டணத்திலேயிருந்து வரேன்" என்றேன்.

"பார்த்தாயா? நான்தான் சொன்னேனே, படித்த பெண்மாதிரி இருக்கிறது என்று. ஆஹாம்! தனியாகவா போகிறாய்?" என்றார் பெரியவர்.

"என்ன செய்யறது? தனியாகத்தான் வந்தேன். ஆனால் இப்போது தனியாக இல்லை. நீங்கள் தான் துணையாக இருக்கிறீர்களே!" என்றேன். இது நான் உபசாரமாகச் சொன்ன வார்த்தை யில்லை. உண்மையாகவே நான் அவ்வாறு நினைத்தேன்.

“பேச்சைப் பார்த்தாலே தெரி
கிறதே, கெட்டிக்காரப் பெண் என்று.
எங்கே போய்க்கொண்டு இருக்கிறாய்
அம்மா?” என்று இன்னொரு கேள்வி
கேட்டாள் அந்த அம்மாள்.

“நான் கூனாருக்குப் போகிறேன்.
அங்கே ஒரு சேலா ஆசிரமம் இருக்கிற
தாமே. அதில் போய்ச் சேருவதற்
காகப் போகிறேன்” என்றேன்.
எனக்கென்னமோ அவர்களிடம் பேசு
வதில் தயக்கம் ஏற்படவேயில்லை.
ஏதோ உறவினர்களிடம் பேசுவது
போலத் தோன்றியது. கபடமில்லாத
வர்கள் என்று அவர்களைப் பார்த்த
உடனேயே தோன்றியது.

வள்ளி தன் பாட்டியின் காதோடு,
“அம்மா, பசிக்கிறது” என்று கூறி

னாள். உடனே அவள் கட்டுச் சாத
மூட்டையை அவிழ்த்து இலைகளை
எடுத்தாள். வள்ளிக்கும் பெரியவ
ருக்கும் இலைகள் கொடுத்து விட்டு
எனக்கும் கொடுத்தாள். நான்
வேண்டா மென்றேன். இருவரும்
ரொம்ப வற்புறுத்தவே வாங்கிக்
கொண்டேன். இட்டியையும், தயிர்
சாதமும் சாப்பிட்டேன். அவர்களுக்
கும் என்னை ரொம்பப் பிடித்து
விட்டதாகத் தோன்றியது.

சாப்பிட்டுக் கொண்டே, “இவள்
உங்களுடைய பேத்தியா?” என்று
அந்த அம்மாளிடம் கேட்டேன்.

“ஆமாம், பேத்திதான்! எனக்கு
உன் மாதிரியே ஒரு மகள் இருந்
தான். ராஜாத்தி மாதிரி இருப்பாள்.

அவளை ஒரு பாவிக்குக் கட்டிக்
கொடுத்தேன். அவன் குடிச்சுட்டு
வந்து விட்டை ரெண்டு பண்ணி
விடுவான். சிவபாக்ஷித்தை அடி
அடித்து அடித்து நொறுக்குவான்.
அந்த ஏக்கத்திலேயே செத்துப் போய்
விட்டான். இது அவனுடைய மகள்.
இதை அவங்க அப்பாவிடம் விடுவதற்
குப் பிரியப் படாமல் நாங்களே வைத்
துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்றாள்.

“வள்ளிக்கு என்ன வயதாகிறது?”
என்று கேட்டேன்.

“எட்டு வயது ஆகப்போகிறது!”
என்றாள்.

வள்ளியின் முகம் அழகாக இல்லா
விட்டாலும் புத்திசாலித்தனம் கண்
களில் பிரகாசித்தது. துறு துறு
வென்று ஏதோ விஷமம் செய்து
கொண்டே இருந்தாள்.

“ரயிலு எப்படித் தாத்தா ஓட
றது?” என்று கேட்டாள் வள்ளி.

பாவம் அவர் பதில் சொல்வத் தெரி
யாமல் வீழித்தார். நான் வள்ளியிடம்,
“நீ என்விட்ட வந்தால் நான் சொல்லு
வேன்” என்றேன். தயக்கத்தோடு
வந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள். ரயில்
ஓடுவதைப் பற்றி நான் சொன்னது
அவளுக்குப் புரியவில்லை. பிறகு நான்
“அதெல்லாம் சின்னக் குழந்தைகளுக்
குப் புரியாது. நான் உனக்குப்
பாட்டுச் சொல்லித் தருகிறேன். பாடு
கிறாயா?” என்று கேட்டேன்.

“எல்லாம் பாடுவாள். நீ சொல்லிக்
கொடு” என்றாள் வள்ளியின் பாட்டி.

வள்ளியின் தாத்தா, “நீ பாட்டுக்
கற்றுக் கொள்கிறாயா அம்மா?”
என்று கேட்டார். வள்ளியும் பல
மாகத் தலையை ஆட்டினாள்.

நானும் கற்றுக் கொடுத்தேன்.

“கணபத் ராயக்—அவனிகு
காரிப் பிடித்திருவோம்.

குணமுயர்த்துவே விடுதலை
கூடி பிடித்திடவே.

ஒம்சக்தி ஒம்சக்தி ஒம்—பாராக்தி
ஒம்சக்தி ஒம்சக்தி ஒம்.”

என்று பாடினேன். வள்ளிக்குக் குரல்
நன்றாக இருந்தது. இருந்தாலும் அவ
ளுக்குச் சரியாகப் பாட வரவில்லை.
ஆயினும் அது அவளுடைய பாட்டிக்கு
மேல் தாத்தாவுக்கும் அளவில்லாத
சந்தோஷத்தை யளித்தது. என்னை

முழுதும் பாடச் சொன்னார்கள். அது வரை மெதுவாகப் பாடிச் சொண்டிருந்தேன். அவர்கள் வற்புறுத்தியதன் பேரில் நன்றாகப் பாடினேன்.

“செந்தி வடிவத்தை அவனுடைய
வித்திலைப் புடிப்போம்
கந்தி தம்பலத்தே போ பகையே
துணிவோடு வருந்துவோம்”

என்று பாடியபோது, பெரியவருக்கு உற்சாகம் பொங்கி விட்டது. எனக்கே

அந்நியாயம் 18

எதிர்பாராத உதவி

மெய்யில் ஏறிக்கொண்டு வந்தது. என்னைப் பற்றி இன்னும் பல கேள்விகள் கேட்டான் வள்ளியின் பாட்டி. எனக்கு ஒருவருமே இல்லை என்று கூறியதும் இருவரும் ரொம்பப் பரிதாபப் பட்டார்கள்.

வள்ளி என்னிடம் சிறைக்காரி விட்டான். பிறகு ஒரு கதை சொன்னேன். மிக ஆவலுடன் கேட்டான். எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணினேன். வள்ளியைப் பார்த்த போது மீராவின் நீண்ட வந்து கொண்டே இருந்தது. மீராவை அழகாக அலங்கரித்திருப்பார்கள். புதிய துணிமணிகளும் இரட்டைப் பின்னலுமாக நகர்த்தச் சிறுமியாக அவள் காட்சி யளிப்பாள். வள்ளிக்கோ இப்போதே மூக்கைக் குத்தித் திருகாணி போட்டிருந்தார்கள். பின்னலின் நுனியில் வாரை நார் முடியப்பட்டிருந்தது. பாவாடையும் சொக்காயும் சாயம் போயிருந்தன. அதைத் தவிர உள்ளத்தில் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. மீராவிற்கும் கதையும் பாட்டும் பிடித்திருந்தது. இவளுக்கும் பிடிக்கிறது.

இப்போது மீரா என்ன செய்து கொண்டிருப்பாள்? என்னைக் காணவில்லை யென்று எல்லாருக்கும் தெரிந்து போயிருக்கும். சுலோசனா காலையில் பணம் எடுப்பதற்காக மேஜை டிராயரைத் திறந்து பார்த்திருப்பாள். என் கடிதத்தைப் படித்து விட்டுக் கண்ணீர் விட்டிருப்பாள். பாவம்! பாது கண்ணிக்குக் கூட நான் இல்லாதது மிகவும் குறையாக

அந்த அடி மிகவும் எதிர்த்ததை அளித்தது. அதன் பிறகு நானும் பெரியவரிடம் அவரைப் பற்றி விசாரித்தேன். அவருக்குக் கோயமுத்தூர் நகரத்திலிருந்து பத்துப் பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள கிராமத்தில் கொஞ்சம் நிலபுலம் இருக்கிறது என்பதையும், அவர் பெயர் முனுசாமி கவுண்டர் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அவரிடம் எனக்கு நம்பிக்கையும், மதிப்பும் ஏற்பட்டன.

இருக்கும். மீராதான் என்னை ரொம்பத் தேடுவான். அவளுக்கு யார்கதை சொல்லுவார்கள்?

சமேஷ் விஷயத்தை அமைதியாகக் கேட்டிருப்பார். அவரை எந்த விஷயமும் அசைக்க முடியாது. வக்கீலுக்கும் சகவரமூர்த்திக்கும் தான், பாவம் ரொம்ப ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும். அதை நீனைக்கும்போது எனக்குச் சிறிப்பு வந்தது. என்னை எப்படியும் அடைந்து விடலா மென்று சகவரமூர்த்திதான் எவ்வளவு திடமாக நம்பினார்? எனக்கு இவ்வளவு துணிச்சல் இருக்குமென்று அவர்கள் யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். ஏன்? சுலோ கூட நீனைத்திருக்க மாட்டான். கோமளாவல்லி அம்மாள்தான் உண்மையிலேயே நான் இல்லாத குறையை உணர்வார். என் மாதிரி யார் அவ்வளவு வசதியாகக் காரியம் செய்து கொடுப்பார்கள்? பாவம்! இனிமேல் முத்து வைத்ததுதான் சட்டமாக இருக்கும். நன்றாகத் திண்டாட்டமும், என் அருமை அப்படியாவது தெரியட்டும், குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டு, மீராவைக் கவனித்து, விட்டு வேலையையும் செய்து பார்த்தும்போது நான் எவ்வளவு வேலை செய்தேனென்று தெரியும். நன்றாக வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் சிறு பிள்ளைத்தனமாக எண்ண மிட்டேன்.

‘சே! என்ன வெவ்வுரம் நீனைக்கிறேன். எப்படியாவது எல்லாரும் சௌக்கியமாக இருக்கட்டும். என்னுடைய துரதிர்ஷ்டம்தான் அவர்களுக்கும் பிடித்ததோ என்னமோ? நான்

நீங்கள் இன்று புரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

நீங்கள் நாள் முழுதும் புதுமையுடனும்
வாசனையுடனும் இருக்க, உயர்ந்த,
புதிய புரோடெக்ஸ் ஆல் பர்பஸ் டாய்ஸட்
பவுடர். மென்மையும், நறுமணமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கும்
வெப்பத்தில் குளுமையும்
இனிமையும் தருகிறது.

ஸ்நானத்துக்குப் பின்
வாசனைப் பூஷணம். நரத்தை
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.

குளுமை! குதுகலம்!
கோடைபின் கொடுமையில்

நேரத்தியும் மென்மை!
யும் குழந்தைக்கு ஏற்றது.

மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.

சாஸ்கேட்டின் புதிய

சிறந்த தயாரிப்பு

புரோடெக்ஸ் ஆல் பர்பஸ் டாய்ஸட் பவுடர்

‘வெயிற்காலத்து வயிற்றுக் கோளாறுகளை’ தளதளக்கும் பானம் நிறுத்துகிறது

மேலும் கவனத்தில் உங்கள் வயிறு மிகச் சரியாகப் பெட்டுகிறதென்றது உங்கள் வயிற் றுக்குத் துரிதமும் ஏற்படுகிறது. தனிச் சிவன தனிப்போதும், சோம்பறடும் இருக்கிறீர்கள், நீடு உங்கள் வயிற்றை சோக்கி உங்கள் தேவநியை நேர்வெந்து அதை ஆரோக்கியமாகவும், ஏற்றியபடியாகக் கொடுக்கிறது.

நீடு கலிவாயைத் தனிதும் வயிற்றில் புதிப்பை சீக்குவதில் அற்புத சக்தி கவந்தது. எவ்வித கொடுதிலும் சேய்மையும் அது புதிப்பு மிகுதியாக உள்ள அஜீர்ணம், செஞ்செரிச்சம், காயப்பொருளும் முதலிய உபாதைகளை துரிதமாகவும், சீக்களமாகவும் நீவந்திக்கிறது. எட்டுடே கொடுமுகலிச் சிவன் கலம் பெறுகிறீர்கள் — வயிற்றைத் தட்டும்படி, கவந்தும்படி!

மிகத் தீவிரப் புதிப்பை நோ அல்லது உள்புது உங்கள் உடம்புக்கு ஒத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறீர்கள் நீடுமேல் கிசைவாக்கி, தீவிர உற்புதம் மீண்டும் ஒழுங்குபடுத்த உதவுகிறது. உங்களுக்கு நோயைப் பெரிதாக விழும்பினால் காலி வயிற்றில் கொஞ்சம் பெரிய ‘பெயஸ்’ உட்கொள்ளவும், எப்பொழுதும் நீடுமேல் ‘பெய்ஸ்’ எடுக்கி உட்கொள்ளும் மகவிரும்பம் கவந்தும் கொள்ளவும்.

அது உங்களுக்கு குணம்
செய்வதுடன் குளுமையையும்
புத்துணர்ச்சியையும் தருகிறது

ஈனோஸ் பெய்ஸ்ஸால்

‘ஈனோஸ்’ பெய்ஸ்ஸால் ‘பெய்ஸ்’ என்ற வயிற்றைத் தளதளப்பதில் உதவும் மகவிரும்பம் கவந்தும் கொள்ளவும்.

மேல், ஈனோஸ்

மேல், ஈனோஸ்
மேல், ஈனோஸ்
மேல், ஈனோஸ்

வந்த பிறகாவது அவர்கள் கேட்குமளவு இருக்கட்டும்' என்று மனமுருகிப் பிரார்த்தித்தேன்!

இவ்வாறெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டே இருந்தேன். வள்ளி வண்டியில் ஓடிக்கொண்டே இருந்தான். அப்போது ரயிலில் கூட்டம் குறைந்து விட்டது. இரண்டொருவர்தான் இருந்தார்கள். வள்ளியை "ஐயன் லுக்கருகில் போகாதே, எட்டிப் பரக்காதே, கதவுகிட்டே போகாதே" என்று மாற்றி மாற்றிப் பாட்டியும் தாத்தாவும் எச்சரித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். அவளோ லட்சியமே செய்யாமல் அலைந்து கொண்டிருந்தாள். வெய்யில் ஏற ஏற எனக்குக் கண்களில் எரிச்சல் உண்டாயிற்று. கண்களை மூடிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன். பெரியவரும் படுத்துக் கொண்டு தூங்கிவிட்டிருந்தார். வள்ளி ஐயன் லுக்கு வெளியே தலையை நீட்டினாள் என்று அவன் பாட்டி அவளைக் கொடுத்தக் கொண்டிருந்தாள்.

"நீ காசு தந்தா நான் சமீபந்தா யிருக்கேன்" என்றான் வள்ளி.

அவன் பேசும் பேசுவதைக் கேட்டு எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவனைப் பார்த்து, "ஏன் வள்ளி! பாட்டி சொன்னதைக் கேட்க வேண்டாமா?" என்றேன். அதற்குள் அவளுடைய பாட்டி வெற்றிலைப் பையியிருந்து அரைவது எடுத்து வள்ளியிடம் கொடுத்தாள். "இப்படிப் பேசாமல் உட்காரு" என்றான். வள்ளியும் கையைக் கட்டிக்கொண்டு பேசாமல் உட்கார்ந்தாள்.

நான் மறுபடியும் கண்களை மூடிக் கொண்டேன். ரயில் நின்றது. ஸ்டேஷன் என்று அறிவிப்பதற்கான பல வித சப்தங்கள் தொடர்ந்து வந்தன. ரங்கதுரையுடன் நான் பிரயாணம் செய்ததாக விடியற்காலம் கண்ட கனாவை நீனைவுபடுத்திக் கொண்டு மனத்தில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். ரயில் புறப்பட்டது. "வள்ளி! வள்ளி!" என்று வள்ளியின் பாட்டி கூத்தும் சத்தம் கேட்கவே திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அதற்குள் பெரியவரும் எழுந்து உட்கார்ந்து "என்ன? என்ன?" என்று கேட்டார்.

ரயில் கதவு திறந்திருந்தது. வள்ளி கையில் ஒரு பொட்டலத்துடன் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான். ஓடும்

ரயிலில் ஏறும்போது தடுக்கி விழுந்தால் என்ன ஆகும்? பெரியவர் கதவுக்கு அருகில் ஓடினார். நான் அவரைப் பிடித்து நிறுத்தி, அபாய அறிவிப்புச் சங்கிவையைக் காட்டி, "அதை இழுங்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டே பிளாட்பாரத்தில் குதித்து விட்டேன். ஓடி வந்த வள்ளியைப் பிடித்து நிறுத்தினேன். நான் அப்படி நிறுத்தி யிருக்கா விட்டால் அவன் நிச்சயமாக ஓடி வந்து ரயிலில் ஏற முயன்றிருப்பான். அது பெரிய கண்டமாகத்தான் போயிருந்திருக்கும். நான் பிடித்த வேகத்தில் அவளுடைய கையிலிருந்த பட்சண மெல்லாம் கிதறிப் போயிற்று.

சில கண தூரம் சென்ற பிறகு ரயில் நின்றது. பலர் தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்த்தார்கள். ரயிலின் காட்டு வந்தார். அவரிடம் விஷயத்தைச் சொன்னதும், "சரி! வண்டியில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். நல்ல வேளையாகப் போயிற்று. குழந்தைகளை நீங்கள் ஐக்கிரகதையாகப் பார்த்துக் கொண்டா வா?" என்று எச்சரித்து விட்டுப் போனார்.

பத்து நிமிஷத்தில் மறுபடியும் வண்டி இளம்பிற்று. வள்ளியிடம், "இப்படிச் செய்யலாமா, வள்ளி! நீ ரயில் ஓடும்போது ஏறி, விழுந்திருந்தா யானால் என்ன ஆகியிருக்கும்?" என்றேன். அவன் அமத் தொடங்கினான். பாட்டி, தாத்தா இருவரும் அவனைத் திட்டினார்கள். "இந்த அக்காமட்டும் நூல்வாவிட்டால் நீ, நான் இரண்டு பேரும் இன்னிக்கு ரயிலடியிலே மாட்டிக்கொண்டிருப்போம்" என்று கத்தினார் பெரியவர்.

"நமக்கு அந்தச் சங்கிவையைப் பிடித்து இழுக்கலாமென்று தோன்றி யதா யாருங்களை?" என்று வியந்தான் அவர் சமீபாரம்.

"நீ ஏன் காசு கொடுத்தே அவன் கிட்டே? எல்லாம் உன்னாலே வந்த விளைதான்" என்று தம் மனைவியிடம் சிறி விழந்தார். பாவம்! வள்ளியின் பாட்டிக்கு அவமானமாகப் போய் விட்டது. "இந்தத் துக்கிரியினாலே தான் எனக்குத் துன்பமெல்லாம், இது பிறந்ததும் ரதியாட்டமா யிருந்த எம் பொண்ணு போயிட்டா, இன்

னும் என்ன வேல்லாம் பாக்கி யிருக்கிறதோ?" என்று கூறி அவன் அழ ஆரம்பித்தான்.

நான் எல்லோரையும் சமாதானப் படுத்தினேன். "ஆனது ஆகிவிட்டது. குழந்தை வேறு கவங்கிப் போயிருக்கிறான். நீங்கள் இப்படிக்குழந்தையின் எதிரே சண்டை போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. தாத்தா!" என்றேன். எனக்குத் திடீரென்று மிகுந்த சுதந்திரம் உண்டாகி விட்டது.

அவர்களும் பலவிதமாக எனக்கு கன்றி தெரிவித்தார்கள். "உன்னாலே தான் இன்னிக்கு ஒன்றும் ஆகாமல் இருந்தது. ஏழுமலையான் தான் உனக்கு அந்தச் சமயத்தில் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றச் செய்திருக்கிறார்" என்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

பிறகு பெரியவர், "ஏம்மா! நீ உடனே கூலாருக்குப் போகா விட்டால் என்ன? எங்களுடன் வந்து ஒரு வாரம், பத்து நாள் எங்க கிராமத்தில் இருந்து விட்டுப் போயேன்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அதை அவருடைய மனையியும் பலமாக ஆமோதித்தாள். "ஆமாம், உனக்குப் பத்து நாளைக்கு விருந்து வைச்சால் தான் எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கும்" என்றாள்.

நான் வேடிக்கையாக, "பத்து நாளைக்குத்தான் விருந்து வைப்பீர்களா? அதுக்கு மேலே இரண்டு நாள் இருந்தா சாப்பாடு போட மாட்டீர்களாக்கும்" என்றேன்.

"என்ன அப்படிச் சொல்லிட்டே? நீ எங்களோடேயே இருந்தாலும் எனக்கு சந்தோஷந்தான். செத்துப் போன சிவபாக்கியம் எங்கிட்ட மறுபடியும் வந்து விட்டாள் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டேன்" என்றாள் பாட்டி. என் மனம் நெகிழ்ந்தது.

மறுபடியும் மறுபடியும், "எங்கனோடு நீ ஓடுங்கிவிட வேண்டும்" என்று அவர்கள் பல தடவை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"எனக்கு மறுபடியும் கூலாருக்கு டிக்கி. வரங்கப் பணயிலையே, தாத்தா!" என்றேன்.

"நான் தருகிறேன். குழந்தை! உனக்கு இது கூடச் செய்ய மாட்டோமா?" என்றாள் பெரியவர்.

வள்ளியும் நச்சரித்தாள். கடைசியில் ஒரு வாரம் இருந்து விட்டுப் போவதாகச் சம்மதித்தேன். எனக்கும் தான் இப்படி. அன்புடன் அழைக்க யார் இருந்தார்கள்? பாலைவனத்தில் புது சோலையைக் கண்டது போல் அவர்களுடைய அன்பு என் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்தது.

சகவரனுடைய விளையாடல்களை கம்மால் எப்படி அளந்து அறிய முடியும்? நான் அவர்களோடு கிராமத்துக்குச் சென்றதால் என் வாழ்க்கை எவ்வளவு மாறுதலடைந்தது? நான் கேட்க கூலாருக்குப் போயிருந்தால் என்ன ஆகி யிருக்குமோ? இறைவன் அவர்களை எனக்கு உதவி புரிவதற்காகவே அனுப்பி வைத்ததாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.

நீங்கதூரையைக் கனவில் கண்டதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டே இருந்தேன். கம்பிரமான் நெற்றியும், எடுப்பான நாளியும், கணையான வதனமும் நீனைவுக்கு வந்தன. கனவில் அவர் ஐரோப்பிய உடை தரித்திருந்தார். மிகவும் நாகரிகமாக இருந்தார். சங்கதூரை ஒருவேளை சீமையி் விருந்து திரும்பி வரும்போது அப்படித்தான் இருப்பார் போலிருக்கிறது. 'தோற்றத்தில் மாறி யிருந்தாலும், மனம் மாறாமல் அப்படியே இருப்பாரா?' கனவில் பார்த்ததைப் போலவே அன்புடன் என்னை உள்ளம் குளிரப் பார்ப்பாரா? ஒரு வேளை இந்தக் கனவு சிக்கிரம் பகிக்குமோ? நிஜமாகவே சங்கதூரை என்னை வந்து அழைத்துச் செல்வாரோ? என்றெல்லாம் மனோராஜ்யத்தில் ஆழ்ந்து விட்டேன். என் மனம் ஒங்கிவாரு சமயம் எரிநிற அக்னி குண்டில் மா திரி தவித்தது. சில சமயம் ஸ்படிதம் போல் நீளையுடைய தடரகத்தைப் போல் குளிரீர்திருந்தது. என்னுடைய கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு மன நிலை வேறுபட்டதைப் பார்த்து எனக்கே அதிசயமாக இருந்தது.

"இதங்க வேண்டிய ஸ்டேஷன் வந்து விட்டது. வள்ளி! அக்காளவைத் தவாராகச் சொல்லு!" என்று முனுசாமி கவுண்டர் கூறியது காதில் விழுந்தது. மனோராஜ்யத்தி் விருந்து இறங்கி வந்தேன். (தொடரும்)

EMPIRE'S FORWARD LEAP

NEW BUSINESS

1954 (Exceeds) ... Rs. 8,82,00,000

1955 ... Rs. 8,22,00,000

This substantial increase is symbolic of the growing confidence of the insuring public in the strong financial position and satisfactory service of the Company.

The EMPIRE OF INDIA LIFE ASSURANCE CO., LTD.

(ESTD. 1897)

Applications
For Agency
Invited

Head Office: EMPIRE HOUSE
D. NAOROJI ROAD, BOMBAY-1
BRANCHES ALL OVER INDIA

ஜம்மியின்

லிவர்க்யூர்

குழந்தைகளின் சரஸ், குலிக்கட்டிகளுக்கு

வழக்கமான மாதாந்திர அளவுகள்

பேரளவில்லாத செலவுகளை மூலப்படுத்தி எந்த டாக்டர் கீழ்க்குறித்த ஊர்வருக்கு அதைதான் ஏதிரே கூறித்த தெரிவிக்கிறோம். மீதி மாதமும் விருடம் செலவாக அளவிடும் ஆலோசனை பெறலாம்.

ஆலோசனைசேரம்: 1. காலம் 9 - விருத்த 11 மணி வரை; மலம் 3 - விருத்த 5 மணி வரை

இடம்	தேதி	இடம்	தேதி
கஞ்சி	1 காலம்	திருநெல்வேலி ஐக்கம்	10 காலம் & மலம்
சென்னை	2 காலம் & மலம்	திருநெல்வேலி 1. ஐக்கம்	11 காலம்
சேரோடு	3 காலம்	ஸ்ரீவைவரூர்	12 மலம்
திருப்பூர்	4 மலம்	அம்பாசமுத்திரம்	13 காலம்
கோயமுத்தூர்	5 காலம் & மலம்	தென்சேலி	14 மலம்
பரமக்கோடு	6 காலம்	திருவனந்தபுரம்	15 காலம் & மலம்
உளுத்தூர்	7 மலம்	சாஜாபுரம்	16 காலம்
பழனி	8 காலம்	ஸ்ரீவிசுவநாதர்	17 2 to 3 p. m.
திருச்செங்கை	9 மலம்	சென்னை	18 காலம் & மலம்
மதுரை	10 காலம் & மலம்	தேவநகர்	19 காலம்
சென்னை	11 காலம்	புதுச்சேரி	20 மலம்
தூத்துக்குடி	12 மலம்		

ஆலோசனை இடம் வழக்கப்படியே

விவரங்களுக்கு எழுதவும்

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை-4 * திருச்சிராப்பள்ளி (தெப்பக்குளம்) * கும்பகோணம் (பெரிய தெரு)

விஸயில்லா முத்து

"அசோக"

"அம்மா! எம் ஊரில் முத்துக் குளித் தல் உட்கு எத்தனை வருடங்கள் இருக்கும்?"

"இங்கு முத்துக் குளித்தல் உட்கு மொன் டிருக்கையில் நானே, 3 பிறந்தாய். இருபத் தொகு வருஷம் ஆகிறது!" என்று தம் மக டுக்குச் சொல்லியதைச் சொல்லிச் சொன் னார் ராஜாத்தி.

"அத்துக்குரிய இத்தனை ஆண்டுக ளுப் பிறகு முத்துக் குளித்தல் உட்கு விருத் திறது. என்னமோ இப்படி உதாரணியிற் இருக்கிறது! போர்த்தென்புக்குக் கப்பல் பணத்துக்கு உட்குத் தென்னுட்டுத் தெற்குக் கல் முத்துக்களை அங்கு கொடுத்ததாக்கல். பக்கவாட்டிலும், பிழைக்கவாட்டிலும் அத் துக்குரியது உட்குச் சொல்ல முத்துக் களை அங்கிக் கட்டிக் கொண்டு கொண்டு வர வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு புதுக் கும் கிழப்புகளும் உரிய அம் அத்துக்குரிய இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின் உட்குவிருத் தும் முத்துக் குளித்தல் உட்குப் பெருமை வயத் தாக்கியவா!"

"அப்பா! போதும் போதும்; முத்துக் குளித் தலைப் பற்றி என்னப் பெருமை சொன்னாச் சொன்னோ! உட்கு முத்துக் குளித்தலை நினைத்து நினைத்து என் பெருமையத் தொதா! என் இரவுக் குழைவை 3 அறிய மாட்டாயா!" ராஜாத்தியின் கண்ணிலிருந்து நீர் முத்து முத்தாக உருண்டது.

பொங்கி வரும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு ராஜாத்தியின்மேல் மண்ணைப் பார்த்து "அப்பா! இந்த முத்துக் குளித்தலை நினைத்தா வேயி உன்னுக்குப் புதுவித கொண்டுக ளும் கவிமையின் ஐயவாலை வெளிக் கொண்பு தெறு.....உம்! என்மே!" என்றார்.

சுதேச குற்றம் செய்து விட்டுத் தவிப்பவர் போல் இவரின் மூன் உட்காக்கதான் முத்து.

தன் கண்ணில் தெங்கி நீதும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, உட்குதில் வந்து உட் காக்கதான் ராஜாத்தி. உட்குத கால நினைவு அனை அவள் இதயக் கண்ணில் வந்து மோதத் தொடங்கின.

கிட்டு மரத்தாகக் கட்டிக் கொண்டு பரந்த உட்கில் பயிர்ந்தி வெகு தூரம் சென்று மீன் பிடிக்கும் தொழிலும் பிறவித் தொழிலாகப் பெற்ற பரத் குலத்தின் பிறந்தவன் ராஜாத்தி. நிற வயதிலேயே தாயை இழந்த, தந்தையின் அரவணக்கம் செல்லமாத வளர்த்தவன். தாய் தந்தையற்ற சென்ற தம்பியும், ராஜாத்தி யின் தந்தையான கல்வண்ணுவரன் வளர்க் கப்பட்டான். கல்வண்ணுவரின் தன்மை மகன் தான் சென்றதம்பி. ராஜாத்தியும், சென்ற தம்பியும் அவர்களுக்கு நினைவு தெரிந்ததிலிருந்து ஓரே கிட்டில் ஒரு இடத்தில் ஒன்றுவைய, ஆய்ப்பாடி வளர்த்தவர்கள்.

ராஜாத்தியும், சென்ற தம்பியும் வளர வளர அவர்களின் அன்பும் வளரத் தொடங்கி

வெறு. சென்ற தம்பி தன் மாமாவாட்டன் சென்ற மீன் பிடிக்கும் பெரிய தம்பியாகி விட்டான். ராஜாத்தியும் பெண்களும் மீனிலும் பருவ மண்ணாகி, கிட்டுக் காலியங்களில் கொண்டுபெற்றுக் கொண்டான். சென்றதிற குழந்தைப் பருவத்தி லிருந்து ஒன்றாகவே இவர்க்கு வரமுத் த ராஜாத்தி—சென்றதம்பி இவர்களின் வருடவா வரமுதவைக் கவிபாண மென்ற பக்கத்திலும் அரைக்க குடியாத உடுவாட்டையாகக் கிட்டார் கல்வண்ணு. வருடவன் ஐந்தே குடியாததான். ராஜாத்தி சென்றதம்பியின் காதல் கோவலின் அன்பு மன அருவ விகிதம். போக குழந்தையின் போக்கை வாய் கிரிப்பைக் காணாமலேயே கண்ணுறவை அடைந்தார் கல்வண்ணு.

காலியிலிருந்து மாலை வரை தன்னுலிருக்கும் கஞ்சாமல், இப்போது கையாடல் சென்றதம்பி கவித்தையப் பிடித்துக் கொண்டு, காலி இரும்பு வளைத்தில் கட்டிக் கொண்டு, முக்கா அடக் கிக் கட்டிக் குழந்தை கிரியைக் கொடுத்தான். தன் பங்கு கிரியைக் கொடுத்த துறையே வேய விற்று கிட்டு இரும்பு மீன் கிட்டு திரும்பி வரவள்க் பக்கத்தில் அமர்ந்த அவன் காலியைப் பிடித்து விடவாணான் ராஜாத்தி. ராஜாத்தியின் பூப்போன்ற மெல்லிய காலியின் கவிபாணத்திலும் மெய் மறந்த சென்ற தம்பி, ராஜாத்தியின் காலியைப் பற்றினார்.

"ராஜாத்தி! என்னை காலியிலிருந்து தொனாரிதம் பாறையில் முத்துக் குளிக்கப் போகிறேன். அந்தவன் கிரியைக் குத் துக்கன் கஞ்சா வளர்த்திருக்கின்றவனாம்! அகிலே என் குளித்தெழும் கிரியைக் கிடைக்கும் முத்துக்கள் அனைத்தும் வயத்த என் ராஜாத்திக்கு முத்துக் கொண்பவர்க் கெதல் போகிறேன்" என்றான் ஆகாசோடு. அவன் குறியை கிரித்தான் ராஜாத்தி. "அத்தான்! நீங்கள் என்னமோ, குறியாக முத்துக் குளிக்கப் போய் விடுகிறீர்கள். நீங்கள் கிட்டு திரும்பும் வரை என் மனம் ஒரு நினைவில் இயங்குகிறது. நீங்கள் கைமேல், கிட்டு வந்து செரித்தாலே போதும்!" என்று தன் மனக் குதையை வெளிப்படுத்தினான் ராஜாத்தி.

"ஆமாம்; கிதாமாத கிரியைப்போ இதுக் கும் உட்காத்த தம்பியாக கிட்டுப் போவது கவி இங்குதான்! 3 இவ்வாறு பயப்படுவதே கிருத் தால் இவ்மேல் போகல்கும். காலி ஒரு வளர் மட்டும் போகிறேன். 3 எந்தவோ கினைத்துக் கொண்டு மானத்தாத அலட்டிக் கொண்பதே!" என்று ஆறுதல் உறிஞ்ச சென்றதம்பி.

ராஜாத்தியும் ஒருவரை கிணமி அடைத்தான்.

மிற வன் காலி வழுக்கல் போல்முத்து வளரத் துறைக்குப் போக ஆவத்தமாளான் சென்றதம்பி. ராஜாத்தி கட்டிக் கொடுத்த தொறு மூட்டையை வாய்க்கக் கொண்டான். வட்டத்துடன்துக்கும் ராஜாத்தியின் முகத் தைத் தூசிக். "3 ஒன்றும் மானத்தாகக் குழப் பிக் கொண்டிருக்காதே! தந்தையாவீடு. கான்

சீதிரமே நிரும்பி வந்த விடுவோன்" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றார்.

அன்று மத்தியானமே ராஜாத்திரிக்குப் பிரஸ வேதன ஆரம்பமாயிற்று. பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியும், அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்களும் அவளுக்கு உதவினர். மாலை ஐந்து மணி வரையில் ஓர் ஆள் குழுகதையைப் பிரஸித் தாக் ராஜாத்திரி. இந்த சீதிரமே செப்திவைத் தன் கணவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி பாட்டி யிடம் கேட்டுக்கொண்டாக் ராஜாத்திரி. மூத்து வளப்படுத்துதலில் உட்கிததை அந்தப் பெணரப் பெண் எப்படி அறிவாள்?

என்ன சொல்லி என்ன! இறையல்கி நிரும்பியவாடல் இப்படி வீடுகிறத. சிவந்த நம்பி அநிக வேரம் லுக்காவடக்கிக் கடலுக் குள் இருக்கிறதில் உயிர் இழிந்த விட்டார்.

சினந்த நம்பியின் மரணத்தைக் கேட்டு விளையுத்த ராஜாத்திரி மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர்தான் தப் விளையவடிந்தார். தன் கணவனின் அகல மரணத்தை சிவந்த விளங்கு புழுக்கிழை. துபரத்துக்கு மத்தி யில் தன் கணவனின் பிரதிபிம்பமான குழுகதையைப் பார்த்து ஆறுதலடைந்தார். கருங்கச் சொல்லும், தங்கக் குவியக்கான அந்தக் குழுகதையைக் காப்பாற்றவே உயிர் வரலாயன ராஜாத்திரி. தன் துபரக் வகித் திரிசை வகித குழுகதைக்கு 'மூத்து' என்று பெயரிட்டார்.

ராஜாத்திரி மூத்தவையச் சிற வயதிலிருப்பத, மிக் பிடிக்கும் தொழிலில் அனுக்கிடாதபடி கெளந்தி துறையிவியை அவன் மூக்கெறப் செந்தார். தன் இப்ப வரழுகதையைப் பாராக்கி விட்ட கடல் பக்கமே, எட்டிப் பார்த்தவதில்தான் மூத்தவையத் தன் கண்க ளுப்பிப் வைத்துக் கொண்டாக் ராஜாத்திரி. மூத்து எவ்வாறெனவிலும் தன் தாயின் சொற்படியே எகித்து வந்தார். ஆனால் உண் ணேசுமெப் பேசுகாமல் அவனுல் இருக்க லுடிய விகிவி. விடுமுகை எட்டினிக் தாபாருக்குத் தெரிவாமல் மூத்து தன் சகாக்கனுடன் செந்தக் கடலோரத்தில் அரட்டையடிப்பார். பிறகித வானை பேரம்பிடுமா, என்ன! சிறுக் கிறுக்கடலில் கித்தவும் படகுகடலும் கிறுக் கொண்டாக் அவன். மகனின் செயல்களை அறிந்த ராஜாத்திரி மிகவும் வருத்தமடைந்தார்.

குறவாருட மூத்துவிக் படிப்பு முடித்தது. வேலை தேட ஆரம் பித்தார். கப்பலில் எவ் வேலை கிடைத்தது அவனுக்கு. அவன் ஆசையும் கப்பலில் வேலை பார்த்த வேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் ராஜாத்திரி இதற்குச் சம் மதிக்கவில்லை. தன் தாயாசிக் ஆண்மைய மீறவும் கிருப்பயில்கி மூத்துவிக் கடைசியில் ஒரு ஆயிலம் குமாயந்தா வேலைக்கு அமர்க்தான் மூத்து. குமாயந்தா வேலை சிறுமில் பிடிக்கவில்லை அவனுக்கு. அவன் ஆர்வமெல் லாய் கிலக் கடலின் அலைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு செல்லும் வயல்கித்தான் இருக்கிறது.

விதரவில் தன் மகனுக்குக் கலியாணம் செப்து தன் கடமையை முடித்துக் கொண் ணவனிலுக் ராஜாத்திரி. இதற்குச் கலியாண பதிகடருமல் தட்டிக் கிழித்து வந்தான் மூத்து.

"அப்பா! மோர் வேணும்" என்று தன் அருமை மகனின் குரலிக் கேட்டதம் ராஜாத் திரியின் விசைய அகிடைக் கிவந்தன.

மூத்து மரணங்குக்கு மூப்பு தூத்துக்குடி துறையுக்கத்தில் பெரிய கப்பல் மூன்று தக்கி யிருக்கிறது. ஊரிலுள்ள ஐயக்கன் அகிதக் கப்பலிக் காணக் கும்பல்குப்பகாசுப் புறம்பட் டனர். அவர்கள் எகிவானையுல் மூக்கித் கொண்டு சென்றுக் மூத்து. அந்தக் கப்பலில் பார்த்து விட்டுத் திரும்பும்பேரது கப்பலிக் கத்திப் பார்த்த வகிதிருத்த கட்டழி ஒருத்தி யிடம் தன் மரணத்தைப் பற்றி கொடுத்தாக் மூத்து. அவன் உகந்தத்தைக் கொகினை கொண்ட மகனவிக் பெயர் தங்கம். கானகட லில் மூத்து - தக்கத்திக் காதலவாசகித வது வடைபத் தொடக்கிவது.

இருபத்தேழு ஆண்டுக்குப்ப் பின் மது படியும் தூத்துக்குடியில்க் மூத்துக் குவித்திக் ஆரம்பமாயிவது. தொத்திக் பக் பாகக்கவி கிருத்தம் மூத்து விவாபாசிக் தூத்துக்குடி யில் மூகையிட்டனர்.

அகிதி மயக்குப் அழகான மாலை வேரம், ஒருபுறம் கிரிவன் மகனகித கொண்டுக் மதுபுறம் சீதிரம்க் தன் வேண் கிரணக்கினை ஆகையத்திக் பரப்பிக்கொண்டு கிருத்தார். எகிதகைர மகனில் உட்டாரகிது கொண்டு இக்த அழகில் காட்சிவை மிகவும் சலித்துக் கொண் டிருக்கிறார் இளம் காதலக்காரன் மூத்துவிக் தங்கமும்.

"தங்கம்! எல் கலியாணத்தையப் பற்றி உக் தகிதை என்ன சொக்கிழை?" என்றுக் மூத்து.

"மூத்து! என் கிருப்பத்துக்கு மாகுட என் தகிதை மூத்தும் சொகல் மாட்டார். ஆனால் அவர் தககிது வரப் பேரகும் மருமகன் கடல்..." என்று தங்கம் சொககி மூடிக்கும் மூப்பெ, மூத்து, "என்ன! கடலில் என்ன செப்ப வேண்டுமாய்? சொக, கடலில் குதிக்க வேண்டுமா..." என்று தடித்தார்.

தங்கம் கிளித்திக் கோண்டே, "அவராய்
பு. கோண்டாய், முத்து! என் செல்லுமையா
முல்லையையும் கேளுங்கள். வரப் போகும்
மருமகன் உன் தொழிலை எழுப்புவான்
இருக்க வேண்டுமென்பது அவர் ஆணை!
பிறந்த தொழிலை அப்பாவுக்கு அளி
சோமம்! நீங்கள் உயில் குறித்து விட்டால்
அப்பறம் என்ன செய்வதாம்!" என்றார்.

“அடேயப்பா! இவ்வளவுதானே! என் குழந்தை வேலை செய்வது உன் தலைதக்குப் பிடிக்க விடும்! உன் தொழில் என் தாயை தக்குப் பிடிக்க விடும்போ! உன் என்னை செய் வட்டுமே!” என்றான் மூத்து.

தங்கம் இன்றும் போசாதிருத்தவர்.
எனோ ஒரு மூலுக்கு வந்தவர் போசா
முத்து. "சரி, தங்கம்! உன் தந்தையின்
விருப்பம் போசா செல்வ மூலகமேன். தங்கத்
தைப் பெற, என்ன வேண்டுகோளாகும் ஊன்
செய்த தவசர்! அது சரி, 4 மூத்துவைப்பத்
தொகுத்துப் போகலியின்புர"

"எனது சாதனம் மெட்டா இரத்தம். நான்கு என் அப்பாவுடன் மூத்தராய்ப் தாறுக்குப் போகும் மெத்திருக்கிறேன். நீங்களும் வருவீர்களா?"

“நாழமுதலர் கடைக்குப் போக வேண்டுமென்று இருக்கிறேன், ஆனால் கடைக்கு ஒரு நாக்கியலமர் வேலை இருக்கிறது. நீ உன் அப்பாவுடன் போ. கடை மாலிக்ஷன் வைப்பதுதான் உரிமை இருக்கிறது.”

பிற நாள், தங்கம் தன் தந்தையுடன்
முத்து சோபத்துவதற்குச் சென்றது. சோபத்
துவதையச் சுற்றிப் பார்த்த வீட்டு மூத்தலைச்
வருவதக்காகக் காத்திருந்தான் தங்கம். ஆனால்
மூத்துவதுக் காரணமில்லை. ஏமாற்றமடைந்த
தங்கம் தன் தந்தையுடன் கூறினாரே போரத்
தில் உட்காந்தான். வீட்டுக்குப் புறப்பட்
டிருந்த சோபத்திலே மூத்துக் குளிக்கச் சென்
திருந்த சில படகுகள் திரும்பி வந்துகொண்
டிருந்தன. அந்தப் படகுகள் தரை சேருவதைய்
பார்த்துப் போன்று மென்ற ஆவர்த்தம் தங்கமும்
அவன் தந்தையும் சிறிது தாமதித்தனர். சில
நிமிடங்களில் படகுகள் கரைவை அடைந்தன.
குளியாடிகள் தங்கம் தங்கம் பங்கு சிப்பன்கள்
அங்கேயே பொது மக்களுக்கு, விதிகளுக்குத்
தன், அவர்களில் ஒரு குழுவாகத் தங்கத்தின்
அருகில் வந்து, "அம்மா! சிப்பன்கள் வெறுமா?"
என்று பணிவுடன் கேட்டனர்.

“நாபக்க எத்தனை!”
 “என்னமா! எங்கள் எங்கள் உயிருக்கும்
 அஞ்சாமல் கடன் குவித்துச் சிப்போனாக
 கொண்டு வருகிறோம். உங்கள் அறிவுடத்
 துக்கு மிக மிகக் முடியாத வன்முத்துகள்
 விடாக்கும்! நீங்கள் போய் பேசுவீர்களா?”
 “அதில் ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் என்
 னுக்கு உஷ்டம்தான்!”

“உங்களுக்கு அப்போம் ஒன்றும் காரதம்மா! தயங்காமல் இருங்கள். நியா, அம்மா எக் தேவப்பொருங்க! நீங்காவது இர்தச் சிப்:3 கிராப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதற்கு நாடக உருவம் தயக்கத்தைக் கொடுத்த விடுவது” எங்கள் அவன்.

தமிழ்நாடு தங்கத்தின் தலைநகரம் ஆவீனா
மூலநகரம் பார்த்தலாக.

"நீயா, தங்கத்தாய் பெற வான் வல்லவாடி
செய்ததுடன் மூத்தக குளித்திருக்கிறேன்!
நீங்கள் என் இப்படி வந்தீர் மூதாத்துப் பரிக்
கிறீர்கள்!" என்று பெய்க்கொண்டாள்.

கேள்வியுத்தர்த்த தகவலும், தயக்கமின்
தகவலும் விவரப்போடு, "வாசு, முத்தையா"
என்றால் எவ்வளவுதான்.

தங்கத்தின் தந்தை, "முத்து! தங்கத்துக்கு என்னை முத்துக்கு ஒளித்தாயா! உனக்கு முத்துக்கு ஒளிச்செய்த தெரையா?" என்று கேட்டார். பிறகு தங்கத்தின் பக்கம் நிற்கும்படி, "என்னம்மா! இது உன் ஏற்பாடு!" என்றார்.

“அப்பா! இவருக்கு முத்துக் குளிக் கத் தெரியுமென்று எனக்குத் தெரியிய தெரி யாது. என்விடம் இவர் சொல்லுபாறிலில்! எனக்குத் துள்ளியவாக இருக்கிறது” என்று.

“ஆமாம், மாமா! இது தங்கத்துக்குத் தெரிவதுதான். ‘உடல் தொழில் தெரிந்தவனுக்குத் தான் தங்கத்தைக் கொடுப்பேன்!’ என்று சொன்னீர்களாம். ஆறு மாதங்காலமாக நான் ஒத்துக் குளிச்சுப் பழகிக் கொண்டு வந்தேன். இன்று என் திறமையைக் காட்டியுள்ளேன். என் எண்ணம் உட்பிரபல. இதில் சிப்பி மூர்த் தங்கத்துக்குப் பரிசாகக் கீசுகள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்!” என்று கூறினாள்.

தஞ்சாவூர் தஞ்சை மித்தம் சென்னை,
"பெண் அன்பு, நீ வீட்டுக்குப் போய்,
உன் தாயாசியைப் போலவும் வா!" என்று,
நாயரும் மத்தியில் வீட்டுக்குச் சென்றார்.

முத்த தன்விடம் சேன்மாமன் சென்மா
மன் முத்துக் குளிக்கும் போலமை அறித்த
ரானாததி. நிகழ்மை அடைந்தான். கடந்த
முத்து சைவத்தின் போது தன் கையாடு
கடவுளுக்குப் பரிசே. முத்த அத்ததானை உள்
மை பய வன்மையினாலும் தத்தறித்தது.
'முத்த' 'முத்த' என்று புலம்பத் தொடர்
கிலும் அவன். அகடம் பகடத்துள்ளவர்கள்
அவர்தே தேற்றிச் சேன்மாமன்தான்.

[illegible]

“அம்மா! உங்கள் மகன் மூத்துக் குளிக்க
மட்டும் போகவில்லை! மூத்துக் குளிக்க
அத்துத உங்க தங்கம்மாவும் பெற்று வந்
திருக்கிறது. இதான் மகன் தங்கம் இவ்
வீருக்கு உங்கள் மூத்துவருக்குத் தான் சொந்தம்!”
சாண்ட் சொன்னது தங்கத்தின் கையை மூத்து
வின் காதலின் கைத்து, ராஜாஜிதேவன் ஓப்
பட்டதற்குத் தங்கத்தின் தந்தை.

தங்கம் தன் மூத்துப் பல்பரிசா கன்னாசை
தெரியுமா? மோகனமாசு சிரித்தாள் !

பீரார்த்தனை

நிறைவேறியது

கோவல் ஊர்ப்பாஸத்திற்குச் செந்ததும், குழகத்தலைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பி விட்டு ஜானி எப்பிட உட்கார்க்கதாம். வாரத ஏத கைப் பட்ட வென்று இடிக்கும் எந்தம் செட்டதும், வாரத இருக்கணும் எந்து போசெத்தவாரதே கிரைத்த செந்து நிறத்தாம். அவனுடைய சோதரன் கோவல் கீதத கொண்டிருத்தாம்.

"அன்னாசு! வாருங்கள்! ஏத இந்த வேலையில் நிடறென்று வந்திருக்கிறீர்கள்! மன்னியும் உறவுவும் வரவில்லையா! உங்களை வாருங்கள்!" என்று வரவேற்கும் ஜானி.

"என்னவோ நிடறென்று இங்கே எப்பிட வரவேண்டுமென்று தோன்றியது, வந்தேன்!" என்றும் கோவல் கிரைத்தக் கொண்டு.

"இன்னும் கீதம் எப்பிடவில்லையா! வாருங்கள், இது போடுகிறேன்!" என்று உறுவதாது உங்களை செற்கும்.

கோவல் எப்பிட்டு விட்டுக் கையாணிக்கு கொண்டு எந்தவாறியும் வந்து உட்கார்க்கதாம். வெற்றியைத் தட்டைக் கோவல் அருகில் வைத்து விட்டு கீதரும் ஜானி.

"உட்கா, ஜானி!" என்றும் கோவல் வரவேற்புத்தேடு. "கீதம் எந்து - இதைப் பாதுகாங்கள்! என் இன்னும் எப்பிடவில்லை. இதோ ஒரு கொடியில் எப்பிட்டு விட்டு வந்து விடுகிறேன்!" என்று கொல்கி விட்டு உங்களை சென்று எப்பிட உட்கார்க்கதாம் ஜானி.

ஜானிக்குச் சாப்பாட்டும் வைமே சென்னை கிணம். கோவல் நிடறென்று தன் விட்டுக்

குல் எப்பிட வந்தது கிப்பை அளித்தது. அவன் தமையன் கோவல் கிரைத்தி வேலை பிரபலமாகி, ஒவ்வொருவரும் இது வாய்ப்பினும் அவன் அவன் விட்டுக்கு வருவதே அபூர்வம். ஜானிதான் அடிக்கடி சோதரனைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருவாம். இங்குக்கு அவனுடைய நிமிர் கிது பத்திர கிரைத்துப் பார்த்த போலுது மன்னியுடன் ஏதாவது மனதாபரண பிடுக்குமோ என்று தோன்றியது ஜானிக்கு. எப்பிட்டு விட்டுக் கோவல் அருகில் போய் அவன் உட்கார்க்கதாம்.

"ஏன் அன்னா மன்னியைக் கூட்டிக் கொண்டு வரவில்லை! உறவு சென்கியும் தானே! என் கூட மன்னியைப் பார்த்து அரிதப் பகம் வரவேண்டுமென்றிருக்கிறேன்!" என்றும் ஜானி.

"உன் மன்கிக்கு வர வரப் கைத்தியம் பிடித்து விட்டது, ஜானி!" என்று கோவல் கோவல் கொல்கிவிட்டு கிரைத்த உட்கார்க்கதாம் கோவல்.

"ஏன் அன்னா! என்ன கிணம்! மன்னி என்ன செந்தான்!" என்று பரபரப்பிடக் கொட்டான் ஜானி.

"உறவுக்கு கட்டப்பட்டு ஏதம் வந்தபோது உன் மன்னி திருப்பிப் போய் வருவதால் பிரைத்திர சென்று கொண்டதாம். சரி வென்று எல்லாந்தது இந்த வரத்திற்கு ஒரு வான் திருப்பிப் போய் வரவாமென்று என் கொண்டும், இன்று ஒரு பெரிய புதிரை அளித்தது கிடுகிடுகி. குழகத்த பிரபல

சொல் பொதுவாக இருக்கும் பேசிக் சொல்
முக்குத்தான். ஐயாவேயோ, "அன்னு
கையில் எப்பிட இங்கு வந்திருக்கார்!"
என்று மெதுவாகப் பேசும் ஆரம்பித்தான்.

"ஆமாம்! அவருக்கு என் மேல் சொல்.
நீய சொல், ஐயாவி! என் என்வரும் என்.
சொல்லிவிடுதான் வந்தி விட்டோம்! அவை
பிரதித்தான சொல்வதில் உடலா உடலுமிட்ட
மும் வேண்டும்! என்கிறதில் கையில் அப்
படி வேண்டிக் கொண்டு விட்டேன். 'இப்
பொழுது அநெல்வாசல் ஒன்றும் உடாது.
மெதுவான விடுமென்று வந்ததான் நம்
எனம் சொல் விட்டு வர வேண்டும்!' என்று
ஒரே பிடிவாதமாகச் சொல்லுவேன். எனக்கு
என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை.
இப் பொழுது எத்தனாக இங்கு வந்தேன். தெரி
யுமா? என்னு பேசிடப் பிரதான வாய்க்கி உண்டி
யல் சேர்க்கிறேன் என்று வேண்டிக் கொண்
டேன். அவர் உடா தென்விடு. அதனால்
உன் அன்னுவிடம் சொல்லிவிடு குறித்து
பேசும் விடுவாய். உன் குழந்தையிடமாவது
பிரதான வாய்க்கிப் போவாய் என்றுதான்
வந்தேன்!" என்று உறுது.

ஐயாவிக்குச் சந்தானவன் பார்த்துப் பரி
தாபமாக இருந்தது. "கேள்வி ஒன்றுக்கும்
வலியுண்டாதினா, மன்ன! அவ்வளவுதான்
பெண்களுக்குத் தெரியும்! ஆதலால் கேள்வி
அன்னு இப்படியேயே வாய்க்கியோப் வரும்
வன். அல்லு பேசிடப் கேட்பதற்குப் பதிலாக,
நான் ஒருத்தி என யோட்டு விடுகிறேன். பக்
கத்து விட்டு அம்மாவை வலியுண்டி அழைத்து
வருகிறேன். அவரிடமும் வாய்க்கிக் கொண்
துவதன். இப்படி வேண்டிக் கொள்ளுமாறு
புத்தியைக் கொடுத்த அந்தச் சுவையியே
பிரதித்தானை விவரமென்றிக் கொள்ளு
வான்" என்று ஒரு சுவையிச் சந்தானிடம்
கொடுத்தான்.

சந்தான எழுந்த வேகு பாயத்தியுடன்
பணத்தைப் பிரதான வாய்க்கியது போலிய
வாய்க்கிக் கொண்டான். ஐயாவி அடுத்த விட்டு
அம்மாவையும், எதிர் விட்டு அம்மாவையும்
அழைத்து விஷயத்தைச் சொன்னான். அவர்
எனும் நவீனக்கு விட்டது போட்டார்கள்.
சந்தானக்கு அப்பதும் மனசு கொஞ்சம்
சந்தானமடைத்தது.

சந்தானமும் சொல்லுமும் திருப்பதி போய்
மூன்று நாட்களாகியும் திரும்பி வரவில்லை.
ஐயாவிக்கு ஒரே கவியாகப் போய் விட்டது.
போகும் பொழுது சொல்லுன் எட்டிக்குப்
போட்டியாகப் பேசிக் கொண்டும் தவறாது
செய்து கொண்டும் போனதான் ஆபத்த சதம்
சேர்க்கி விடாமலிருக்க வேண்டுமென்று என்று
கவியுண்டிக்குக் கொண்டிருந்தான்.

காங்காய் என் சுவையினம் சொல்லுமும்
சந்தானமும் வந்தார்கள். சந்தான திருப்பதிப்
பிரதானக் கொல்லாவந்தையும் சந்தானிடம்
எடுத்துக் கொடுத்தான். "பிரதித்தானை
பெண்வாய் கொடுத்தி விட்டார்களா, மன்ன!
பிரதானம் எப்படி இருந்தது?" என்று
சுவையி விசாரித்தான் ஐயாவி.

புதிய யோசனை!

சாக்கை :— நவீன வாய்க்கி! கந்தானக்குப்
பதில் வாய்க்கொன் குழல் மெடைத்ததே!

"ஐயாவிடம் முத்தியிருந்து எல்லாம்
விவரமாகச் சொல்லுமா?" என்று சந்தான
சொல்லுவிட்டி யேட்டான். அவன் முத்தியி
விஷயம் புண்படை அரும்பிவது. அதைக்
கவனித்த ஐயாவி விவரமுடன் நன் தகையின
யும் மன்னியவரும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

"எல்லாவந்தையும் சொல்லுவதற்குத்
தானே வந்தாய் அழைத்து வந்திருக்கிறாய்!
சொல்லுவான்!" என்று சொல்லான், சொல்லிக்
கொடுத்த வாய்க்கிக்குக் கொண்டு.

"இதைக் கேள், ஐயாவி! அதைக்கு உன்
அன்னு என்னைக் கண்டவனாக வேண்டிக்
கொண்டதற்குப் பவவாறு சொல்கிறதுக்
கொண்டு. 'உட்கு போகக் உடாது, வந்தி
தான் போக வேண்டும்' என்று கண்டிப்பாகக்
கொண்டி விட்டார். அதுமே அந்த மனத்தோடு
செய்தித்தேன். இப்படியே எப்போடெல்லா
வந்தாயும் முத்திக் கொண்டு பன்னிரண்டு
மணி கொடுக்குப் புறப்பட்டோம். திருச்சி
ஐர் போகும்போது மணி வந்து. அங்கே
தெவ்வான சந்திரத்திக்கு இறங்கிக் காய்வி,
பவவாய் எப்பிட்டோம். இன்னொன்று
கொண்ட மறத்தி விட்டோனே. உன் அன்னு
வுடன் அவரது சை பாக்டர் ஒருவரும்
வந்திருக்கார். இருட்டுவதற்குக் கவியுண்டி
போய்விட வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்
தோம். மதியாகவாரத்துக்குப் போகும் வழியே
வெயை வந்தி ஒரே வேளையில் போட்ட
மாதிரி சந்திரம் விட்டது. வர் சிந்து
விட்டது. அதாவது, உன் அன்னு, இய
ருகைய வந்தி என்னவான இறங்கி என்ன

மேலானது என்று பார்த்தார்கள். புதிய
காரில் இரு டயர்களும் கெடித்துப் போய்
விட்டன. இனி பிரயாணம்ப்படாது என்று
மூலமூலம் முடிவுக்கு வந்து விட்டனர். ஒரு
டயர் போனதும் மாற்று டயரை மாட்டிக்
கொண்டு போனார்கள். இரண்டும் போனதாக
என்ன சொல்வதென்று தெரிகிறதில்லை. இனி
மீண்டும் மேலும் இரண்டு புதிய
டயர்கள் வாங்கிப் போட்டார்கள் மூடியும்
என்று நினைவாகத் தெரிந்து விட்டது.
நிகரென்று இப்படி டயர் கெடிக்கக் கர
ணமே இல்லாமல் என்று உன் அண்ணா சொன்
னார். நான் வாய்மையாக, 'மேலென்ன
காரணம்?' என்று மெதுவாக ஆய்வித்தேன்.
அப்போது அப்பொழுது இவ் வகையில்
பார்த்த பார்வை, இப்பொழுது சிதைந்த
கொண்டதும் பயமாக இருக்கிறது.' என்று
சொல்லிச் சென்று விட்டிருக்கிறேன்.

"பயப்படுகிற ஆனால் பார்த்தாக தெரிய
வில்லை!" என்று சொல்லிக் கொண்டேன்.

"அப்படியும் சீக்கிரம் சொல்லுங்கள், மன்னி!
சொல்பதும் கவராமலாக இருக்கிறேன்!"
என்று ஆவலுடன் கேட்டார்கள் நானும்.

"அதெல்லாம் வேலாய் கூடப் போனதும்
அழகாகச் சொல்லுவேன், சென்றுவந்து விட்டு
விட்டு வரட்டுமே!" என்று டயர் டயர்
கொண்டேன் பரிசுரமாக.

"நான் என்ன கதை சொல்லுவேன்!
எட்டாவதுதான் தான் சொல்லுவேன்!
கேள், நானும்! கதை என்னவாகத் தன்னைக்
கொண்டு சென்றதின் வரலாற்று வரலாறு.
மேல் கொண்டு என்ன சொல்வது என்று
மூலமும் மகனாகக் கூறுங்கள். கடைசியில்
புறவாரைச் சென்றது அதுப்பிப் புது
டயர்களை வாங்கியதும் சொல்லு என்று நீ
மாறித்தான், அதற்குத் தேவந்தன்

மனோஹரம் அந்த வகை சொல்லார். இரு
புதிய டயர்கள் வாங்கியும், புறவாரைச் சென்றதும்
புதுப் போய்த் திரும்பி வருவதற்கும் சரியாக
தாக்கவியலு மூலம் ஆகும் என்று கதைக்
கூடு போட்டார்கள். அப்படியே பதாம் நான்காம்
கொண்டு போனதில்லை. தேவந்தன் மனோ
ஹர் சொல்வது தன்மையே மன்னி. காரணம்
புது அங்கத்தையப் பார்த்துத் தாமதமே
மூலம் வந்த உதவினார். அவருக்கு எவ்விதம்
கந்தி தெரிவிப்பது என்று தெரிகிறதில்லை.
கெட்டுக்கொண்டிருக்கிற மனப்போக்கு இறங்கி
வந்து உதவிச் செல்லுது போல் தெரிகிறது.
பாத்ததிக் கொடுத்த புறவாரை இரவு வரை
மூலம் சென்றதில்லை அதுப்பிப்பேனும். அவர்
டயர்களை மறுபடியும் வாங்கினால் தன்
வந்திரை மூடியும் அதற்குத் தேவந்தன்
பிரியம் இருப்பது என்று உன் அண்ணாவும்கூட
அவர் என்பதும் பேசிக் கொண்டார்கள்.
சென்றதும் கதை இரண்டு, 'கந்தி போனது
என்ன?' என்று கேட்டோம். சென்றதும்
மனோஹர், 'தாக்கவியல் போனதும் கந்தி
போனது சொல்வது கந்தியும்!' என்று,
கந்தி உன் அண்ணாவின் என்பதும்,
'கந்தி, மன!' சொல்லுது வினாக்களில்
கந்திதான் போய் விடுவோம்!' என்று.
உன் அண்ணாவுக்கு வரலாறு திரைக்காவியம்
இல்லை. கந்தி, சென்றதும் கந்திதான்.

"மறுபடியும் விடியத்தான் நான்கு மணிக்கு
கந்தி எழுந்து குனிந்து விட்டு மீண்டும் ஆகும்
பித்திரம் என்ன குறுக்கமாகக் கந்தி சென்
தும், தெரியுமா! கந்தி உன் அண்ணா
வும் மாறி மாறி உறையவது தாக்கிக் கொண்டு
கேள் சென்றதும். உன் அண்ணாவின் பிடி
வரலாறு குறித்துத் தான், பவரவோ நான்
சென்று கொண்டே பிரேந்தனாகியும் கந்தி
கேள் சென்றதும் விட்டார். நான் பிரேந்த
என்பது ஒருபடியும் இருக்கட்டும். உன் அண்
னாவின் சென்றதும் மனோஹர் பித்திரம் கந்தி
புது பதம் வரலாறு கந்தியும் கந்திப்படுத்தி
கந்தி கந்தி போல் சென்றதும் என்று
கொண்டதற்குத் தாக்கவியல் மூலம் செல்
வது கந்தியே போனது ஆகியிருக்கிறது.
இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது! கந்தியும்
கந்தி சென்றதும் ஆகிய கந்திதான் கந்தியும்
தான்!" என்று உதவி மூலத்தான்.

"உன் தெய்வம் இல்லை என்று என்னை
கொண்டேன்? ஆனாலும் உன் பிரேந்தனாக
தானாகவே இப்படி அற்புதமாக கந்தியேனும்
என்று வந்த கந்தி கந்தி. நான் அன்று
கொண்ட தெய்வம் தப்பினார்!" என்று
கொண்டேன் கந்திதான் கந்தி.

"சொல்வது ஆகியிருக்கிறது, மன்னி! நம் பேசு
பொருளைத் தெரிவிக்கிற ஒரேயடியாகத் தெய்வம்
வந்ததும் கந்தி கொண்டிருக்கிறார்கள்! அவர்
கந்தி கந்தி கந்தி கந்தி போய் விட்டது!"
என்று கந்திதான் கந்திதான் கந்தி.

"சரி சரி, இருவருமாக வேதாந்த விவரணை
கந்தி இறங்கி விட்டதே! நான் அன்று
கொண்டதும் தப்பி என்னதான் ஒப்புக் கொண்டேன்
கந்தி கந்தி! அப்படியும் கந்தியாக இருந்து
கந்தி!" என்று கந்திக்கு முற்றுப்பெற்ற
கந்திதான் கொண்டேன்.

கேசுவர்த்தினி

கொண்டு
கந்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதுகள்.

கண்டைத் திருவகன்.
இனி தலை அரிப்பா
கோன்? இள நாரையை
நிறுத்துங்கள். நாரை
யையும் தன்னி லையுங்கள். கேசுவர்த்தினியின் உதவி
யாகக் கந்தைப் புத்துவிர் பெற்று அழகுடன் விளங்கட்டும்.

ஷாம்புலினால் தலை, கத்தமமாகவும்
மீமள முள்ளதாகவும் ஆகட்டும்.

கேசுவர்த்தினி அளவு 14. ஷாம்பு அளவு 14. தயாராகக் கொடுக்கிறது. எங்கும் கிடைக்கும்
கேசுவர்த்தினி ப்ரடக்ட்ஸ், கோயமுத்தூர்

No. 1

ஆஸ்த்மா சளி ஒரே நாளில் கரைந்துவிடும்

ஒரு பிரபல டாக்டராக் மெண்டாகோ (Mendaco) என்ற பிரதிக்ஷிப்பிட்ட பிரதிக்ஷிப்பிட்ட ஆஸ்த்மாவிலுள் பாரும் அவதிப்பட்ட தேவையிலும். இதுசெக்ஷன்மனோ புலகனோ இனிமேல் அனுபவியும். குசிபிற இரண்டு மெண்டாகோ (Mendaco) வில்கிவகி உணவுடன் உட்கொண்டாக் போதும். பத்தே நிரிஷ்டுக் களில் அது ரத்தத்துடன் கலிது சித்திரத்திற் களிவை கரைத்து விடுகிறது. கவாசம் வருவாடு 7 சம்புகளும் ஒரேயே பெற்று, கவல் கத்தமான கற்று கவாச கோசத்திற்குச் சென்று, தேக திடமும் திருப்புகிறது.

குழந்தை போன்று கவமாக உறங்குக

மெண்டாகோ (Mendaco) இவற்றை மூன்று வில்கிவகி செய்து, (1) ஸ்கெத் தினந்தச் செய்தும் சளி அல்லது கோழையை கரைத்து அகற்றுகிறது. (2) கவாசக் குழாய்களிலுள் விடுக்கும் ஆபிரக்ட்ஷன்களான தரை நார்த்துக்கு ஒய்களித்து கவாசத்தை வகுவாடுகிறது. (3) தேக திடத்தையும் விருத்தி செய்து கத்தமான, புஷ்டியான ரத்தம் கவாசச் செய்துகிறது.

ஒத்து வருடங்களாக ஆஸ்த்மாவே இல்லை

ஸ்ரீ ஜே. ஆர். எழுதுவது: "ஆஸ்த்மா என்னை கொல்லாமல் கொன்றது. மெண்டாகோ (Mendaco) உட்கொண்ட முதல் இரவிலேயே ரத்தபயன் கிடைத்தது. பின்னர் மூன்று திரும் பவேல்கிவகி". மிஸஸ் ஏ. டபிள்யூ. எழுதுவது: "85 வருடங்களாக ஆஸ்த்மாவிலுள் வருத்தி கோன். மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்த பிறகு, இரவெல்லாம் கவல் தூக்கம் கிடைக்கிறது." மிஸஸ் ஜி. இ. எஸ். எழுதுவது: "ஆஸ்த்மாவிலுள் இரவு தூக்கமில்லி வருத்தி பவர்களுக்கு மெண்டாகோ (Mendaco) ஒரு வரப்பிரகாரமே."

உடனே ரத்தபயன்

மெண்டாகோ (Mendaco) வினும்பயன்கிவகி வேலி, காலிப் பெட்டியைத் திருப்பி உங்கன் பணம் பூரணமும் கவபன் பெறுக, உங்கன் கெமிஷ்டமிருத்து இன்றே மெண்டாகோ

Mendaco (Mendaco) லக்ஷிப் பரிட்சைகள். உத்தரவாதம் உங்களுக்கு கவன பாதுகாப்பு.

ஆஸ்த்மா * பிரோவ்கைட்டிஸ் * குளர் ஜூரம் இவைகளை ஒழிக்கிறது

டுமெக்ஸ் பால் உணவு விலையில் அதிகமானதா ?

இல்லை. கடைகளில் விற்கப்படும் எல்லாப் பால் உணவுகளின் விலையைப் போன்றே டுமெக்ஸ் பால் உணவும் விலையிடப்பட்டிருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு டின் சிறியதாக காணப்பட்ட போதிலும் எடையில் சரியானது. இதிலுள்ள பால் உணவு வெகு சன்னமான மாலாக இருப்பதனால் டினளில் நிறைந்து இருக்கிறது. இது தண்ணீரில் வெகு கலப்பமாகக் கரையக்கூடியது. குழந்தைகள் எளிதில் ஜீரணிக்கக்கூடியது.

டுமெக்ஸ் பால் உணவு குபர்கொலின் டெஸ்டெட் பசுக்களின் பாலினின்றே தயாரிக்கப்படுகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் விடமின்கள் அதிகமாகவும் கொழுப்புச் சத்து குறைவாகவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இது உங்கள் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய போஷாக்கு அளிக்கக்கூடியது. நிர்ப்பயமானதோடு மிகவும் பரிசுத்தமானது. ஆனால் விலை அதிகமில்லை. குழந்தைகள் டுமெக்ஸ் பால் உணவை அருந்தி போஷாக்குடன் வளருவதில் சந்தேகமில்லை.

டுமெக்ஸ் பால் உணவு

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு டுமெக்ஸ் பால் உணவைக் கொடுத்து அவர்களது வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்

சீதாலக்ஷ்மி (குமாரசாமி) :

55

உங்கள் விடுமுறைக்கு

காஷ்மீர்

.....என்று சொல்லுங்கள்

உங்கள் விடுமுறை அரங்கம் கவசகாராவும், தந்திர
மாமலும் சொல்லி காஷ்மீர் இல் சிறந்த இடம் கிடை
வாது. அதன் பனி மலையிலும் புதிதவன்களையும், 10 சதா
களும் நடுகுறை பார்த்துக் கொள்ளும் பாதையுடையதாகும்.
கோட்டை, பிட், கழிவு, அடக்கி, காஷ்மீர், சிவபுரம்
மிக் பித்தும் அகற்புடைய பித்தும் போன்ற 20-30
கடகம், மேலும் பாதையாக கவசம் கவசம் மிக்
மகிச சிவபுரம் பார்த்துப் பார்த்து மகிசம் /
காஷ்மீர் இதுவம் சொல்லுங்கள்!

பித்தம் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்
காஷ்மீர் இதுவம் பார்த்துக் கொள்ளும்

கேள்விமுறை

டைரக்டர் ஆப் டூரிஸம், ஜம்மு & காஷ்மீர் கவர்ன்மென்ட், ஸ்ரீநகர்

ஹாஸ்யக் கௌஞ்சியம்

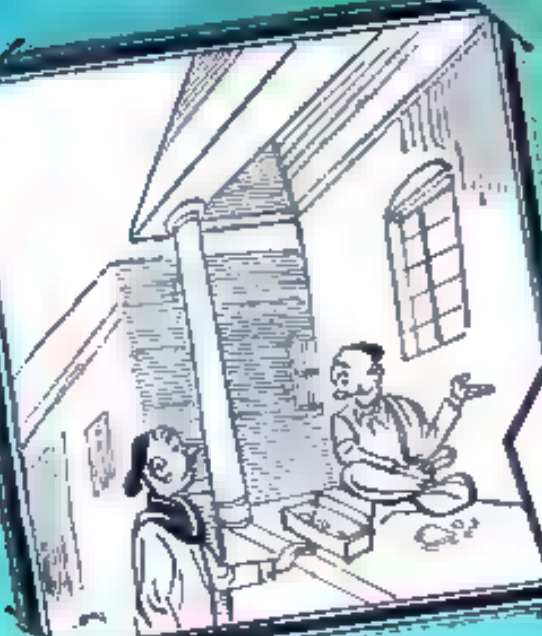
"ஆமாம், ஆமாம் அப்படி ஒருவர்
உள்ள அப்படி. சிலை கையாடலில்,
சிகரெட் பிரப்பரே கிடை,
வேலையும் எசும்பரே கிடை."

"என்ன மாமா! தலைகீழாய் படிக்கின்ற
திருக்கோள்?"
"திரு சிரசாசனம் புல்தகய்டா!"
"திருத்தா என்ன? நேர அவுத்
கண்டி படியுங்கோளேன்!"

"பகரத் கோட்டு, ஒழுதன் பாரு
பார்த்துத்தான் பார்ப்பதேன்
எனறார்..."

"நான் ஒரு சங்கீத வித்வான்,
உங்கள் வீட்டில் குடி திருக்க
திடம் கொடுக்க முடியுமா?"
"எங்கே கொஞ்சம் பாடிக்
காட்டுங்கள். அப்பறும்
எசொல்கிறேன்."

சாமியா

இந்தாங்க, கீழே ஒரு துதம்பு
கிடந்தது, அது உங்களுக்கு சாப்பாடு.

வேண்டாம் எங்க
ஹடையதல்ல!

"சோம்பை ஏன் கீழே வைத்து
விட்டுப் போயிடுங்க?"
"ஏன், குழந்தை தின்னு விட்டானா?"
"தின்னு விட்டு அதோடு
சும்பாயில் இன்னும் கொஞ்சம்
வேலாயும் என்று கத்துகிறது."

"பாத்தீங்கனா! ஒரு துதம்பு கூட
அவள் எடுக்க மாட்டாள் என்றேன்."
"அப்பா, அதை வாங்கிவாங்குனா?
சாங்களுடையது அல்லாததை
நாங்களும் கொட்டமாட்டோம்."

எனக்கு இந்த மாதம் சும்பா
உயர்வு ஏற்படுமே போலே
கிடுக்கி!

"அவ்வளவு பெரிய சமாளாத்தை இந்த
வாண்டைப் பயலிடம் சொல்லி அனுப்பினீர்."
"கடவுள் ஏன் வீட்டில் திகை விட சின்னத்
குழந்தை இல்லையோ?"
"கிடுக்கிடுக்கி, அவள் தூளியில்
தூங்கிக் கொண்டு கிடுக்கிடுக்கி."

**“உங்கள் பற்களை
பாதுகாருங்கள்!”**

மகாவீரன் வீழ்ந்த நாள் (செப்டம்பர் 2)
 அன்றுதான் கிணியிலும் மன
 முனியப் பரந்ததும் வீழ்ந்த) மடித்
 திருந்தாலும் இவ்வுலகப் பன்
 மனதில் எவ்விதும்
 பேரற்றம் என் னை
 வ ளி த த ி யும்
 அமைந்தேதோ
 ளின் அபரணம்
 எவ்வளவு

Wisdom

நீடித்து
உழைக்கும்
தே ப்ரஸ்

35. முடிசூட்டு விழா

ஆனந்த தீர்த்தருக்கும் சிவமயா தேவிக்கும் துறவி சோன்ன அநிய விவரங்களைக் கேட்டக் கேட்ட ஆசனரீயம் தாங்கவேண்டும. வகுைக் கணக்கெக் கல் னையாவில் மத்திர சத்தியின் வாய்ப்பு உணர்வு இழந்து டெத்த அவர்கள் இருவருக்குப் தங்களைப் பத்திய பதைய நினைவுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரத் தொடங்கின.

மகாசாஸ்திரவ யிருத்த ஆனந்த தீர்த்த இப்போது சிறையிலிருத்தவர் மாநிலியக்வவா வணப் படுகிறார்! சாவி சிவமயா தேவி மாத்நியம் என்ன! அவளும் அவரைப் போலத்தான் இருந்தான்.

தடத்தவனாகிய பெய்களம் திணக்க திணக்க ஆனந்த தீர்த்தருக்கு மனம் பொறுக்கவே இல்லை.

"குருதேவா, ஒரு உயிரைக் கொன்ற வனுக்கே கடுமையான தண்டனை விதிக்கிறோம். ஆனால் தாட்டு மக்களையும் அரசர்களையும் அவன் குறிய்ப்பத்தையும் கொல்கொன்றுக் கொடுமைகளுக்கு உள் ளாக்கிய கொடியவனுக்கு என்ன தண்டனை விதிப்பது? பாவி, எங்கள் உய நினைவுகளையே அபகரித்து விட்டானே!" என்று ஆனந்ததீர்த்தர் கோபத்தினால் துடித்துக் கொண்டே கூறினார்.

"ஆனந்ததீர்த்தரே, கொடியவர்களுக்கு அழிவு காலம் தேருங்கி விட்டது. இனி உங்களுக்கு எங்கள்

தன்மைவராவே சம்பவிக்கும்!" என்று யினவும் அமைதிபட்ட துறவி சோன்னார்.

"கவாமி, எங்களை உயிருடன் விட்ட குழத்தை பிரபாகரனை எங்கள் வு பாராட்டினாலும் தரும். எங்கள் கண் மணி உமாவும் அவனுக்குப் பக்கபலமாக இருந்து உதவி யிருக்கிறான்! பாவம், குழத்ததான் இருவரும் பல விதக் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகி வாடிப் போய் விட்டனர்!" என்று யிருத்த ஆனந்தசிவோடு கூறினார் ஆனந்ததீர்த்தர்.

இவர்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்கள் எதிரில் ஒரு காலம் பறந்து வந்து உட்கார்த்தது. அடுத்த வினாடியில் காலம் ஓர் சிறையாக மாறிற்று. அதைப் பார்த்த உமா, "அப்பா! அம்மா! இத்தக் சிறையினான் எங்களை வயல் காட்டிக் கவத்துக் காப்பாற்றி வந்தான். தன்னை சிறை!" என்று கூறி அவளாகவே தேருங்கினாள். உடனே பிரபாகரன் "என்ன பாட்டி, சொக்கியவமா?" என்று கேட்டபோ, வயல் காட்டுக் சிறை ஒன்றும் சொந்த முடியாமல் திருதிருவெய் னுயிரித்தான்.

"என்ன விழிக்கிறாய்! உங்கள் இப் பொழுது என்ன சொய்கிறேன், பாக்க! எனக்கும் என் குழத்ததானுக்குமே தீயது இழைத்த உங்கள் இப்பொழுது கம்மாவிடப் போகிறார்கள். இதோ உன்னுடைய மத்திர சத்தியை என்

விடம் காண்பி. அதற்குள் உங்கள் எம்ஸோகத்துக்கு அனுப்புகிறேன்!" என்று கோபத்துடன் கூறிக் கிழவி விடம் நெருங்கினார் ஆனந்ததீர்தர்.

ஏற்கெனவே நடுங்கிக் கொண்டிருந்த கிழவியின் உடல் மேலும் நடுங்க ஆரம்பித்தது. அவள் காக்கை ரூபம் எடுத்து வந்ததிலும் கையில் ஊன்றிக் கொள்ளத் தடியும் இல்லை. அவளைக் கீழே விழுத்து விடாதபடி குலகுல நகர்விய் பிடித்துக் கொண்டார்.

"ஆனந்ததீர்த்தரே, அவளை ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம், அவளது உதவி இல்லாவிட்டால் நீங்கள் உயிருடன் உங்கள் குழந்தைகளைச் சந்தித்திருக்க முடியாது. பாவம், அவள் என்ன செய்யாள்? வீரசிம்மனுடைய கையில் அவள் சிக்கிக் கொண்டு அரசனுடைய உத்தரவுப்படி காலியங்கிளச் செய்து கொண்டு வந்தாள். அவள் பேசில் என்ன குற்றம்? எல்லாம் சான் செய்யல்" என்று குலகுல.

கிழவி ஆனந்த தீர்த்தரின் காலிக் பொத்தென்று விழுந்தாள். "பிரபாகர னும், உமாவும் மிகுந்த புத்திரசாகிகள். நான் பத்து வருஷ காலமாக அவர்களை காண்பது வந்திருக்கையால், அவர்க ளிடம் என்னை அறியாமல் ஒரு பாகம் வற்புகிறேன். நான் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று தீங்கு செய்ய வில்லை. நான் வீரசிம்மனின் வற்புறுத்தலினால் தீங்கு செய்ய யத்தனித்த பொழுது, கடவுளின் கிருபையால் பிரபாகரனும், உமாவும் தப்பித்துக் கொண்டே வந்தார்கள். கடவுளின் கிருபை உங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. நீங்கள் கிழவியிருந்து விடுதலை யானது யாரும் நம்ப முடியாததும் எதிர் பார்த்து வந்தது மரண ஒரு அதிக வ சம்பவம். எனது ஆயுள் முடியும் கால மும் நெருங்கி விட்டது. நான் செய்த தவறுகளை நான் இரப்ப தற்குள் உங்களிடம் கூறி மன்னிப்புக் கேட்கவே இப்பொழுது இங்கு வந்தேன்" என்று கூற்றுள் வயக்காட்டுக் கிழவி.

ஆனந்த தீர்த்தர் அவளை மன்னித்துப் போகக் கிழவியின் கைகளைப் பிடித்துத்

துக்கி நிறுத்தினார். உடனே குலகுல. "கிழவி! வீரப்ப தேவன் இறந்து விட்டது பற்றிக் கேள்விப்பட்டாயோ?" என்று கேட்டார்.

"தெரியும். நான் பிரபாகரன், உமாவுக்காகச் செய்த சூழ்ச்சிக்கு அவன் பலியானான்; அதுவும் அரசன் வீரசிம்மன் கைகளினாலேயே அவனுக்கு மரணம் விடைத்தது. வீரசிம்மனுக்குத் துர்ப்போதனை செய்த கொடிய வர்களில் அவனும் ஒருவன். அவன் இறந்தது பற்றி ஒருவரும் வந்த மரட்டார்கள். ஏன், அரசன் வீரசிம்மனை உட அவன் இறந்ததைப் பற்றி வருத்த வில்லை!" என்று கிழவி.

பிறகு அவன் ஆனந்த தீர்த்தரைப் பார்த்து, "ஆனந்த தீர்த்தரே, உங்க ளுக்கும் உங்கள் மனைவி மக்களுக்கும் சகை மங்களமும் உண்டாகட்டும். நான் என் கடைசி மந்திரங்களை உங்கள் நன்மைக்காகவே உபயோகப்படுத்துகிறேன்" என்று ஏதோ மந்திரங்களைச் சொல்லியபடியே நான்கு திக்குகளிலும் தளது இரு வாகளையும் காட்டினான். உடனே அவன் 'தொப்பென்று கீழே விழுந்தான். அவன் உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தது.

என்ன ஆச்சரியம்! அடுத்த நிமிஷத்தில் கண்ணைத் திறிவிட்டான் கிண்க ணைக்காம்ப உயிர் பெற்று எழுந்தான். கணக்கற்ற குதினா வீரர்களும், துப் பாக்கி வீரர்களும், "ஆனந்த தீர்த்த ருக்கு ஜே! சியாமனா தேவிக்கு ஜே!" என்று பணத்த கொண்டு இட்டார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் பிரபாகரன் குலகுல விடம் ஓடி வந்தான். "குருவே, என்னைச் சினை களும் உயிர் பெற்று விட்டனவே? நாய்ச் சினை மறுபடியும் உயிர் பெற்று விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயத்தினால். நான் வேளை யாக அந்தச் சினை மாத்திரம் உயிர் பெற வில்லை" என்று வீரசிம்மன்.

"பிரபாகரே, நீ சொல்லியதைப் போல நாய்ச் சினை மாத்திரம் உயிர் பெறாமல் இருப்பதைக் கண்டு நானும் ஆச்சரியப் பட்டேன். அந்தச் சினையை அருகில் சென்று கூர்ந்து

வாத்துக்குடி பறவன் ஊதும் மனித ளும் மாறும். திருப்பிப் பார்ப்பவர்.

கவனித்தேன். அதன் பிறகு சத்திரிக்குத்
செட்டப்பட்டது போலக் காவலன்
இருந்தான். தேனும் அங்கத்த சிறை
மத்திர சத்திரிக்கு உயிர் போத முடி
யாது. அதுகுத்தான் அதன் சிறைக்கு
உயிர் வரவில்லை" என்று குரங்கு.

ஆகத்த நீத்தர் குரங்குதான் தமன்
கூறினது. "குரங்குமே, இப்போதுதே
தான் அகலவரும் மரபா மகேந்திர புரத்
துக்குச் செல்லுவோம். என்னை மறை
முடிமராக தாக்கிச் சிறைப்படுத்திய வீர
செய்திகைக் கொடுக்கவே என் முதல் தேக்க
கம். அதற்குப் பிறகு என்ன புதல்வன்
பிரபாகரனுக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்
டும்" என்று சொன்னார்.

"ஆகத்த நீத்தரே! வீரசெய்திகள்
என் வாசித்ததைக்கு கட்டுப்பாட்டு உயர்
கனையும் உயர்வான குறும்பத்தானையும்
கொண்டாயும் விட்டு வைத்தான் அல்
வரை? அதற்காக அவனை நீங்கள்
மன்னிக்க வேண்டும். மன்னித்து
அவனை எவ்வெவையது தேரப் பிரகடம்
செய்து விடலாம். ஆனால் நீங்கள்
சிறையி் விருத்து வேனி வந்ததை
அறித்து அவனுடைய தூதரோத்துக்குப்
போய்விட்டான் என்பதை இப்போதுதான்
தான் அறித்தேன். ஆதலால் வீரசெய்தி
மனைப்பற்றிய சித்திரையே உயர்வானது
தேவையில்கூட. தாம் அகலவரும் இப்
பொழுதுமரபாமகேந்திரபுரப் பட்டணத்
துக்குச் சென்று பிரபாகரனின் முடி
கூட்டு வைப்பதைத் தக்க வேண்டா
லாம்" என்று குரங்கு. ஆகத்த
நீத்தர் தம் குறும்பத்தானும் தமது
வீரகன்னுதனும் மரபா மகேந்திர
புரத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

மரபா மகேந்திரபுரத்து ஜனங்கள்
தங்கவனது உண்மையான அரசர்
ஆகத்தநீத்தரும் அவருடைய மனைவி
சியாமளா தேவியும் உயிருடன் இருக்
கிருக்கன் என்று கேள்விப்பட்டதும்
மிருத்த சத்திரையும் கொண்டார்கள்.
அதுவும் பிரபாகரன் பட்டத்துக்கு வரப்
போகிறான் என்ற செய்தியைக் கேட்ட
வுடன் ஜனங்களின் உற்சாகம் உரை
புரண்டோடியது. வீரசெய்தியும் மரபா
மகேந்திரபுரத்தை விட்டுத் தூர நோத்
துக்குப் பிரபாகரனான செய்தியும் கட்ட
குத் தீயோகம் எங்கும் பரவியது.

பிரபாகரனின் மகுடாபிஷேகத்தன்று
மரபா மகேந்திரபுரப் பட்டணம் பிர
மாதமாகத் தோண்டினனாகும், பக
வர்களுள்ள விளக்குகனினாகும் அவர்
கூக்கப் பட்டது. பல வாதியங்கள்
முழங்கத் தன் அண்ணனின் முடிசூட்டு
வைப்பதைத் சத்திரையுமாக அனுப
வித்தான் உரை. (முத்துப் பெற்றது)

கூட்டில் ஒரு பெரிய மரம். அந்த
மரத்தின் கீழயில் ஒரு கல்லும் ஒரு
இலையும் இருந்தன. "இலையே! இலையே!
சீயும் காணும் சிவகாமாக இருக்கலாம்.
ஒருவருக்கொருவர் துணியாக இருக்கும்!"
என்று கல் கூறியது.

இதைக் கேட்ட இலை, "சீயும் காணும்
எப்படி ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக
இருக்க முடியும்?" என்று கேட்டது.

"இதென்ன கேள்வி? இப்பொழுது
காற்றடிக்கிறதே என்று வைத்துக் கொள்,
உடனே காள் உருண்டு வந்து உன்மேல்
உட்கொடுத்து கொண்டுபோன். அப்போது
காற்றே உன்னை அடித்துக்கொண்டு போக
முடியாது, இல்லையா?"

இதைக் கேட்டதும் தன்னும் கல்லுக்கு
சரித விதமான உதவியும் செய்வ முடி
யாதே என்று இலை எங்கவாசித்தது.

இதைப் பார்த்த கல் கூறியது: "சீயும்
எனக்கு உதவியாக இருக்கலாம்! மழை
பெய்கிறதே என்று வைத்துக் கொள்,
உடனே சீவந்து என் மேல் உட்கொடுத்து
விட்டால் காள் மழையின் கீழய மாட்
டேன், இல்லையா?"

இலுக்குச் சத்திரையும் தாக்கவில்லை.
இவை இரண்டும் இப்படியே பேசிக்
கொண் டிருந்ததை பெய்லாம் கேட்டுக்
கொண்டிருந்த சர்க்கு அடக்க முடியாமல்
சிரிப்பு வந்தது. "நயி நயி....."

"என்ன களியாரே! அப்படி என்ன
சிரிப்பு?" என்று கேட்டது கல்.

"ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் பேசிக் கொண்
டிருந்ததை மெய்லாம் கேட்டுக் கொண்
டிருந்தேன். சிரிப்பு வந்தது. சிரித்தேன்."

"அப்படி சிரிக்கும்படி கால்கள் ஹான்ய
மாகப் போய்விடுமே!" என்றது கல்.

"அது இலையே! எனக்கு ஒரே ஒரு
சத்திரை. மழை பெய்தாலும் சரி. காற்
றடித்தாலும் சரி, நீங்கள் ஒருவருக்கொரு
வர் உதவி செய்கிறீர்கள். ஆனால்
மழையும் காற்றும் சேர்ந்தபடித்தால்?..."

இதற்குக் கல்லுக்கு என்ன பதில்
கொள்வதென்றே புரியவில்லை! இலையும்
நிகைத்துப் போய் சிந்தது.

சரி தன் காரியம் முடிந்தது என்று
எடுத்தது ஓட்டம்!

ரவிசந்திரிகா

7. மனக் கதவு திறந்தது!

“மிஸ்டர் ரவிசந்திரன், உங்களைக் கலெக்டர் கூப்பிடுகிறார்!” என்று சொன்னார் ஒருவர். வேகமாக ஈட்டித் வந்து கொண்டே! ஆஸ்பத்திரிப் பையன் கொடுத்த கடிதத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டே தயங்கினான் ரவிசந்திரன்.

‘கடிதம் நாகரத்தினத்திடமிருந்து வந்திருக்கிறது; என்ன கந்தரகோனமோ தெரியவில்லையே!’ என்று எண்ணி ஒரு விநாடி காலத்தேயத்தான், கேட்டான், அந்தப் பையனிடம்: “ஏன் தப்பி, இந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்தது யார்?”

“பன்னிரண்டாம் நம்பர் அறைவிலே ஒரு அம்மா இருக்காங்கனே, அவங்க லோட பேசிக்கிட்டிருக்கிற ஐயாதான் இதைக் கொடுத்தாரு—”

“என்ன! அந்த அம்மா பேசிக் கொண்டு இருக்காங்களா?”

“ஆமாங்க, காலிலே அடிபட்டிருக்கிற தனுவே நகர முடியாது. கட்டில்லே படுக்க வைச்சிருக்கிறாங்க—” என்று அந்த ஆஸ்பத்திரிப் பையன்.

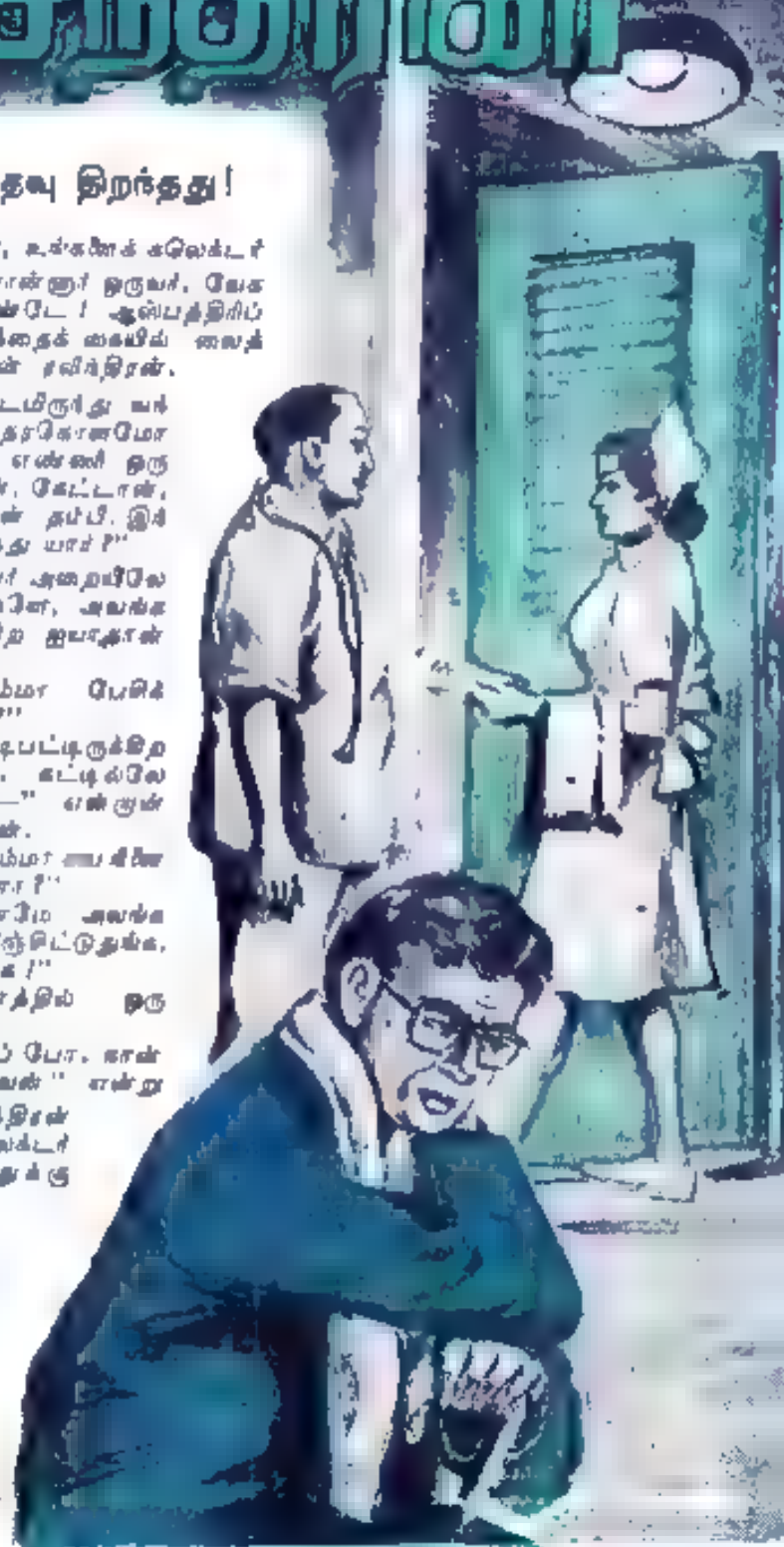
“அப்படியானால் அந்த அம்மா எப்பிரை யோடுதான் இருக்காங்களா?”

“ஆமாங்க, மத்தியானமே அவங்க றுக்கு மூச்சைத் தெளிஞ்சிட்டுதுங்க, பயம் ஒண்ணும் இல்லை!”

ரவிசந்திரனுடைய மனத்தில் ஒரு நிம்மதி உண்டாயிற்று.

“சரி, நீ ஆஸ்பத்திரிக்குப் போ. நான் கொஞ்ச நேரத்தில் வருவேன்” என்று சொல்லி விட்டு, ரவிசந்திரன் ‘தேவர் மன்ற’த்தில் கலெக்டர் உட்கார்ந்திருந்த இடத்துக்கு வேகமாக ஈட்டித் தான்.

ஜில்லா கலெக்டர் ரவிசந்திரனிடம் ஏதோ சொல்லி விட்டு, நாதகாலியைச் சற்று நகர்த்தி ஆங்கில மும் தமிழும் கலந்து— அதாவது ஆங்கிலத்திலே கொஞ்சம் தமிழைக் கலந்து—ஐந்து நிமிஷம் வழக்கமாகப் பேசுகிற உபசார வாசந்தைகளைப் பேசி விட்டு, வெள்ளிப்

பேழையைச் சத்திரிகாவுக்கு வழங்கினார். அவருடைய பேச்சு எப்படியிருந்த போதிலும், ஷெக்சுபீர் பதனிலின் கணத்தினால் ஐக்கியத்தின் கை தட்டும் கனமாகவே இருந்தது! பின்னர், 'மரட்டிய மணி'யின் கட்டைத் தொடர்ந்து நடந்தது. உத்தராக மாடு இரவு ஒன்பது மணி வரை நடந்தது. கச்சேரி மூடித்த பிறகு, சலீந்திரன் சத்திரிகாவை ஒரு கார்மேல் ஏற்றிக் கொண்டு விடு போய்ச் சேர்த்து விட்டு, புதிய பேற்ற பாலக்கனையில் இருந்த பழைய ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி அதே காரில் வினாத்தான்.

அப்பொழுது இரவு பத்து மணி வீருக்கும், மதங்களுக்கும், செடி புதர் களும், அவற்றை வடுத்துக் கல்லறை களுமாக இருந்த பாலக்கனா ஆஸ்பத் திரிக்குள்ளே நுழைந்த போது, சனிக் திராஸ்டைய மனம் துக்கித்தது. அவ

ருடைய மென் டையான இதயத் துக்கு ஆஸ்பத்திரி யின் குற்றமாயும், ஆஸ்பத்திரிக் குக் கே உன்ன அந்த ஒரு தலியான வாகடையும் வயிற் றைக் குமட்டின.

உன்னே போய் வரார் தாலில் ஏறியதும், காகரத் தினம் வரார்தா

லில் உணரத்திக் கொண்டிருந் தது தெரிந்தது. ஆனால் மன்ன ஆச்சரியம், சலீந்திரன் வருவ னதைத் தொலைவிலே பாரித் ததுமே, சட்டென்று நிரும்பி அறைக்குள்ளே போய் நாத காலியை இழுத்துப் போட் டுக்கொண்டு உட்காரித்து விட்

டான் நாகரத்தினம், நாதகாலியை அவன் இழுத்துப் போட்ட ஓசை வெளியே சலீர்திரனுக்குக் கேட்டது. எரிதிற நெருப்பில் சொல்பைக் கொட்டினால் 'குபீர்' என்று சுவாஸ் இளம்பும் அல்லவா? அதுபோலச் சிற்பம் எழுந்தது சலீர்திரனுக்கு. அதை அடக்கிக் கொண்டு, பன்னிரண்டாம் நம்பர் அறையினுள் நுழைந்தான் அவன்.

கட்டிலில் கல்யாணி படுத்திருந்தான். அவளுக்குப் பக்கத்தில் நாதகாலியில் உட்கார்த்து கொண்டு, நாகரத்தினம் ஒரே மெனமமாக இருந்தான். ஏற்கனவே என்னென்ன பேச வேண்டுமோ—அதாவது, பேசக் கூடாதோ—அதை செய்வாம்பெரித் தீர்த்து விட்டான் போதும்!

கல்யாணி கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். கணவனைக் கண்டதும் எவ்விருந்து புறப்பட்டதோ, அந்தக் கண்ணீர் அருவி வியமமும், விக்கலும் 'குபு குபு' என்று பாய்ந்து வந்தன. உதறித் ததறி அழுதான் அந்த அப்பை.

சலீர்திரன் அவளுக்கு அருகிலே சென்று கட்டிலில் உட்கார்ந்தான்.

"கல்யாணி, ஏன் இப்படி அழுதுருப்? என்னைப் பலமாக அழுப்பட்டு விட்டதா? கல்யாணி, கல்யாணி!"

கல்யாணி என்ற பெயரைப் பல முறை சொன்னான் சலீர்திரன். அழுகை சிறிதவியில், பதில் வார்த்தையும் வரவில்லை. என்ன செய்வதென்று புரியாமல், நாகரத்தினத்தைக் கோபத்தோடு திரும்பிப் பார்த்தான் சலி.

"என்னை ஏன் இப்படிப் பார்த்தீர்கள் அத்தான்?" என்று கேட்டான் நாகரத்தினம். அந்தக் கேள்வியிலே தான் எத்தனை விஷம்!

"நாகரத்தினம்! நீ ஏன் அந்த மாதிரி ஒரு பொய்க் கடிதம் எழுதினாய், கல்யாணிக்கு ஐன்வி அதிகமாக இருக்கிறது என்று!"

நாகரத்தினம் நாதகாலியில் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"அப்படி ஒரு கடிதம் எழுதினதால் என்ன ஆகி விட்டதாம் இப்பொழுது? உங்களுக்கோ, உங்கள் கச்சேரிக்கோ இடைபூது ஒன்றும் கேள்வி விட வில்லையே!"

இப்படி நாகரத்தினம் சொன்னபோது "உங்கள்" என்ற வார்த்தையிலே விஷமத்தனமாக ஒரு அழுத்தம் கொடுத்துச் சொன்னான். சலீர்திரனுக்குக் கண் சிவந்தது.

"அத்தான், ஐன்வி என்று எழுதியனுப்பினாலாவது நீங்கள் வரமாட்டீர்களா என்று பார்த்தேன். ஆனால் நீ

கனோ அதற்கும் சார்தி. அதற்கு மேலும் சார்தி, ஓம் சார்தி சார்தி சார்தி என்று..."

சலீர்திரனுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. ஆனாலும் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டே யிருக்கும் கல்யாணியைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்: "ஏன்மா இப்படி அழுதுருப்? இல்லவளவு தளர்ச்சியாக இருக்கும்போது இந்த மாதிரி அழலாமா நீ? கல்யாணி!"

நாகரத்தினத்துக்கு இப்பொழுது பேச ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்து விட்டது. கண்ட ரோமம் மனத்துக்குள்ளேயே வைத்து ஒத்திக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த வாக்ஷியத்தை இப்பொழுது அவன் பேசினான்:

"ஏன் அழுதுருப், ஏன் அழுதுருப் என்றே கேட்கிறீர்களே அத்தான். ஏன் அழ மாட்டான் என்று கேட்கிறேன், மாவியிட்ட புருஷன் இவ்வளவு அவட்சியமாக இருக்க ஆரம்பித்த பிரத. ஒரு பெண்ணுக்கு என்ன உண்டு, வாழ்க்கையில்? ஐன்வியாகக் கிடக்கிறான் என்று லுங்குட அந்த அப்பைகளின் நடனத்தை விட்டு விட்டு வருவதற்கு உங்களுடைய கால் உகிறதே. என்ன செய்வான், கல்யாணி, பாவம்!"

சலீர்திரன் இதுவரை மிகக் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டிருந்த சிற்பம், இப்பொழுது முழு வேகத்துடன் அப்படியே பாய்ந்து வந்தது.

"நாகரத்தினம், உனக்குக் கடைசி முறையாக எச்சரிக்கை செய்கிறேன். என்னுடைய குடும்ப விஷயத்தில் நீ இனிமேல் தலையிடாதே. உன்னுடைய வேலை மானங்களை வேறு எங்காவது வைத்துக்

கொள், சொல்லி விட்டேன்!" என்றான் சலீர்திரன், கோபாலேசமாக.

"எப்படி யிருக்கிறது பேச்சு! பேஷ்! கலாநாதர் இல்லையா நீங்கள்! அப்படித் தான் இருக்கும் உங்களுடைய பேச்சு! என்னுடைய அக்கான் வாழ்க்கையை நீங்கள் குட்டிச் சுவராக்கலாம். நான் அதைப் பார்த்துக்

கொண்டு கம்மா இருக்க வேண்டும், அப்படித்தானே!"

"தம்பி!" என்று ஒரு அதட்டலுடன் நாகரத்தினத்தைத் தடுக்க முயன்றான் கல்யாணி. ஆனால் அவன் அதைப் பொருட்படுத்த வில்லை.

"அத்தான், நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். இத்தனை நாளாக இனிமேல்..."

"இனிமேல் என்ன செய்வாயாம்? காகரத்தினம், உங்களுக்கு மதுபடியும் சொல் இறேன். என்னுடைய குடும்ப விஷயத்தில் நீ தலையிடாதே—ஆமாம்."

"இல்லை. இது என் அக்காளின் குடும்ப விஷயம். இதில் தலையிடுவதற்கு எனக்கு உரிமை வேறு யாருக்கு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்!"

"இந்தா பாள். அதிகமாக என்னோடு வார்த்தை கொடாதே. கல்யாணி உன்

அக்காள் என்பது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை— இப்பொழுது கல்யாணி என்பவள் தனியாக இருக்கிறாள். மனைவி. தெரிந்ததா? அவளிடம் அன்பு சொல்லத்தவோ அவ்வது சொப்பனமோ நீ என்னுடைய அது மதிையைப் பெற்றுக் கொண்டும். தெரியுமா?"

"ஓகோ! மனைவி என்ற விஷயங்கூட உங்களுக்கு இருக்கிறதா?"

தனியாகச் சேரவேண்டுமென்று கட்டிய விட்டு எழுந்தான். கையும் காதுமீ பதற்றம் கொடுத்தன. அவர் 'ஜிடி ஜிடி' என்று இருந்தது.

"காகரத்தினம்! இது ஆஸ்பத்திரி. நம் மூலைய வீடு இல்லை. தெரிந்ததா? வார்த்தையை வளர்த்தாதே. இந்த கிமிஷமே மரியாதையாகக் கிளம்பி விடு. இனிமேல் என் திசைப் பக்கம் திரும்பினால் பழி விழுந்து விடும். ஐக்கிரகதா!"

"அவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்து விட்டதா, அத்தான்?" என்று கேட்டான் காகரத்தினம்.

"அத்தானாவது பொத்தானாவது! இனி ஒரு கிமிஷம் இந்த இடத்தில் நீ இருந்தாலும், கழுத்தவதப் பிடித்து வெளியே தள்ளிவிடுவேன். என்வ திசைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய், உன்னுடைய மனசில்!"

காகரத்தினம் வாதகாலியை விட்டுக் கொடுத்துடன் எழுந்தான். கல்யாணிக்கு அடங்கா கட்டுப்பாட்டை மீறிக் கதறிக் கொண்டு வந்தது.

"அக்கா! நான் இனிமேல் ஒரு கிமிஷம் கூட இங்கே இருக்க மாட்டேன். உன் பாடு உன்னுடைய புருஷன் பாடு. இனிமேல் உன் காரியத்தில் தலையிடுவதற்கு நான் யார்? தந்தி கிடைத்து வராமல் இருக்கிறது உடனே ஓடாடியும் வந்ததற்குச் சரியான வெகுமதி கிடைத்து விட்டது. இனி நான் போகிறேன். அத்தான் உங்களுக்கு ஒரு பெரிய எம்ஸ்காரம். ஆனால் ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் ஐயப்பதில்

வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கல்யாணிக்கு விதோதமாக ஒரு காரியம் நடத்தி விடலாம் என்று மட்டும் எண்ணிவிடாதே, அந்த கிமிஷமே உங்களுடைய பரம விதோதி, ஐஸ்மப் பகைவன், இதோ இருக்கிறேன். ஐக்கிரகதா!"

இவ்வாறு சொல்லி விட்டுத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் 'விடு விடு' என்று வரத்தாவிவிருந்து இறங்கி வெளியே நடத்தான் காகரத்தினம்.

தம்பியின் வார்த்தை களுக்குக் காரணமாக அமைந்த சகோதர வாஞ்சை ஒரு பக்கம், புருஷன் என்ற பக்தி ஒரு பக்கம், இந்த இரண்டுபாக்கையிற்றிடும் கிங்கிக் கொண்டு வரவாடித்து உன் கல்யாணியின் உன்னம். அந்த அபாயின் உணர்ச்சி களுக்குக்

கண்ணீர் என்ற ஆன்ம மொழியைத் தவிர வேறு வார்த்தை யில்லை! அழுதான்! அழுதான்! அந்த ஆஸ்பத்திரி அறையின் கயர்களுக்கூட உருகிக் கதையுப்படியாகக் கதறி அழுதான் கல்யாணி!

இரண்டு அறைகளுக்கு அப்பால் ஜில்லா உதவி வைத்திய அதிகாரியின் அறை. இரவில் அவர் நோயாளிகளை வெல்வார் சோதித்துப் பார்த்து விட்டுப் போகிற நேரம் அது. அப்பொழுதுதான் அவர் தம் அறைக்குள்ளே துறைத்திருப்பார். கல்யாணியின் அழகைக் குரகி கேட்டது. இதற்குள் அதிகாரி வந்து விட்டார் என்பதைக் கவனித்த இரண்டு கம் பவுண்டர்களும், செவகலும் அறைக்குள்ளே வந்து டாக்டருக்குப் பெரிய சும் பிடாகப் போட்டு கிண்தார்கள்.

"என்ன சத்தம் அது? பன்னிரண்டாம் அறையிலா?" என்று கேட்டார் டாக்டர்.

"ஆமாம். அந்த அம்மாளுடைய புருஷன் வந்திருக்கிறார்!"

"யார்? அந்த என்வலோ பெயர்?"

"தனியாக" என்றார் கம்பவுண்டர்.

"ஆமாம்! டாக்டருடைய பெயர் அகலவா! ஆனால் இவன் சத்த உதவாக்கரை வாக இருப்பான் போலிருக்கிறதே! மனைவி இங்கே விபத்திலே மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவனுக்கு என்னவோ சர்க்கீதமாம் நாட்டியமாம்—!"

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டே 'விச்' என்று போய்ப் பன்னிரண்டாம் கம்பர் அறையினுள் துறைந்தார் டாக்டர். அது வரை எங்கே மறைந்து போயிருந்த கன்

அம்மா, பற்றிக் கொண்டே டாக்டர் பிள்ளை ஒரு வந்தான்.

"கீங்கத்தான் ரவீந்திரன்?" என்று கேட்டார் டாக்டர். அந்நேரம் துறைத்து கொண்டே.

"ஆமாம், கமல்காரம். கந்தான் ரவீந்திரன். விசத்திரமான் மனதன் என் கிருகமே. அந்த ஆசாமி கந்தான்! கல்யாணி என்னுடைய மனைவி!" என்று சொல்லிக் கொண்டே கந்தாவியைவிட்டு எழுந்தான் ரவீந்திரன். இப்படி அவன் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொண்டவிதம் டாக்டருக்கு விநோதமாகவே இருந்தது.

"உட்காருங்கள் மிஸ்டர் ரவீந்திரன்" என்று சொல்லி அவனை உட்காரச் சுவரில் மனைவியின் அருகே உட்கார்த்தி கட்டு, டாக்டர் கந்தாவியின் உட்கார்க்கதவாறு ரவீந்திரனையே கூர்ந்து பார்த்தார். உண்மையில் அவர் எதிர்பார்த்து வந்த உருவம் வேறு. ரவீந்திரனுடைய சீர்தந்தம் அதற்கு முற்றிலும் மாறு இருந்தது. அவனுடைய முகத்தில் ஏதோ ஒரு தனித்துவம் எவ்விதத்தில் அதற்குப் பொருத்தமாயிருந்தது — அந்த 'ஏதோ ஒன்று' டாக்டரைக் கவர்த்தது!

"டாக்டர், காவிய எதும்புறந்ததா டாக்டர் விலகியே?" என்று கேட்டார் ரவீந்திரன். அந்தக் குரலில் உண்மையான கவலை தெளித்தது. இதை டாக்டர் கவனித்தார். சொன்னார்: "கவலைப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை, மிஸ்டர் ரவீந்திரன். ஒரு வாரம் காலை அசகாமல் ஒய்வு கொடுத்து விட்டால் சரியாகிவிடும். ஆனால் அதைவிட முக்கியம், உங்கள் மனைவியின் மன அமைதிதான். அதைத்தான் அங்கே போடு கவனிக்க வேண்டும் —"

"கல்யாணி! காவிய விழுந்ததா டாக்டர் சொன்னது? மன அமைதி வேண்டும் என்கிறார் டாக்டர். இப்படி பெல்வரம் அழக்கடாது என்கிறார்."

"மிஸ்டர் ரவீந்திரன், அந்த வார்த்தை உங்கள் மனைவியை மட்டும் சொன்ன வார்த்தை விலகி. உங்களுக்கும் ரொத்தத்தான்!" என்று இடைமறித்தார் டாக்டர், சிரித்துக் கொண்டே.

ரவீந்திரனுக்கு முடிமெல்லாம் கருக்கி வது. டாக்டர் இதைக் கவனித்தார்.

"மிஸ்டர் ரவீந்திரன், உங்கள் மனைவியை இப்பொழுது ஒரு மாத்திரை கொடுக்கும்படி கன்னிடம் சொல்லுகிறேன். கன்னுக்குத் தூங்கி விடுவான். அதைப் பற்றிக் கவலைமில்லை. ஆனால் தினமும் இப்படி ஒரு மாத்திரை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க முடியுமா?" என்று கேட்டு விட்டு, கன்னிடம் ஒரு தூக்க மாத்திரை கொண்டு வரும்படி கட்டளை விட்டார். உடனே கல்யாணியை

பார்த்துக் கொல்லுவார்: "அம்மா, ஆன் பத்திரியில் இந்தமாதிரி அழுது கூச்சல் போடுவது உங்களுக்கும் கெடுதல், மற்ற கோவான்களுக்கும் கெடுதல். என்ன தக்கமானதும் அதை மனதுக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தான் கம்முடைய தமிழ் காட்டுப் பெண்களின் காகரிகம், அம்மா. உங்களைப் பார்த்தால் கல்லு குளவறி பென்று தெரிவதாய் இதைச் சொன்னேன். கோபித்துக் கொண்டா தீர்கள். மிஸ்டர் ரவீந்திரன்! நான் சொல்வது சரிதானே? அதாவது உங்களுக்குத் திருப்திதானே? எந்த விஷயத்திற்கும் உங்கள் மனைவி அழக்கடாது என் கிறேன்!" என்று ஒரு வேடிக்கைக் குறும் போடு கண்ணைக் கிமிட்டினார் டாக்டர். ரவீந்திரன் பதில் பேசவில்லை.

"சரி, உங்கள் மனைவி கிம்மதியாக உறங்கட்டும். அவளை கரீஸ் கவனித்துக் கொள்வான். கீங்கன் என்கிறோடு கொஞ்சம் கருத்துமே! என்னுடைய அறைக்குப் போகும்."

மிஸ்டர் ரவீந்திரன், ரவீந்திரனும் கந்தாவியும் வார்த்தைக்கு வந்தார்கள். மனைவி தனிவாகச் சில விஷயங்களைப் போட வேண்டும். அதனுப்தான் பிறந்தது.

"பெண்ணைப் பேசுவோம். ஆனால் ஒன்று அனுமதி சொந்த விஷயங்களில் பிரா க்ஷிடுவதை நான் எப்போதும் மறுக்கும்படியில்லை. மற்றப்படி டாக்டர் என்ற முறையில் என் மனைவியின் உடல் நிலைப் பற்றி கீங்கன் என்ன சொன்னு ம் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன்."

வாருங்கள் முதலில் என் அறைக்கு" என்று சொல்லிய கவனம், ரவீந்திரனின் தோள் மேல் கையைப் போட்டுக் கொண்டே, மிகப் பிரியத் தோடு அழைத்துக் கொண்டு டாக்டர், மெய்யாகவே, ரவீந்திரனுடைய முகத்தில் இருந்த அந்த 'ஏதோ ஒன்று' அவரைக் கவர்த்திடுவது!

செட்டென்று கிணங்கி வந்தவர் போல், "மறத்த போல் விட்டேன். உங்கள் மனைவியோடு 'ஆக்ஸிடென்டி'ல் சிக்கிய மற்ற இரண்டு பேரையும் இன்னும் பார்க்க வில்லையே!" என்றார்.

"மற்றவர்களா? அந்த விவரம் எனக்குத் தெரியாதே!" என்றான் ரவீந்திரன் மிக்க விவப்போடு.

டாக்டர் அப்படியே பதிலளித்தான் கம் பர் அறைக்குள்ளே துறைத்தார். ரவீந்திரன் ஒன்றும் புரியாத பார்வையோடு உங்களைப் பார்த்தான். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! அங்கே வாசலுக்கருகில், அப்பு விக்கம் உட்கார்க்கு கொண்டிருந்தான்.

உலகப் புகழ் பெற்ற
கான்ஸ்டேஷன்கள் இன்னும் அதிகமான
 பி. ஒ. ஏ. ஸி. மார்க்கங்களில் செல்கின்றன!

* ஐரோப்பா • மத்திய கிழக்கு • தூர் கிழக்கு • ஆஸ்திரேலியா

பிரயாணிகளின் எண்ணிக்கை வளரவருகப்பட்டிருப்பதால் தாராளமான இடவசதியும்; சௌகரியமும், தனித்தனியாக சேவை புரியவும் ஏதுவாகிறது!

தங்கள் கிழக்கிலே அல்லது மேற்கிலோ பி. ஒ. ஏ. ஸி. மூலம் பறந்து செல்வதில் வேகம், சுக சௌகரியங்கள் மற்றும் தம் பித்தை இம் மூன்றையும் நிச்சயம் அனுபவிப்பீர்கள். முதல்வகுப்பு காஸ்ட்டெல்வேஷன் ஸர்வீஸ்கள், உலகெங்கும் புகழ் பெற்ற நான்கு உள்ளிடைவகுதல் ஏர்லைன்கள்

அதி உயரத்தில் பறந்து செல்ல உட்புற அழுத்தம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாய்மானமாக பொருத்தப்பட்ட நாற்காலிகளில் சுகமாக ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு, குடிமிக உணவும், பானங்களும் பெறுவதோடு, இரவும் பகலும் இடைவிடாத கண்காணிப்பையும் பெறுவீர்கள்.

பி. ஒ. ஏ. ஸி. உங்கள் காலத்தைக் கருதி சேவை செய்கிறது

விவரங்களுக்கு பி. ஒ. ஏ. ஸி. தியரித்த எஜன்டடமோ அல்லது பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி, மதராஸ் இல்விடங்களிலுள்ள பி. ஒ. ஏ. ஸி. ஆபீஸ்களுக்கோ எழுதுங்கள்.

FLY ➔ B.O.A.C

பி. ஒ. ஏ. ஸி. விமான மூலம் பறந்து செல்லுங்கள்

பிரிட்ஷ் ஒவர்க்ஸ் ஸர்வேஸ் கார்ப்பரேஷன் குவான்டாஸ் எம்பாய் ஸர்வேஸ் லிமிடெட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது

ரவித்திரனைக் கண்டதும், அவன் எழுந்த. "கடங்காரம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அருகில் வந்தான்.

ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தவராய் முருகானந்தம் தமது கால்களை ஒரு ஸ்டூலில் நீட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார்.

அவருடைய பக்கமிருந்திருந்த சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். விபத்து அவர்கள் இருவரையும் அவ்வளவாகப் பாதிக்கவில்லை என்பது தெளிந்தது. இருவருக்கும் கைகட்பீ வளக்கம் சேராததினால் ரவித்திரன்.

"இவர்தான் அப்பா ரவித்திரன்" என்று அறிமுகப்படுத்தினான் அப்புவிற்கும்.

"என்ன இது? இவர்களை உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று ஒரே விபல் போடு கேட்டார் டாக்டர்.

"காணே மில்லட் ரவித்திரனைச் சந்திப்பது இதுதான் இரண்டாவது நடவடிக்கை" என்று சொல்லி டாக்டரின் விபம்பை இன்னும் அதிகப்படுத்தினான் அப்புவிற்கும்.

எல்லாரும் அந்த அளையில் உட்கார்ந்தார்கள். மிராகதார் தாம் கைத்தின் கையாணத்துக்குப் புறப்பட்டிருந்த சேன்றதையும், பிரகுலாகிருதியிருந்து திரும்பியபோது விபத்து நடந்த விவரத்தையும், ஆதியோடு அந்தமாகச் சொன்னார். டாக்டரும் ரவித்திரனும் அதைக் கவனமாகக் கேட்டார்கள். முடிவில் ரவித்திரன் சொன்னான்.

"மிராகதார்வான், உங்களுக்கு என்னுடைய கந்தியை எப்படிச் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. உண்மையில்—"

"கந்தியா எத்தனாக! உங்களுடைய மனவியை இப்படி ஒரு விபத்தினால் சிக்க வைத்ததற்காகவா?" என்று பளிச்சென்று கேட்டார் முருகானந்தம்.

"அப்படியில்லை. நீங்கள் எல்லாம் இப்படி உதவி செய்து அவளை உடனே ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கா விட்டால் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்தாகப் போயிருக்கும்! ஆனால் ஒன்றே ஒன்று—இத்தனை அபாயமாக நீங்கள் வாய்க்குடிக்குத் தாதி கொடுத்து அந்த அதிகப் பிரச்சுரி வாகரத்தினைத் திருகு வரவழைத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அது ஒன்றுதான் பிரச்சுரி" என்று பதப்பட்டுப் போக உறினான் ரவித்திரன்.

மிராகதார் விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டு சிரித்தார். சொன்னார்:

"ரவித்திரன், உங்களை நானே சந்திக்க வேண்டும் என்றுதான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்க உட்கவைத்திருக்கிறது!"

"எப்படியும் உங்களைச் சந்தித்ததில் எனக்கு மிகவும் ஆனந்தம்" என்று ரவித்திரன்.

"கொள்கியமாக ஒரு நாள் கம்முண்டவ விட்டுக்கு வாருங்கள். உங்களை அழைப்பது போல வேண்டியிருக்கிறது" என்று மிராகதார் முருகானந்தம்.

"தாசனமாக. ஆனால் ஒரே ஒரு விபத்தினால். என்னுடைய அந்தஸ்தை விஷயங்களில் பிரதி அநிகமாகத் தலையிடுவது எனக்குப் பிடிக்காது. இப்படிச் சொல்வதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும். மற்றப்படி, உங்களை எனக்குச் சொல்பதும் பிடித்திருக்கிறது. உங்களுடைய முகத்தில் பரம்பரைபாண பெருத்தன்மை இருக்கிறது. அதற்கு மரியாதை செய்கிறேன்!" என்று ரவித்திரன்.

டாக்டர் இதைக் கேட்டு விட்டுச் சிரித்தார். அவருக்கு ரவித்திரனின் இதயம் இப்பொழுது என்னுடைய புரிந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்புவிற்கும் தம்பிபுரிடம் சொன்னான்:

"அப்பா! ரவித்திரன் ஒரு கனத்தான் பார்த்தேன், கடைநிலியில். அன்றே அவருடைய குணம் எனக்குத் தெரிந்து விட்டது. விவரமாகப் பேசிக் கொள்வோம்!"

"மில்லட் அப்புவிற்கும்! உங்களை அப்பாவிடம் என்னைச் சொல்ப அவமரி யாதையாகப் பேசி விடாதீர்கள். மிராகதார்களைப் பொதுவாக எதைமும் சேர்க்கிறதில் கம்பி விடுவார்கள்" என்று ரவி.

டாக்டர் சிரித்துக் கொண்டே, நாற்காலியிலிருந்து எழுந்தார்.

"ரவித்திரன், வாருங்கள் என்னுடைய அறைக்குப் போவோம்!"

ரவித்திரனைக் கட்டிக் கொண்டு வரத்தானில் நடந்த டாக்டர், சேலகளை ஒரு டம்ளரில் குளிக்கத் தண்ணீர் கொண்டு வரும்படி உத்தரவிட்டுக் கொண்டே, தமது அறையில் துறைந்தார்.

"உட்காருங்கள் மில்லட் ரவித்திரன்" என்று எதிரே வீருந்த நாற்காலியைக் காட்டியவாறு, மின்சார விசிறியின் விசையைப் போட்டார் டாக்டர். இதற்குள் சேலகை ஒரு விளால் டம்ளரில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து மேஜையின் மேல் வைத்தான்.

"மில்லட் ரவித்திரன், இதைச் சாப்பிடுங்கள். உங்களுக்காகத்தான் கொண்டு வந்தேன். பதப்பட்டுக் கொள்ளும். வேறும் பச்சைத் தண்ணீர் தான். மருந்து இல்லை!"

"இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று நீங்களே சொல்லும்போது, நாள் கம்ப வேண்டியதுதானே!" என்று சொல்லிக் கொண்டு டம்ளரைக் கையில் எடுத்தான் ரவித்திரன்.

"பேஷ். இப்பொழுதுதான் ஊர்வலம் வருகிறது உங்கன் பேச்சிக்கு. சொப்ப சரி. உங்களுடைய இயற்கையான கலாவம் இதுதான். எனக்குத் தெரியும் அது!" என்று டாக்டர் சொல்லிக் கொண்டு, மோஸ்டியன்மேல் விரல்களைத் தட்டித் தரவும் போட்டார்.

"டாக்டர் ஸார், என்னை சிக்கல் புது ஆரம்பிக்கிறீர்கள். பயமாக இருக்கிறதே!"

டாக்டர் சிரித்தவாறு சலிக்கிரஸ்டுடைய கண்களையே உற்றுப் பார்த்தார். அவனுடைய உடம்பை ஊடுருவி உணரத் ததையே பார்ப்பது போல இருந்தது அது.

"என்ன பார்த்தீர்கள் என்னை? என் போக்கியை அல்லது அயோக்கியை என்று ஆரம்பித்தீர்கள்?" என்று சலி.

"மீஸ்டர் சலி, உங்களுடைய உணரம் ஒரு உயர்ந்த விளைவைப் போன்றது. அதை லாகையாகத்தான் கையாள வேண்டும். அந்த.....அந்த.....அதற்குப் பெயர் என்ன, தந்தியை முறுக்குவதற்கு இருக்குமே 'ஸ்க்'..."

"பிசுடை என்று இந்தக் காலத்தில் சொல்கிறார்கள். மாடகம் என்பது பழைய வார்த்தை அதற்கு!" என்று சலி.

"ஓ! சரிதான். மாடகம். அந்தச் சொல் அழகாக இருக்கிறதே! மாடகம். பேஷ். உங்களுடைய உணர்வின் மட்டத்தை ஐக்கிரதையாக முறுக்கி எடுக்கட்ட வேண்டும். முரட்டுத்தனமாகத் திருவிளிடக் கூடாது. சில உணர்வுகள் என்னைப் போல இருக்கும்—தவுக் டிரி என்று கைத்துக்கொள்ளுங்களேன்! அந்தைக் கம்பினும்தான் தட்ட வேண்டும். அடிக்க வேண்டும். வெறுக் கையை உயர்த்திப்பதற்குக் கூட விரல்களில் குப்பி போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்!—மன்னித்து விடுங்கள், உங்களிடம் வந்து சந்திப்பேன் பேசுகிறேன்!"

இவ்வாறு டாக்டர் ஒவ்வொரு வார்த்தையைச் சொல்லும்போதும் சலிக்கிரஸ்டுடைய முகத்தில் என்ன சரபம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்தார்.

"டாக்டர், ஏதற்காக இந்தனை பிடிக்க போடுகிறீர்கள்?" என்று கோரன ஒரு கேள்வியைப் போட்டு மடக்கினான் சலி.

"மீஸ்டர் சலிக்கிரஸ். ஆலாபனை செய்து விட்டுத்தானே, சிரித்தனை கவனிக்க வேண்டும். அது போல—"

"டாக்டர் ஸார், சிக்கல் எந்த விஷயத்துக்கு வருகிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரிகிறது. தயவுசெய்து என்னுடைய சொந்த விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் ஒன்றும்—"

"சலி, என்னிடம் சிக்கல் இப்பொழுது சில விஷயங்கள் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். உங்கன் மனைவியின் கண்கள்கா—" என்று டாக்டர்.

"எங்கள் கையாடிக் இந்தனை தரம் சிரித்தது எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய உறையோ கப்போ மேக்குள் இல்லை—"

டாக்டர் மூகம் கடுகையாக வித்தியாசப்படவில்லை. உணர்வுகளின் இயல்பு தெரிந்த புத்தியை அவர்! சிரித்துக் கொண்டு மேலே பேசினார்:

"மீஸ்டர் சலிக்கிரஸ், என் ஒரு டாக்டர். இந்த விபத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் உங்களுடைய மனைவியின் கரம்பு களில் ஏற்பட்டிருக்கிற அதிர்ச்சியைச் சோதித்த அதிர்வையே உங்களை இப்படி வெளியம் கேட்கிறேன். உங்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே இதைக் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். பார்த்த பிறகோ பல கால உங்களைப் பழையது போன்ற ஒரு பிரகமையே இந்தச் சில நிமிஷ நேரத்துக்கும் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையையில் டாக்டராகவும், கலப்பனாகவும் இருந்து கேட்கிறேன். என்னிடம் ஒன்றையும் ஒளிக்க வேண்டாம். என்னைத்த அமைத்திருப்பது சரிதானா என்று பார்ப்பதே கேட்கிறேன். இந்தச் சந்திரிகாவுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு, எப்படி ஏற்பட்டது—"

சலிக்கிரஸ் மௌனமாக இருந்தான். டாக்டர் அவன் முகத்தையே கவனித்தார்.

"மீஸ்டர் சலி, என்னிடம் சிக்கல் ஏதானாகப் பேசலாம். உச்சமே வேண்டியதில்லை. சிக்கல் சொல்வது தனிமம் என்னை விட்டு வெளியே போகாது."

டாக்டர் ஒரு விசாடி கண்களை மூடினான். தன்னுடைய வாழ்க்கையின் சேதத்தையே தான் புல்லாங்குழுவில் வாசிப்பது போலவும், அந்த ஒலியின் பின்னணி யினை சந்திரிகாவின் மூகம் சிற்பது போலவும் ஒரு ஒலியை அவனுடைய மனக் கண்ணின் முன் தெரிந்தது. கொன்னான்:

"டாக்டர், எனக்கு என்னவோ உங்களுடைய பேச்சு படிப்படியாகப் பிடித்துப் போய் விட்டது. அதிலும் என் மனசை ஒரு வினை என்று சொன்னீர்களே, அது எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. இந்த வினைவின் கரம்புகள் நிகரமாய் சின்ன பின்னமாயிப் போய் விடுகின்றன. சிக்கல் புகித்து கொல்லீர்கள் என்று எனக்குப் படுகிறது. அதனால் அந்த கோகக் கதையை உங்களிடம் சொல்கிறேன். இன்னொரு டம்னர் தன்னார் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்" என்று சலிக்கிரஸ். அவனுடைய குரல் கம்பிற்று.

டாக்டர் காமே எழுந்து போய் அதை ஏன் ஓரத்தில் இருந்த ஜாடியிலிருந்து தன்னார் கொண்டு வந்து மோஸ்டியன்மேல் வைத்தார். சலிக்கிரஸ்டுடைய மனக் கதவு திறந்தது! (தொடரும்)

கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர்

குளோரோபிலின்
பூரண நன்மைகளை
நீங்கள் உபயோகிக்
கையில் தருகிறது!

வீரிய குளோரோபில்தான் பலன் தரும்!

வீரிய குளோரோபிலின் நன்மைகளை எல்லாம் புதிய கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் தருகிறது. வீரிய குளோரோபில் தான் வாய் நாற்றம், கிரிமிகளை நீக்கி சுறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது. கால்கேட் முறையில் குழந்தைகளுக்கு குளோரோபில் கவனிப்பை அளியுங்கள்—அரிய சந்தாபபம்.

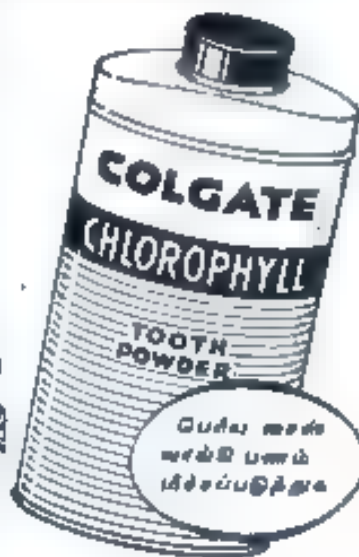

வாய் நாற்றத்தை அழிக்கிறது ஒரு விசேஷ குத்திரம் காரணமாக கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் துரிதமாக, திருத்தமாக வேலை செய்கிறது. உங்கள் வாய் அதிகநேரம் புதுமை, இனிமைபுடன் இருக்கிறது. அதன் வாசனை தோடினது!

கிருமிகளை ஒழிக்கிறது சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் பற்களைச் சிதைக்கும் அமிலங்கள் ஒழிவின்றன.

சுறுகளை பலப்படுத்துகிறது சுறுகளை குளோரோபில் பலப்படுத்துகிறது. தினசரி கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் குளோரோபிலின் பூரண நன்மைகளைப்பெற்று சுறுகளைப் பாது காக்கலாம்.

பெரிய கால்
கால்கேட் பனம்
பிடிப்படுத்துக

CTPSA

சீதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் திருக்கோயில் திருப்பணி மஹா கும்பாபிஷேகம்

மன்மத வருஷம் ஆனி 23உ
(7-7-55) விவாழ்க்கிழமை

000

சிவத்தலங்களுள் 'கோயில்' என்ற காவத் திருமறைகளில் சிறப்பித்துப் போற்றப் பெறுவது தில்லையம்பலிவாகும். புரிக்ஷால் முகர்வ ராசிய விபாக்ரீபாதரும், பதஞ்சனி மூலவரும் காவத் திருமுறை யாசிரியர்களும், வேந்தர், குறுநில மன்னர், படைத் தலைவர், அமைச்சர், செல்வர், பொதுமக்கள் ஆகிய எண்ண மக்களும் இப்பதிலில் உன்ன பொன்னம்பலத்தில் ஆடல் புரியும் கடராஜப் பெருமானை வழிபட்டு இம்மை மறுமை இன்பங்களை அடைத் துள்ளார்கள். "மூர்த்தியம்பலக் கூத்தனது உருவே, எத்திரக் தலம் எழில் புலியோ நீர்த்தமென்பது சிவகெங்கையே" என மூர்த்தி தலம், நீர்த்தம் ஆகிய இம்மூன்றிலும் முதன்மை பெற்று விளங்குவது பெரும் பெற்றப் புலியோயிப் இச் சிதம்பரமாகும். அதலால் தில்லைப் பெருக்கோயில் "பூரோக ணகலாபமென ஆண்டுநீணால் போற்றப் பெறுவதாகும்.

இத்தலத்தில் இறைவர் உலகெனாம் உப்பத் திருடனாம் செய்யும் அருள் நிலையமாக விளங்கு வது கணகலாபராசிய பொன்னம்பலமாகும். ஞான ஆசாயமாகத் திகழும் இப் பொன் மன்றத்தை முடிவேந்தர் பலரும் சேர் பொன் னால் வேய்ந்து வழிபட்டுள்ளார்கள்.

தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆடல் புரியும் கூத்தப்பிரானது அருட் கையே உலகிலுள்ள திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றி லும் நிலைபெற்று உலீர்க்கை உயர்க்கின்றது எனவும், ஓய்வொரு ஈனும் அர்த்தவாமத்தில் அய்வருட் கையன் எல்லாம் மீண்டும் இத் தில்லையம்பலத்திலே வந்து ஓடுங்குவின்ற என வும் பாரதகாட்டு அருள் துல்கன் கூறுகின்றன. இத்தலைய சிறப்பு வாய்ந்த இத் திருக் கோயிலுக்கு 62 ஆண்டுகளுக்கு முன் கும்பாபி

ஷேகம் கடைபெற்றது. அதுபடி ஆண்டுக்குக் கோருமுறை புனருத்தாராளும் மகா கும்பாபி ஷேகமும் செய்து வழிபாடு செய்வ வேண்டும் என்ற சாத்திர முறையை பொட்டி இப் பொழுது திருப்பணி செய்வ வேண்டியுள்ளது.

அதற்கு இனங்கத் திருவருள் கூட்டுயிக் கின்ற இவ்விசய பேற்றைத் துண கொண்டு, இவ்வாஸயத்தட் சிற்சில இடங்க்கைத்திருப்பணி செய்து மன கும்பாபிஷேகம் செய்வ ஆண்டுநீ ணகலாம் "கும்பாபிஷேகக் கமிட்டி." போன்ற தீதாயப் பெற்றுள்ளது. மேற்படி கும்பாபிஷேகம் தானது மன்மத ஆண்டு ஆனித் திங்கன் 23உ (7-7-55) விவாழக் கிழமை வந்து தடைபெற ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் திருவருளைத் துண கொண்டு ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றுள்ளது.

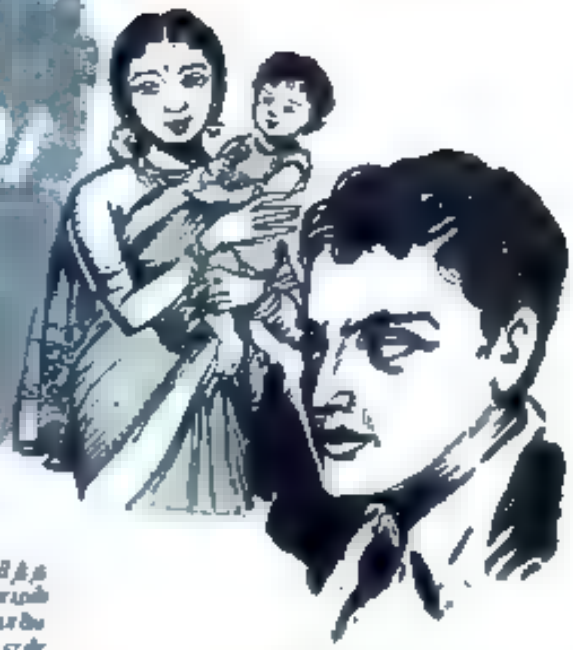
எவ்வாத் திருத்தலங்கட்டும் பொது நிலைய மாக விளங்குவதால் 'பொது' எனப் போற்றப் பெறும் இத் திருக்கோயில் திருப்பணியில் இக்காட்டிலுள்ள எவ்வ மக்களும் பங்கு கொள்ளுதற்கு உரிவவராவர். எனவே இவ் வகிய பணியில் சிவகேசச் செல்வர்களும் சிறிய அன்பு பெருமக்களும் பங்கிடுதற்குக் கொண்டு தத்தம் ஆற்றலுக்கேற்ப பொருளுதவி புரிக் ததல வேண்டுகிறோம்.

மேற்படி சத் கைங்கரியத்திற்கு உரிய தொகைகள் "பொக்கிதொடர், ஸ்ரீ சபாநாயகர் கோயில் திருப்பணி கும்பாபிஷேகக் கமிட்டி, சிதம்பரம்" என்கிற விவாசத்திற்கு அனுப் பும்படி கோரப்படுகிறது.

இவ்வயம்,

சீதம்பரம் } ஸ்ரீ சபாநாயகரோயித் திருப்பணி
4-2-55 } கும்பாபிஷேகக் கமிட்டி வர

பச்சைப் புட்டலை

அன்று வெளிக்கிழமை.
அநிகாஸியில் எஃபெ மக்தமாரூத
மூய் மலர்கனின் கதாமனாரும்
பறவைகளின் இலைய கீதமும்
எங்கோப் பரவச் மடைபல்
செய்தன. அந்த இன்பத்தை அனுபவித்த
வண்ணம் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்காமல்
புரண்டு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் வான
இளைஞ் குரீயன் தன் பொற் றிரைக்கண் என்
மேல் அள்ளிச் செல்கிற என் அதுவல்
கண் நீங்கிவிட்டது. படுக்கையிலிருந்து
அவராமல் எழுந்தேன். அநிகாரும் தூக்கி
விட்டோமே என்று நீங்கித்தக் கொண்டே
படுக்கை அறைவை விட்டு வெளியே வந்தேன்.
அதற்குள் என் அருமைச் செவ்வக் "அம்மா"
என்று சொல்லும் குரலின் உட்கிட்டுக்
கொண்டே துள்ளிக் குதித்த என் அருமை
ஞடி வந்தான்.
அன்று என் மோத புத்திரன் சாளுவர்கு
மூதல் ஆண்டு புத்தி அடைந்தது. அதன்
சிதம்பராக் கொண்டாட நாளும் என் வண
கும் திட்டமிட்டிருந்தோம்.
என் குழந்தையைக் கவனித்து விட்டு
உள்ளே சென்றும்போது, என் அத்தை பாதி
வெகிலை ஓடித்து விட்டு எடுக் கூடத்தில்
முத்துப்போல் அழகாகக் கொண்டே போட்டிரு
தாரிகள். நாளும் என் அத்தையுடன் செல்கிற
புன்பரம் போல் வெவ்வேக் எழும் ஆரம்பல்
களைத் துரிதமாகச் செய்ய ஆரம்பித்தேன்.
பத்து மணிக்கு ஓடக்கூடும்; அதற்குள்
எல்லாம் தயாராகி விட்டது.
என் தொழிலையும் உறவினர்களும் என்
கணவரின் கண்பர்களும் வந்தவண்ணமிருத்
தனர். அவர்களே ஓடிவாடி வரவேற்று
உபசரித்து மகிழ்ந்தேன்.
சாளுவர்க் குளிய்பாட்டி, ஆடை ஆபரணங்
களைக் அலங்கரித்து என் கணவர் மடியில்
உட்கார் வைத்தேன்.
நாவுனக்காரன் தன் திறமை பெய்வாய் எடுத்த
துக் கட்டி மோகன சாகத்தை அற்புதமாகப்
பொழித்து கொண்டிருந்தான். புரிகிறதும்
குறிப்பிட்ட வேகமில் வரிது அப்த புத்தியை
கங்கு நிறைவேற்றி வைத்தான்.
எல்லோரும் அவரவர்கள் அன்புப் பரிசை
அள்ளி வழங்கினார்கள். ரோஜா மலரைப்
போன்ற சிறமும், கருவண்ணைப் போன்ற
அழகிய கண்களும், சக்திரகாப் போன்ற
உருவகை மூடியும், செவ்வெண்பாசு கருங்கு

தொக்கும் குழலும், சித்திரக் கண்ண்குழியும்
மோகன வடிவம் கொண்ட என் அருமை
கைத்தன் மனமார் ஆரோவந்திரிகள்,
அவற்றுக்குக் கண்டிப்பாய் நிரந்தர ஆழிக்க
வேண்டும் என்று என்னை வற்புறுத்தினார்கள்.
மத்தியானம் அறுமையுடன் கூடிய
அருமையான விருந்து நடந்தது. அனைவரும்
சந்தை நாய்ப்புயம் பெற்றுக் கொண்டு எங்க
கிடம் விடைபெற்றுச் சென்றனர். உடனே
அத்தையும் குழந்தைக்கு நிரந்தர ஆழித்தான்.
அன்று இரவு நானுமார் மோகிதக்குச்
சென்று சாளுவர்கு அச்சகை குழந்தைக்குத்
தக்களுடன் திரும்பி வந்தோம். அன்று மூல
வதம் என் உகமம் ஆனந்தத்தால் பூரி
படைத்திருந்தது.
மீற என் பெருகுது புலிக்கது. கண்
விழ்த்ததும் என் வயது என் அடிக்க ஆரம்
பித்த விட்டது. இது என்ன கண்டிடும்!
என்ன சம்பவம் நிகழப் போகிறதோ என்று
கவலை பட்டேன். ஒருவேளை குழந்தைக்குத்
தான் நிரந்தரமான உடம்புக்கு ஏதேனும்
வரப்போகிறதோ என்று கிசாரப்பட்டேன்.
மனக் கவலையை மறைக்கக் குனிந்த
தண்ணீரில் மூக்கைச் செய்து, சாப்பிடவை
என் கொடியில் இருக்கும் மடிப்புடவைகளைக்
கட்டிக் கொண்டு வந்தேன். என்ன அநியாயம்!
என் உயிருக்குவிரைவ பரிசைப் புடவைகளைக்
கொண்டும், தூக்கியாரிப் போட்டது எனக்கு.
உடனே கிசாரத்தை அறைத்தேன்.
விசாரம் எங்கள் வீட்டில் துடிது ஆண்டுச
சாக வேகம் செவ்வு வகுநெல், பதினாறு
வயது இன மங்கை. கள்ளம் கபடமற்ற
வேககை உகமம் கொண்டவன், சிட்டுக் குருவி
போல் துறுதுறு சென்று வேககைக் செய்
வான். அவனைக் காதென்புட என் மனம்
இடம் கொடுக்கவில்லை. எனினும் அவனை கிசா
ரீக்க என்னால், "விசாரம்! கொடியில் உவர்த்தி

மிகுந்த பக்கைப் புடவை எக்கோ? என்று
படப்படப்புகள் கேட்டேன்.

"அம்மா இப்பத்தான் நீளவுக்கு வருகிறது.
கேற்றைகள் களைபாத்திய புடவைகளைத்
தூவக்கே மறந்து விட்டேன்" என்று.

"குளிக்கும் அதறியில் போட்டிருந்தேன்.
உடனே துவைத்துப் போடு" என்றேன்.

விசுவம் போய்ப் பார்த்து விட்டு என்விடம்
வந்தாள். "அம்மா குளிக்கும் அதறியிலே
காடுமே" என்று கூறியிருந்து இங்கும் அங்
கும் ஓடி ஆடித் தேடினாள். ஆனால் எங்குமே
புடவை காணப்படவில்லை.

எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. எனக்கு மாய
மாயப் போயிருக்க முடியும்! ஒருகால் போன்று
உட்கத் விசுவத்தின் சமையல் செய்ய வந்த
ஆட்கள் யாராவது எடுத்துக் கொண்டு
போயிருப்பார்களா? இப்படி அலட்சியமாகப்
பறி போக விட்டு விட்டேனே என்மேல்மாயம்
என்னுடைய தவித்தேன். அத்தையிடம் ஓடிப்
போய் "என் பக்கைப் புடவைகளைக் காண
வில்லை" என்று சொல்லி வருகிறேன். அந்
தையும் என்மேல் பணவாருகச் சமாதானம்
செய்தார்கள். ஆனால் என் மனம் சமாதானம்
அடைவதேயில்லை.

ஒரு பக்கைப் புடவைக்காக என் இத்தனை
தூரம் பிரயாணப்படுத்த வேண்டும் என்று
கேட்டேன். அதே போல் ஒரு புடவை என்ன,
என்பது புடவை உட வாய்க் கைக்கு இப்
போது சக்தி இருக்கிறது. ஆனாலும் என்
வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கைத் தீர்வதென்த
ராவியான பக்கைப் புடவைக்கு அவை
கடாகுமா! அது மட்டுமா! அந்தப் புடவை
என் அத்தையின் அன்புப் பரிசு. இன்று என்
இயல்பையே வெளப்படுத்தியிருக்கும் வாழ்வதற்
குக் காரணமான காதல் பரிசு. அதை இங்
காறு அலட்சியமாகக் கொண்டு போக விட்
டேன் மனம் சம்மதிக்குமா! என்னை குல தெர்வ
மான ஸ்தூலமாக இருந்து புடவைகளை மீட்டுத்
தந்தால் வடை மாரி சாத்துவதாக வேன்
டிக் கொண்ட பிறகுதான் சற்று மன சீர்மதி
அடைந்தேன்.

தாமதவாத் தொடங்கிக் இட்டுத் தவிரட்டி
போன். என்னுடைய கைகள்தான் தொடங்கி
ஆட்டியவோ தவிர, என் மனம் ஸ்திர ஆண்டு
களுக்கு ஒன்றும் கட்டித் இப்ப சிவந்தி
களுக்குத் தவிர.

நீர் ஒரு ஏழை உபாத்தியாயவருக்கு
மதனாகப் பிறந்தேன். எனக்கு இரண்டு
சகோதரிகளும் மூன்று சகோதரர்களும்
உண்டு. வறுமையிலே பிறந்த போதிலும்
நாங்கள் அழகிலும், ஆரோக்கியத்திலும்
செய்தவர்களை விடப் பன்மடங்கு
உயர்க்கே இருந்தோம். என் சகோதரி
களுக்குப் படிப்பில் காட்டம் இல்லாத
தால் என்மேலும் மூன்று தம்பிகளையும்
அருள்பாடு பட்டுப் படிக்க வைத்தார் என்
தந்தை. கால்கள் மிகவும் கன்றாகப் படித்த
படியால் என்மேல் மீள்தலே படித்துக்
கொண்டு வந்தோம். விட்டிக் எங்களைத்
தவிர வயதான பாட்டி, தாத்தா இருவரும்

இருந்தனர். எல்லாவு் சிக்கல்கள் மிகுந்த
போதிலும் என் தந்தை என்னள்கள் மிகவும்
சிரமப்பட்டார்.

என் தந்தையுடன் உடப் பிறந்த ஒரே
சகோதரியான என் அக்கா கவுண்டி நாள்
இருந்து வயதில் சிறுமியால் இருந்த போதே
என்னை வேல்கள் பிரிந்த குடும்பத்துடன்
இறங்குவதில் குடிபெற்றோன். அவன் புருஷன்
ஒரு பெரிய தேயிலைத் தோட்ட முதலாளியான
படியால் அவர்கள் செல்வத்தினால் பிறித்
துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கவுண்டி அக்கா அடிக்கடி கடிதமெழுதுவ
துடன் என்னைக்குப் பண உதவியும் அளித்து
வந்தார். அவருடைய பெருந்தையால்தான்
என்னுடைய சகோதரிகள் இருவரையும் கமா
ரான இடத்தில் விவாகம் செய்து கொடுக்க
முடிந்தது.

நான் அந்த வகுடமிதான் என். எஸ். எம். எம்.
பீட்டிசன்கள் தேறி மிகுந்தேன். வினை வாகிப்
பதிலும் என் கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தேன்.
ஏற்கெனவே சிறித்துப் போயிருந்த என்
னுடைய தந்தைக்கு என் விவாகத்தின் மூலம்
சிரமத்தை அளிக்க விரும்ப வில்லை. உபாத்தி
யாவின் வேலைக்குப் போய் என் குடும்பத்தைக்

காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கண்ணி வட்டித்
கொண்டேன் ஏன்.

இதற்கிடையில் ஒரு நாள் அந்தவீட்டில்
யிருந்து ஊதம் வந்தது. அதில் சென்னையில்
ஒரு கல்வியாளனை விட வேலி வைக்கும்
படியும், ஊதம் சித்திரம் சென்ற வருவதாக
வும் எழுதி யிருந்தான். பண்ணை வார்டும்
தொகையை முன் கூட்டியே அனுப்புவதாகத்
தெரிவித்திருந்தான். என் மனம் மட்டற்ற
மகிழ்ச்சி அடைந்தது. சின்னஞ்சிறு வயதில்
பார்த்த அந்தை, சிலன் அந்தான் முதலிய
வர்களைப் பரக்கப் போகிறோம் என்று துள்ளித்
குதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மாய்பவத்திலிருந்து ஒரு அழகிய பண்ணையை
விட வேலி முடிந்தார் என் தந்தை. குறிப்
பிட்ட விவத்தில் இவ்வகையிலிருந்து என்
அந்தையின் குடும்பத்தினர் வந்தார்கள். எனக்
கும் விழுமுகை நாட்டினதால் அந்தை வீட்
டுவேலி பெரும் பகுதியைக் கழித்தேன்.
அவர்களுக்கும் உபகாரமாக எல்லா வேலை
களையும் உதாரணமாகச் சொல்வன். என்னிடம்
எல்லாரும் விடவும் பிரியமான வீடுதான்.
முதலில் அந்தாணிக் கண்ணை வெட்டிப்பட்டு

தேன். காணாமலில் உச்சத்தை விட்டு அவ
ருடன் கலகலப்போடு பழகினேன்.

அந்தாணி மிகுந்த அறிவாளி. உயர்ந்த ரஸி
கர். அற்புதமாகச் செத்தும் வந்தவன். தான்
முழுமையும் தோட்டத்திலேயே கழிப்பார்.
அவரும் காணும் செத்தும் பல வகை வண்ண
மலர்ச் செடிகளையும் பணிவிடுவான். எங்கள்
முயற்சியில் பலவிதத் தோட்டம் ஒரு அழகிய
பூஞ்சோலைமாகத் திகழ்ந்தது. பச்சைக் கம்ப
சான் விதித்தார் போடி இருக்கும் பசும்பூதி
தரையில் அமர்ந்து இவ்வகையின் வண்புகளைத்
தந்திரமாக வரிசைப்பார். எனக்குப் பல இலகி
யிய நூல்களுக்கு விளக்கம் உதவியார். அதை
பெய்ச்சை என்னை மறந்து விட்டேன் கொண்
டிருப்பேன். பால் போன்ற வெண்ணிலையில்
என்னை விட வாரிசாகச் சொல்லி அவர் தனி
பார். அவருடன் பழகிப் பல அருமைவான
விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். என்னைவு
மறிபாமல் என் உணர்ச்சி அவருக்கு இட
மளித்து விட்டேன்.

அவர் மாற்றத்தான். ஆனால் கண் சொட்டும்
முகம், அறிவாளி வீதம் எங்கள், எடுப்பான
முகம், சுருட்டைத் தலை—இவை அவரைச்
சிறந்த அழகன் என்று பற்றாற்றின. நூலகம்
கொம்புத் தோளுக்கு ஆகப் பட்டது போல்
எழைமையிலேயே பிறந்தான் செவ்வந்திரன்
யிதக்கும் அவரை அடைப என்னி ஏன்
தேன். அந்தான் மனமொ புரிந்து கொண்
முடிவாக புதிதாக இருந்தது. அவர் உணர்
தில் எனக்கு இடமுண்ட இல்லையா என்ப
தையே தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அப்போது அவரைத்திரி விழா
ஆரம்பமாகியிருந்தது. அதைப்போட்டி
ஒன்பது காணும் விசேஷ பூதா எடிக்
கப் போவதால் கண்கள் அந்தை என்
னிடம் தெரிவித்திருந்தான். பூதாவைப்
பரக்க அந்தைக்கு அவர்கள் வீட்டில்
நுழைந்தேன். அப்போது மாமா
காணியில் உட்கார்ந்து மெதுவாக

ஆடிக் கொண்டிருந்தார். அந்தை அருகில் சிந்து சங்க
அந்தாணிக் கண்கள் விஷய
மாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த
தைக் கவனித்து வாயிற் புறத்தி
லேயே சிந்து அவர்கள் சம்பாஷ
ணையை ஆவலுடன் கேட்டேன்.

"இந்த வருடம் எங்களுக்குக்
கண்டிப்பாகக் கல்யாணத்தைப்
பண்ணிவிட வேண்டும்" என்றான்
கண்கள் அந்தை.

"பெரிய பணக்காரர்கள் வீட்டில்
யிருந்து ஐதம் வந்து குவிந்த
வண்ண யிருக்கின்றன. எதைவா
வது ஒன்றை முடிவு செய்பவெண்
டும்" என்று அவர்.

"அது சரி. என் அண்ணா பெண்
கொளியைவிட அழகிலும், அடக்கத்தி
லும் மேம்பட்ட ஒரு பெண் கண்கள் மரு
மகனாகக் கிடைக்கவே மாட்டான். பணக்
காரப் பெண் வந்தால் படித்த பெருமை
யில் கயமைப் பம்பரமாக ஆட்டி வைத்து
விடுவான்" என்று உறுதியுடன் அந்தை.

"இதில் என் காரி தங்கைப் செந்துறைக்கு வேண்டும்? கைக்கிழப்பிறை ஆனந்தரும் ஆயத்தம் ஓரே பிள்ளை. அவனுக்கு பாதரப் பிடிக்கிறதோ அன்றச் செந்து விட்டால் போகிறது" என்று.

இதை யெல்லாம் கேட்ட போது என் மனம், 'பாவையே! அந்தாளுக்கு என்னைப் பிடிக்கா விட்டால் என் வாழ்க்கை பாழாகி விடுமே. அவரை அண்டியால் இருந்தால் காலம் முழுதும் என்வியாகவே அறிந்துவிட வேண்டியதுதான்' என்ற முடிவுக்கு வந்தது. உடனே வந்தவனுக்கு நேரடியாய்த் தோட்டத்துக்குப் போய் சத்தம் கிவப்பு வண்ணமாய் செம்புக்குத்திட்டுக்கொண்டு பந்தம் மாடுவாகத்தொடுத்துத் தேன், தாஜாஜேஷவரி அம்மன் கொழுந்திக்குத் தட்டத்துக்கு முன்னால் குத்துப் போய் புள்ளி வைத்து என் கற்பனையைக் காட்டிக் கொலம் போட்டேன். கொலத்தில் ஈடுவிக் குத்தி விக்கிக்குண்ட எந்தி வைத்தேன். என் கட்டிய மாடுவனை அம்மனுக்குச் சாத்தி வைத்துவிட்டு, சாம்பிரை துபம் காட்டினேன். விளக்குகளின் தோளையமையான ஓளியில் துளம் மாதா சித்திரைத்துடன் பிரதிபலித்துக்கொண்டிருந்தான். "மா! இது எழையின் ஆசையைப் புர்த்தி செம்பாபா!" என்று யெண்டிக் கொண்டேன். இவ்விதம் என்னை மறந்த கிணியில் இருந்தபோது, "கேளரி, கேளரி!" என்று என்னை யாரோ கூப்பிடுவது போலிருந்தது.

தாஜாஜேஷவரிதான் என் பிரேர்த்தனைக்குக் கொள் சாத்தி விட்டாரோ என்று என்னி விளங்கினேன். சாட்சரத் என் அத்தான், என் இவ்வதில் குடிக்கொண்டிருக்கும் என் அருமை சகோ அத்தான், என்னை அழைப்பதைக் கேட்டு மரபிடு விளங்கினேன்.

"கேளரி! இன்று கலாத்திவிட்டு வெள்ளிக் கிழமை அல்லவா! அத்தான் உனக்கு ஒரு பரிசு அளிக்கப் போகிறேன்; இதோ பார், இந்தப் பட்டுப் புடவைதான். உனக்குப் பிடிக்கிறதா?" என்று ஒரு அழகுப் பக்கைப் புடவைவைக் காட்டினார்.

ஆனால், என் அழகு! கிணீப் பக்கை சிற உடைவில் என்மனம் கிவப்புக்கொண்டெனப் பந்தித்தது. அதில் மனத்ததை வாரும் பரிக் பர்த்து, புடவை முழுவதும் ஐரிசை மனவிகை மொட்டு வெண்பாட்டுடன் கட்டித்தான் உன்னைச் சிவப்புவது போல் தோன்றியது.

என்னால் என் கண்ணை எப்ப முடியவில்லை. "எனக்கா, அத்தான்?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம், கேளரி! உடனே கட்டிக்கொண்டு வா!" என்றார்.

என்னால் என் கண்களைத் திறந்து மறைக்க முடியவில்லை. என் வாழ்க்கையின் பட்டுப் புடவைமையே அறிபாதனாம். அநிலம் எனக்குப் பிடித்த பக்கை சிறம், அகநாட்டின் உன்னதத்தில் குடிக்கொண்ட அன்பின் அன்பளிப்பு, இதை யெல்லாம் என்னிடம் உணர்ச்சி வெங்குதில் திக்குமக்காடினேன்.

புடவைவைக் கட்டிக் கொண்டேன். கிணிக் கண்ணடியின் மூல் கிண்து என் உருவத்தைப் பார்த்தேன். மரபுக்கு ஓடினேன். "அத்தான், என்னைப் பார்த்துக்கொள்?" என்று உதி அயல் பாதல் உளில் விழுந்து வணங்கினேன். புதுப் செங்குடத் தாவி எடுப்பது போல் என்னை அன்போடு தூக்கி சிறத்தினார் அயர்.

"கேளரி! வெள்ளைப் பந்தம் சித்திக்காத இதை என்னை உன் அன்பையும் அழகையும் வசிக்கித்து விட்டாய். விண்மீத்க்க முடியாத தங்க விக்கிரமமான உணர்வுத் தாவி என் அன்பையும் மணக்கி கொள்ள மாட்டேன். என் உன்னத்தை வெளிப்படுத்தவே இப் பரிசை உனக்கு அளித்தேன். இந்தப் புடவை எம் அன்பின் கிண்தாம். இதைப் பந்திராமகையைத் துக்கொள்" என்று அன்பு துத்துக்கொண்டார். எனக்கு வானவெளியில் கிதப்பது போன்ற பிரமை உண்டாயிற்று. "அத்தான், தாஜேஷ வரி அம்மன் எம் வாழ்க்கை விளக்கை எந்தி வைத்து விட்டான். இனி கைக்கு ஒரு குதையும் இல்லை" என்றேன்.

அடுத்த நாட்கள் என்னை நிரமணம் இன்று வட்டித்தேறினது. போன வருடம்தான் என்னை அன்பின் விளக்கை அழகுமாத தாஜா பிறிதான். அதுமாதம் அந்தப் பக்கைப் புடவைவைக் 'கண்ணின் கருமணி' போல் இமைபரம் முடிக்காத்த வந்தேன். ஐரிசை வருடம்கள் ஆளியும் புதுப்பிக்கு குதியாமல் இருந்தது அந்தப் பக்கைப் புடவை. எனக்கு இப்பவாழ்வு அளித்து, என்னைவும் என் குடும்பத்தைமேல் வறுமையி விருந்து விருத்தி அன்புத் தோல்வான என்னைவர் அளித்த காதல் பரிசில்லவா அந்தப் பக்கைப்புடவை? எந்த ஒருவரின் தோலித்து விட்டேனே என்று என்வாழ்வுபோது என்னைவும் அறிவாமல் கண்ணில் கண்ணிப் பெருக ஆரம்பித்து விட்டது.

இந்த சமயத்தில், "கேளரி! என்வந்தத்தைக் கூடக் கவனிப்பாய் அப்பா! என்னை ஆழ்ந்த சித்திரை? என் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாய்?" என்று பரிசுடன் கேட்டார் என் கணவர்.

"அத்தான்! கிணிக் அளித்த அன்புப் பரிசை பக்கைப் புடவைவைத் தோலித்து விட்டேன்" என்று சொல்லிப் போதுக்க முடியாமல் கிணியிவருத்தேன்.

"போனது போகிறது! என்மேல் தோலித்து விட்டது. கிணத்தி விளும். விழுக்க கண்ணிப் பட்டா" என்று என்னைத் தென்றது.

மூன்று வட்டிகள் ஓடி விட்டன. கிராமம் அன்று வெண்கல முடித்து விட்டு மூன்று மணி கிராமுக்கு என்விட்டம் வந்தான்.

"அம்மா! என் கிண்தம்மா பிள்ளை சொம்பக் கையாடக் கிட்டுகிறது. போய் பார்த்து விட்டு வரக்கூடாது" என்று சொல்லி விட்டுக் கிணியிவருத்தேன்.

கூல்வெரு காலம் மாடுவிக் விளக்கு வைத்ததும் என் அத்தாக்கு சாமையன்ம்காசித்துக் காட்டுவேன். சென்ற ஐரிசை ஆண்டுதொடக்கத் தோடாத்து இத்தக் காரியத்தைச் செந்து வருகிறதாம். அன்று சாமாயணத்தில் ஐந்து மான் தோபிரைப்புலாரின் துக்கத்தைப் போக்கி ஸ்ரீ சாமயிரானின் மொடுதத்தை ஸ்ரீ தேவியிடம் கொடுக்கும் கட்டத்தை வசிக்கித் திறத்தினேன்.

இதைப் படித்தபோது நாம் மெல் மறந்த போல் விட்டேன். "வேலு, வாயுபுத்திரனே! கோகலாயவியின் துயரத்தைப் போக்கக்கூடிய பாக்கியத்தை அடைந்தாய்! ஸ்ரீ சாமயின் பெயரை உச்சரித்த மாத்திரத்தில் அண்ட சமுத்திரத்தை அரை கொடியில் தாண்டி குதியே! இவ்வளவு மகத்தான காரியத்தைத்

ஆனா, போட்டால்... போடணும்

மைகீன் புகையிலை

பொன் 41 கந்தி, MYDEENCO

E.S.மைகீன் & கோ
கும்பகோணம்.

எல்லா சோதனைகளிலும்
தேர்ச்சி பெற்ற
ஆதர்ச தே பிரஷ்
இன்றே வாங்குங்கள்-
அதன் குணங்
களை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்

சுத்த
கடைகளிலும்
கடைகளும்

Aryan

இந்தியாவிலேயே மிக
அதர்சமான வாங்கத் தகுந்த பிரஷ்
தயாரிப்பவர்கள்

எடுத்த சீ எனக்கு இந்தச் சின்ன உபகாரத்
தைச் சேர்ப்பு மாட்டாவிட! என் ஆசைக்குகிற
பச்சைப் புடையைப் பிட்டுத் தரமாட்டாவிட!"
என்று மனமூக்குப் பிராந்தனைச் செய்தேன்.

இந்தச் சமயத்திலே 'தட தட' வென்று வரசைத்
தெய்தட்டும் சத்தம் கேட்டது. எதையெழுப்பி
போய்த் திரும்பினேன். நான் சின்னம்மா வீட்டுக்குச்
சென்று வருவதற்குச் சொல்லிப் போன
விசயம், தந்தையையும் சின்னம்மாவையும்
அங்கு வந்து சேரும். அவர்களைப் பார்த்த
தும் எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது.
விசயமும் சின்னம்மாவும் வீட்டிலே
அங்கே வந்தார்கள்.

"அம்மா ஒரு பெரிய தவறு செய்து போய்
எங்கே, என் சின்னம்மாவை மன்னிப்பீர்களா,
அம்மா!" என்று விசயம்.

எனக்கு ஒன்றுமே விளக்கவில்லை. "என்ன,
விசயம்! விஷயத்தைச் சொல்லாமல் மன்னிக்க
வேண்டும் என்றால்.....! எனக்குப் புரிய
வில்லை!" என்றேன்.

"அம்மா, என் வீட்டுக்குப் போன
தும் என் சின்னம்மா அவசரமாக வெளியே
புறப்பட்டாள். நான் அதைப் பார்த்து,
'சின்னம்மா! எங்கே போய்விட்டாள்' என்றேன்.

"உடனே அவங்க திரும்பிட்டு சின்னம்மா
டாக்டர். 'தம்பிக்கு விஷ ஜூஸ் ஊசி போடா
விட்டால் பிழைக்க மாட்டா' என்று டாக்டர்
ஜார் சொல்லிச் சீட்டு கொடுத்தாரு. மருத்து
வாகவியரப் போனேன்" என்றாள்.

"அவங்க மடி வழக்கத்தைவிடச் சற்றுப்பெரி
தாக்கு இருந்தது. மடியிலே எதைப்போ கட்டிக்
கிட்டு இருந்தாங்க. அதைக் கவனித்த நான்
'மடியிலே என்ன இருக்கிறது!' என்று மடி
வைப் பிடித்து இழுத்தேன். லபகிசென்று
இந்தப் பச்சைப் புடையை மேலே விழுத்தது.

"ஐயோ! மோசம் போயிருந்தே! எங்க
அம்மா புடையைவைத் திருடிக்கொண்டு வந்து
விட்டாவிட! என்மேலே உயிராக இருந்த எங்க
அம்மாவைக்குத் துரோகம் பண்ணி விட்டாவிட!
இவ்வளவு என் தோம்பு போகிவிடமா நடத்த
விட்டு இப்ப இந்த மானக்கேடான விஷயத்
தைப் பண்ணி விட்டாவிட!" என்று அவனிடம்
சத்தம் போட்டேன்.

"அப்பத்தான் அவங்களுக்குத் தான் சொல்
தது எவ்வளவு பெரிய குற்றம்னு பட்டுது.

"விசயம் சத்தமே. பாரதாசாமி வந்தால்
என் மாமன் பெரியேறி விடும். அம்மா
விட்டிருக்கிற விசயமும் நடந்ததே. அன்றைக்கு
உனக்கு உதவிக் குலையெழுத்துப் பக்கவாக்கு
வந்ததென்ப. வெறுவெல்லாம் முடித்தவிட்டுக்
குவிக்கும் அதையைக் கழுவி விட்டேன்.
அப்போ லாபிஸி இது விட்டதா, என்
மாமன் எவ்வப்படுத்து, கையிலே காலணு
இல்லை. தம்பிக்கு ஊசி போடாவிட்டால்
பிழைக்கமாட்டா' என்று டாக்டர் சொன்னது
நினைவுக்கு வந்துள்ளது. சரி, இந்தப் புடையைவை
எடுத்துக் கொண்டு ஒடிப் போய் விடலாம்
என்று மடியிலே கட்டிக்கிட்டு ஒரே ஓட்ட
மாக ஓடிவந்தேன். அங்கே ஒரே சும்பா
சகலபா இருந்ததால் என்னை வழியிலே ஒரு
வரும் வலிக்கவில்லை. ஆனாலும் இந்த
இரண்டு காரண என் மனக் சரிவாயில்லை.
புடையைவை வெளியே எடுக்கத் தடையாகிவிட்டது.

சரி, இன்னிக்கு வருவது வரட்டும், எப்படி
வரவது புடவைவைச் சலவைக்காரரிடே
விற்று மருத்து வாக்டிடலம் என்று கிரேம்ப்
கேள். நீ அதைப் பார்த்து விட்டே, கிரேம்ப்
என்னைக் காட்டிக் கொடுத்ததானோ என்று
கேள்செய்யக.

"அம்மாவின் தங்கமாம குணத்துக்கு நீ
இப்படிச் செய்தா உடவுள் அம்மா இருக்க
மாட்டாரு. பேசாமல் என்னுடன் அம்மா
விட்டுக்கு வா, அவங்க விட்டப் புடவைவைப்
கொடுத்தக் காலிலே விழுந்தா கண்டிப்பாக
மன்னிப்பார்கள்" என்று கதிரியம் சொல்லி
அழைத்து வந்தேன், அம்மா" என்று கூறி
முடித்தான்.

எனக்கு இதெல்லாம் கனவா கனவா என்று
ஒன்றுமே புரியவில்லை. இதற்குக் கிரேம்மும்
அவன் சின்னம்மாவும் என் காலில் 'தடாய்'
என்று விழுத்து மன்னிப்புக் கேட்டார்கள்.

என் மனம் கெட்டுத் தவித்தது. கரணம்
ஒரு, காலத்தில் இவ்வளவு கொடுமைபாடு
எத்தனையோ கஷ்டப்பட்டு இருக்கிறேன்.
கிரேம்ம்தின் ரோகமையும், அவன் சின்னம்
மனின் தரவட்பும் சேர்ந்து என் உளத்ததைத்
தொட்டு விட்டன.

கிரேம்ம்தின் சிறிய தாயகரைப் பார்த்து,
"என்னை ஒரு வாந்தனம் கேட்டிருந்தால்
மருத்து வாக்டரிப் பணம் தரமாட்டேனா! இனி
மேல் இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்
யாதே" என்று கண்டித்து விட்டுப் பிரேரணைத்
திறந்து பத்து ரூபாயை எடுத்து அவனிடம்
கொடுத்தேன். "இந்தா! இதன் எடுத்துக்
கொண்டு உன் பிள்ளைகளைச் சீக்கிரம் டாக்டர்
விட்டுக்கு எடுத்துச் செல்" என்று அவளை
அனுப்பினேன்.

"அம்மா, நீங்க மகராஜியாக இருக்கிறோம்.
உங்க மனம் தெரியாமல் வேட்டைக் கொட்டுப்
போய் இப்படிச் செய்து விட்டேன். இனிமேல்
என் அடிக்கும் ஒழுங்காகப் பிழைப்பேன்,
அம்மா" என்று என்னிடம் விடைபெற்றுக்
கொண்டு அவள் போனாள்.

நான் கிரேம்ம்தைப் பார்த்து, "நீ சிறியவனா
பிஞ்சுதானும் உன்னையவள உட்கிது கொன்
டாய். இந்த உபகாரத்தை நான் என்றும்
மறக்க மாட்டேன்" என்று அவளுக்குமே
கூறிது ரூபாய் பரிசளித்தேன்.

என் மனம் அடைந்த ஆனந்தத்தை அன
விட முடியாது. இந்தப் பொருளை இதுவரை
அருகாசிக் மீண்டும் அடையப் பெற்றேன்.
அத்தையிடமும் அத்தாசனிடமும் காட்டி
மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்; பிறகு என் வந்ததைப்
பூர்த்தி செய்து நான்மருக்கு கன்றி செலுத்தப்
புகழையுரைக்குள் சென்றேன்.

"நேம், தாமபத்தினால் இந்த மூன்று
காட்டிகள் என்னை வேறான அடையுமப்படி செய்
தாய், நீயே அந்த வேதனைகளை விவக்கி என்னை
இப்பமடைபச் செய்தாய். உன் சக்தியை
வாசால் அறிய முடியும்!" என்று உணர்ச்சி
வுடன் கூறி அஞ்சுது பூர்த்தியுக்கு என் கன்றி
வைச் செலுத்தி அஞ்சிச் சென்றேன். செய்து
விட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். எனக்குப் பிங்
ஜஸ் ஒரே ஆனந்த பதவசராய் என் கனவார்
கின்றுகொண்டு புன்முனைப் பந்தாள்!

உங்கள் பற்களுக்கும் நறுகளுக்கும் ஏற்றது

நீம் டூத் பேஸ்ட்

இயற்கையான கிரேம்ம்துடன்
கொடுதல் எதிர்க்கும் சக்தி, பூச்சியை
அழிக்கும் வன்மை மற்றும் அழிவுச்
சக்திகள் ஒழிக்கும் தன்மையைப்
பெற்றிருப்பதால் பல நவீனத்தியை
சம்பந்தப்பட்டு தான் முறை
ஆரோக்கிய விதிகளையும்கொண்டது.
மேலும் கால்கெமிக்கும் கிடைக்கும்.

Margofrice Neem Dental Powder

மார்கோப்ரிசைஸ்
பத்யோகைவ் கிழக்குத்
விடுக்கு இது ஏற்றது.
நீம் பத்யோகைவ் இது
புகை இதுவும் உணவா.

CALCHEMICO PRODUCTS

தென் இந்தியா ஆபீஸ்:

6/149, திராட்சே, மதராஸ்-1

குழந்தை சிறிது வயதில்
காய்ந்துப் பண்ணிக் கொண்டு
விருத்தது. மேலும் அதன் கால
நிறங்கேற்ற புஷ்யயுகிஸ்டா. இந்
னும் தாயர் மனவேதனை அடை
ததில் சூடுகொண்டிருப்பே.

தாமரை குவளினமும் பெரு
தொகு மேலியுமாய் சத்தொரு
ததுடன் திகழ்ந்து விளங்கும் குழ
ந்தைகளையுடைய, தாயர் மன
கவலை தளவு சிந்திதிருவின
பேராளைய தாதுதான் அமை.
அவர்கள் கம்பெனமே 'கொ
க்ஸோ'வைச் சிபாரிசு செய்தனர்.

திடமான கதம்புமேலும், பற்
னும் உண்டாகவந்திருக்கிற
கிடமில் 'க' யும், சத்த சத்த
வாக்கிக்கொ இருப்புக்கேதும்
கேத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட 'கொ
க்ஸோ' ஒரு சிறந்த சத்தமான
பேரொக்களிக்கும்பயல் ஆகும்.

'கொக்ஸோ' குழந்தைக்கு சத்த
கலை மாதுதான் உண்டாகவிட
டது! இப்பொழுது குழந்தை
தனக்கு உறுப்புகிறது. அந்நிழல்
கிரமமான நேர திடமும் மனச்
சத்தும்புடியும் பெற்றிருக்கிறது.

Glaxo

'கொக்ஸோ' ஒரு சிறந்த சத்தமான பேரொக்
களிற்கும் பால் ஆகவும்

கொக்ஸோ பேரொக்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்., பம்பாய் - கல்கத்தா - மதுரை

“அம்மா, இப்போ பார். இவர் எங்கைக் கிள்ளியிருக்கிறார்.”

“அப்படித்தான் கெட்டுவிட்டார், அவர் என்னுடைய வர்ணப் பெட்டியை எதிர்த்துக் கொடுக்கிறார்!”

இவ்விதம் தோன்றலையும் சாந்தாவும் சண்டை போட்ட வண்ண மிருத்தாச் சை. அவர்களுடைய சண்டைக்கு முடியும் இடம் போல் தோன்றிப்பது.

பழிசெய்து மாதக் குழந்தை தாயின் மடியில் படுத்துக் கொண்டு, அவர் பிடித்திருந்த புட்டியிலிருந்து பாவிக் காப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதன் வயது மூன்று தாயின் கழுத்திலிருந்து சை கிணிய இழுத்த வண்ணம் மரம் இருந்தது.

ஆனால் தோதன் குழந்தைகளின் சண்டையையே, கடை குழந்தை தன் குழந்தையே பார்க்கும் கொண்டு சை கிணியப் பிடித்து இழப்பதைப்போ அவனிடம் கிணிய.

அச்சமயம் அவளது பார்வையும் வண்ணம் அதற்குள் அங்குமிங்கும் குதாவைத்துடன் ஓடிக்கொண்டிருந்த குருவியின் மீது வயிற் திருந்தது. அந்தக் குருவி, அவளுடைய குழந்தைகளின் உடைகள் உலர்ந்தி வைக்கப் பட்டிருந்த கம்பியின் மீது உட்கார்ந்த போது அவளது பார்வை அந்த உடைகளின் மீது வயிக்கத் தொடங்கிப்பது.

வெருக்கு அருகில் சாந்தாவின் சட்டையும் பாவாடையும் இருந்தன, இவற்றைத் தவிரக் கொடியில் சாந்தாவுக்கு ஐரே ஒரு சட்டையும் பாவாடையும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ் வீட்டில் சாந்தாவுக்குச் சோந்தமான் உடை வேறு எதுவுமே இல்லை.

சாந்தாவுக்குப் பழிசெய்த வயதான வீட்டை. புதுப் புது பாவாடை கட்டிக் கொண்டு, சோப்பினும் குதாவைத் தூதும் செய்து, பவுடர் போட்டுக் கொண்டு அடிக்கடி தன் அழகைக் கண்ணாடியில் பார்க்கும் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவள் ஆசை. ஆனால் அந்த வீட்டில்தான் கைதாசை ஒரு கண்ணாடி உடை இல்லாமல்!

சாந்தாவின் பாவாடைக்கு அப்பால் அவளுடைய தம்பி தோண்டனின் கைசட்டை உலர்ந்தப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்க்கதும் தோவுக்கு முந்திய வாரத்திலே வந்த சம்பவம் நினைவுக்கு வந்தது.

தோண்டன் பின்புறம் மிழிந்த கைசட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு வெளியே சென்றான். வேறு கண் கால் சட்டை இருந்தால்தான்! அதைப் பார்க்கதும் அவளது சைக்கை “ஏம், தபால் பெட்டி” என்று உப்பிட்டிருப் பரிசைமே செய்துத் தொட்டுக் கிப்பாக்கின. தோண்டனுக்கு வெட்டை தாங்க முடியவில்லை. அவர் வீட்டுக்கு ஓடி வந்து அதை அணிந்தது எதிர்தான். “அம்மா! இனி என் கண்ணத்திலும் அந்தக் கைசட்டையை வான் போட்டுக் கொள்ள மாட்டேன்” என்று சொல்லி விட்டான். பாவம்! அவனுக்கு வெட்டைமே தோதா! அவனுக்கு உட்கார் புதுக் கைசட்டை வங்கிக் கொடுத்தாள் வேண்டும்.

ஆசையும் பாசமும்

கன்னடக்கவி

சாந்தாவுக்குச் சோந்தமான்

நிஜாவின் உடைகளைப் பற்றிப்போ சொல்ல வேண்டியதில்லை. வங்கிக் கண் அழக்கென வரம் அவளது சட்டையில்தான் படித்திருக்கிறது. அடிக்கடி புதுச் சட்டை வங்கிக் கொடுப்பதற்கும் வந்திவிட்டன.

கடை குழந்தைப்போ வெள்ளும், பழிசெய்து மாதமாவியும் பால் சாப்பிடுகிறதே வேறியச் சாத்தத்தைத் தொட மாட்டெனச் சைந்தது. அதுவும் தோவின் துரத்திப்பிடந்தான். அடுத்த வீட்டில் உண்மையிலே குழந்தை அதற்குள் வெள்ளம் சாந்தம் சாப்பிடுவதற்குத் தொடங்கி விட்டது!

தாய்ப் பால் இல்லாததால் கடை குழந்தைக்குப் பால் வரங்கிக் கொடுத்திப்பை மாதம் மூப்பது குளம் ஆயிற்று. சாந்தா தோதா தோது தோவுக்கு ஏற்பட்ட கோய் சாந்தாமாதத் தாய்ப்பால் வந்தி விட்டது. கடை குழந்தைக்குப் பால் வரங்குவதற்குப் பண்டம் போதாததால், சாந்தாவுக்குப் பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்து வந்த உலர்ந்திப்பைப்போ நினைத்தி விடுமபடி செய்தது.

அந்தக் குருவி வீட்டும் அங்குமிங்கும் பறந்து சென்றது. தோது வாரிய மாட்டி விருத்த புதைப்பதற்கின் மீது உட்கார்ந்தது. உட்கார் தோவின் கிணிய அந்தப் பட்டத்தைச் சைந்தி வரத் தொடங்கிப்பது.

அது தோவுக்குக் கிணியமான போது அவளும் அவளுடைய மணவாளமேயுடன் எடுத்துக்கொண்ட பட்டமாரும் அப்போது அவளுக்குப் பழிசெய்து அந்தது பழிசெய்து வயது தாவிருக்கும்.

தேர் அகதப் படத்தைப் உதற்புப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அகதப் படத்தில் அழகான உருவாக இருந்த அந்த மண்பெண், படத்திலிருந்து மேலே இறங்கி வருவது போன்ற பிரமை தோஷங்களுக்கு ஏற்பட்டது. தேர் தன் கையை மறித்தான்.

அகதப் பெண்ணுக்குப் பதினெழு அல்லது பதினெட்டு வயது இருக்கும். அவள் தோட்டி துக்கு அருகில் சென்று, கொண்டுவரிக் கயிர் வாக எட்டிப் பார்த்தான். அகில ஆறு மாதக் குழந்தை தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதனால் தேரனின் மூலை குழங்கை. அசாமயம் அவள் மனத்தில் போகும் மயிழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பது போல், அகதக் குழந்தையின் மூலத்தில் புகழுவதில் தவறித்தது. அவள் குழந்தையை மெதுவாக மூத்தமிட்டு விட்டு, எதிரில் வளிக் காட்டி வீழ்ந்த கண்ணாடிக்கு எதிரே சீக்கர தன் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டான். அவளது உருவவடிவான அழகிய மூலத்தையும், தோலாமைக் கண்ணையும், கோதாமரை இதழ் போன்ற சிறமூகைத் தோலத்தையும் கண்ணாடி அப்படியே பிரதிபலித்தது. தன் வணக்கமும் மூலமார்த்தமும் கண்டு தேர் வுக்குக் கண்ணோடும் தாழ்வு மூடியவிக்.

புதுபுது தோட்டியின் மூலத்திலிருந்து ரெடில் மலர்ந்திருந்த வானம்பு பூவிலிருந்து 'வம்' சென்று மணம் வீசிக் கொண்டிருந்தது. அதே வணம் ரெடியோவிலிருந்து இணை வந்ததில் வந்த கொண்டிருந்தது.

தேர் எட்டிவந்துக் மேலே இறங்கிப் பெட்டியைத் திறந்தான். அதில் புவேனப்பாடுவோடக் கூடிய திரைகள், மெத்தைத் துணிவாக், கைக்குட்டைகள் போன்ற பல சாதனங்கள் இருந்தன. அவற்றை பெண்ணின் அவள் மடிப்புப் பிரியமில் வந்திவந்திவது போட்டான்.

பெட்டியுக்கு அடியில் ஒரு புதைப்பெட்டம் இருந்தது. கைவணத்தின் போது அவளும் அவளது கைவணம் சென்ற சீக்கர எடுத்துக் கொண்ட

மத்தெரு படம். கைக்குட்டையை எடுத்து அவள் தேர் கத்தையாகத் துடைத்தான்.

அசாமயம் அவளது உடல் கணவன் அகத அகதர்க்கு வந்தான். அவளது மூலத்தால் தேர் பார்த்தான். அகத மூலத்துடன் படத்தில் வந்த மூலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். அகதப் படம் எடுக்கப்பட்ட பல் வருஷங்கள் ஆகியும், அவளது மூலத்தில் அகத மாறுதல் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அவள் மூலத்தில் இன்னும் அந்த இணைம தாண்டவமாகிக் கொண்டிருந்தது.

அவள், கெயில்கீழே போடப்பட்டிருந்த கதையக் வேலித் துணிவாகப் பார்த்ததும் "காசிக் காசுக்கு இத்தனை துணிவாகத் தைக்க அவளால் எது?" என்று கேட்டான்.

"தோலத்தால் காசுக்கு மூத்தி எகரிக் அதுபி விட்டகரென. நான் இருந்தால் தேர் தரவாரே! சீக்கர இவ்வாறில் காசிக் காசுக்குப் போவோடு போகவில்லை. போவோடு தான் போக்குவதால் இதை பெண்ணைத் தைத்த கைத்தென்" என்று சொல்லி விட்டுத் தேர் சித்தான்.

அவன் அவளுக்கு அருகில் வந்து அவளது தோளில் அடியுத் தழும்புக் கையை வைத்தான்.

"இது என்ன! வேண்டாம், எகரிக் விட்டு விடுங்கள், எகரிக் எழுந்திருக்கும் கையம்" என்று கேட்டிவந்திருக்கெண்டே.

"காசும்."

இதற்குப் பதிலுப் சித்தனால்கிருந்த தேர் எழுந்திவந்து அகதமித்த விட்டது. அவன் மடியில் படுத்துப் பாய் குடித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தை தூங்கி வேகு நேரமாகி வீழ்ந்தது. கீண்ட நேரம் தேர் ஆசாமயம் அகதப் பையன் சித்தனால்க் ஆகித்த விட்டதால், அவளுக்குக் காசிகள் மரத்தப் போயின.

"கண்ணே, சாத்தா, இதற்குக் குழந்தையை மெதுவாகத் தூக்கிக் கொண்டு போய்த் தேர்

யகில்க் போட்டு ஆட்டு...தேர் கண்ணே, சித்தா கண்ணே கண்ணே!" என்று கேட்டான்.

"அவர்கள் அடுத்த விட்டில் இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினான் சாத்தா.

சாத்தா குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு, தேர்வுக்கு எழுந்த சீக்கரக் கூடியவிக். அவளுக்குக் கண்ணே

பாசு இருந்தது. கோதாமரை மூலத் தடவைபாசுப் தோலத் துக்கு மூல இவ்விதம் கண்ணோடு இருப்பது வழக்கமாகக் கிவிட்டதை அவன் உணர்ந்தான். அவளது கெதிரியில் கியிவை மூத்த மூலத்தாகத் துணித்த சீக்கரது. "எனக்கு எகரிக் வேகு வந்திவிட்டது!

இரண்டாவது தெருவில் உள்ள சாலிதர்மர் எட்டுக் குழந்தைகளுக்குத் தாயாகி விட்டாள். அவளை வாராவது எட்டுக் குழந்தைகள் பெற்றவர் என்று சொல்வ முடியுமா! அவள் இன்னும் சிறு பெண்ணாகியிருக்கிறாள். எட்டு மாதத்திலேயே நவம்பரில் உள்ள குழாயிலிருந்து சிறிதும் சிரமமின்றிக் குடத்தில் தண்ணீர் தூக்கிக் கொண்டு வருகிறாள்; ஏனென்று இது தந்தை மாதம் தான். அதற்குள் இப்படி உடம்பு மிகவும் பலவீனமாகி விட்டதை. எப்போதும் களைப்பாக இருக்கிறாள்.

இத்தகைய சித்திரம் எவ்வளவு அழகான தெரையிலிருந்து ஒரு பெருமூச்சு வெளிவந்தது.

இந்த உலகம், குழந்தைகள் பிறக்கவில்லை என்று எந்த தீவிரமோ போகும் மனம் கொட்டும் வகையில் படுகின்றனர். ஆனால் தோஷம், இனிமையான தகைக்குக் குழந்தைகள் பிறக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று என்று வலியுறுத்தலாகும்.

தோஷக்கு இருபத்தெட்டு வயதானவர் ஆகி விருந்தது.

ஆனால், அவளைப் பார்ப்போர் அவளுக்கு காற்பது வயது ஆகி விருக்கும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அவளுக்கு மூன்று தகையெலும்பு நகர்த்தி விட்டது. மூத்தத்தில் கோதக பரிசு திருத்தது. சில வருஷங்கள் ஆகியும் மூன்று ஓர் இனம் கொண்டிருக்கிற அவளது அழகிய கண்ணைச் சுற்றிக் கரிபு வட்டங்கள் உருவாகி விருந்தன.

அவள் வயதான எம்மோருமார் அப்படி இருக்கிறார்களா? இல்லை.

அவளைப் போல் சில துரதிர்ஷ்டவாதிகள் தான் இன்னும் வலியுறுத்துவார்கள். அதைச் சிறிதளவிலேயே விஞ்சுகள். பத்து வருஷத்துக்குள் தோஷம் வளவு மாறி விட்டதா?

கமர் எட்டு மாதங்களுக்கு மூன்று வருஷம் தோஷத்துடன் மன்னிக்கப்படவில்லை வரத்தான் ஹாஸ்யம் சந்தித்தான். ஹாஸ்யம் தோஷம் அடைவதாயும் கண்டு கொள்ளவே முடியவில்லை. ஆனால், தோஷம் அவன் அடைவதாயும் கண்டு கொண்டான்.

"ஹாஸ்ய! என்னைத் தெரிவிக்கிறாயா, உனக்கு நான்தான் தோஷம்."

ஹாஸ்யத்துக்குத் தன்னுடைய கண்ணியம் கெட்டுப் போயிருக்கிறது.

"உன் கண்ணியம் நீ என்னுடன் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிற தோஷமா?" என்று விடப் புடல் கேட்டு விட்டாள்.

"அதில் உனக்கு என்ன சந்தேகம் வந்து விட்டது?" என்று கேட்டாள் தோஷம்.

"இவர்களை எல்லாம் உன் குழந்தைகளா? அவ்வது உன் பெருக் குழந்தைகளா?"

ஹாஸ்யம் இவ்விதம் (அவளிடம் விடையாட்டாகக் கேட்டது உடல் தோஷம் மனத்தை மிகவும் புண்படுத்தி விட்டது.

"ஹாஸ்யம் சொத்து என்ன பயன்? என்னைப் பார்த்தால் மெழுகு மாதிரியாகத் தானே இருக்கிறது?" என்று தோஷம் தனக்குள் சொல்லிப் போருகிக் கொண்டாள்.

தோஷம் மூத்தத்தில் தென்பட்ட வேதனைகள் கண்டதும் ஹாஸ்யம் அவ்விதம்

கேட்டது தவறு என்பதை உணர்ந்தான்.

"தோஷம், என்னை மன்னித்து விடு. நான் அப்படிச் கேட்டு உன் மனம் வருத்தும்படி சொல்லி இருக்கக் கூடாது. தவறு செய்து அதை மறந்துவிடு. சரி, நீ எங்கு இருக்கிறாய்? உன் கணவர் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? இவன் எவ்வளவு அழகான பெண்! இவன் பெயர் என்ன?" என்று சாதிதரவாசன் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறான்.

ஹாஸ்யம் அப்பாவி வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் தோஷம் மூத்தத்தில் புண்பாடுகள் தவறித்தது.

"என்னை மிகவும் பெரிய கதை, ஹாஸ்யம். அதைத் சொல்ல ஒரு நாள் முழுவதும் வேண்டும். இந்த வாரம் நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

"என் மருத்துவப் பெண்ணை வேலை செய்துவருகிறேன். இங்கு வந்து ஒரு மாதம் ஆகிறது. நான் இருக்கும் இடத்துக்கு வர. அதோ சரிபத்தின் தான் இருக்கிறது."

தோஷம் குழந்தைகளுடன் ஹாஸ்யம் விட்டுக் கொடுத்தான். பால்வ நிகழ்விதமான

இருவரும் பொழுது போகிற தெரிவாமல் வேகு தோஷம் போகிக் கொண்டிருக்கிறான்.

கடைபொருள் தோஷம் ஹாஸ்யம் விடை பெற்றுக் கொண்டபோது இருட்டாகி விட்டது. தோஷம் புறப்படும் தூலாயில் ஹாஸ்யம் பார்த்து, "உன்னுடைய கணவர் உங்களைக் கொன்று விடுவார் போலிருக்கிறதை, உன் உடம்பைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள், தோஷம்!" என்றான்.

ஹாஸ்யம் அவ்விதம் கூறிவது தோஷத்துக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை.

"என்ன ஹாஸ்யம், இப்படிச் சொல்லுகிறாய்? அவர் மீது மாத்திரம் குற்றத்தைச் சுமத்தாதே!" என்றான்.

"சரி, கீழே குற்றவாளி என்றுதானே சொல்லுகிறாய்? பார் குற்றவாளியாக இருந்தால் என்ன? நீ இனிமேல்வரு கஷ்டப்படுவாய் என்று இருக்க வேண்டுமானால், நான் சொல்லுவதைக் கேள். இனிமேல் உனக்குக் குழந்தையே பிறக்கக் கூடாது."

ஹாஸ்யம் அப்பிராபத்ததைத் தோஷம் கவனத்துக்கு விவரமாகத் தெரிவித்தான்.

இந்தவழி நினைந்திருந்த சேஷரும் குழந்தைகளும் ஓர் அறையில் படுத்துக் கொண்டனர். சேஷரின் உணர்வு மந்திரி அறையில் படுத்துக் கொண்டார்.

அப்படி இருக்கும், இன்று சேஷ அப்பவதி வாக இருந்தான்!

அன்று குழந்தை சிநிதா படுத்த படுக்கை யாகி இருப்பதொரு நாட்டினுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. குழந்தைரின் உயிருக்கு அபத்த வந்து விடும் போல் இருந்தது. சேஷரும் அவன் உணர்வுமே இரப்ப போல் தூக்கமில் குழந்தை கையிலே வைத்தது கொண்டிருந்தான். குழந்தைக்கு ஏதாவது வேலித் திட்டாக என்ன செய்யவேண்டுமென்று சேஷ எடுக்கிக்கொண்டிருந்தான்.

என்று நாட்டினுக்கு ஓர் தான் குழந்தைக்கு இனி அபத்தமில் என்று டாக்டர் உறுதி செய்தார். அதைக் கேட்ட பிறகு சேஷரும் குழந்தைக்குப் போது உயிர் திருப்பி வந்தது! அதன் பிறகுதான் சேஷமே, அவன் உணர்வோடு இரவில் தூக்கம் ஆயித்தான்.

அன்றிரவு ஒரு மணி இருக்கும். சேஷ திரும்பிட்டு எழுந்தான். குழந்தை சிநிதாவைத் தோட்டுப் பார்த்தான். உடம்பு ஈர்மையாக இருந்தது. சேஷ பதவியைத் தட்டி விட்டான். குழந்தைக்கு ஈரமே இல்லை. கைகளைத் தூக்கு மெது என்பதை அறிந்த வேண்டி அவனுக்குச் சில மிஷன்கள் ஆகி விட்டன. சேஷரின் உணர்விலிருந்து தான் தானாவாக உணர்வு வழிக்கு கொண்டிருந்தது. அவன் உணர்வோடு துடைத்துக் கொண்டார். சிநிதாவைக் கால் பார்த்தவதற்காக மனத்திற்குள் உட்கொண்ட பிரார்த்தனை செய்தான்.

அவன் திருப்பிப் படுத்துக் கொள்ளும் எல்லாம் அவனது உணர்வு தன் உணர்வு அறையே போகிறது. அந்த வேர்தலில் அந்த அறையில் விளக்கு வெளியில் தென்பட்டது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

'அவன் இன்னும் தூக்கமில்லை, என்ன! பாவம், சிநிதாவைப் பற்றி எங்கோ எட்டி வரும் அவர்தான் துடித்து விட்டார். அவரது உணர்வு உணர்வற்ற குழந்தை உணர்வாகவு. 'உன் உணர்வு உணர்வு கொண்டு விடாது போயிருக்கிறதே' என்று ஊர் உறியது என்பவனது கொடுமையான வாந்திதான்! அவரைப் பற்றி அவனுக்கு என்ன தெரியும்! என்னவையும் குழந்தைகளேயேயும் அவன் என்பவனது பாடுபட்டு வருவோர், என்பவனது நியாயம் செய்து வருவோர் என்பதை அவன் அறிவானா, என்ன!'

இவ்வீதமெல்லாம் உணர்வின் சேஷ மறுபடியும் தன் உணர்வு அறையைப் பார்த்தான். அப்போதுமே விளக்கு அறிந்து கொண்டதற்கு இருந்தது. இந்த அறையே வெளியில் அவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்!

சேஷ எழுந்து சென்றதற்குப் போய்மேல் மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தான். அவனது உணர்வு ஆரம்பத்தில் பார்த்த வண்ணம் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். படுக்கைக்கு அருகில் ஒரு புத்தகம் எங்குக் கிடந்த வண்ணம் தனயின் கைகளைப் பிடித்தது.

அவனைப் பார்த்ததும், சேஷருக்கு அவன் மீது எல்லாவற்ற அனுதாபம் ஏற்பட்டது.

அவன் அங்கேயும் படுத்துக்கொண்ட ஓர் அறையைக் குழந்தைகளையோட அவனுக்குத் தோன்றியது.

"இவ்வளவு நேரமாகியும் என் கிழித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! தூக்கம் வரவில்லையா!" என்று கேட்டார்.

சேஷரின் அந்தக் கேள்வியில் பரிஷம் அவன் புன் தலம்போ.

அக் கேள்விக்குச் சேஷரின் உணர்வு பதில் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், தன்னைப் பற்றி அவனைப் பார்த்தான். அப்போது அவனது உணர்வு உணர்வு உணர்வு போல் தோன்றின. உடல் கொடுத்திருக்கும் போது அவன் உணர்வு போல் எழுப்பி இரக்கமின்றித் தோன்றித் தாக்குவது போல், அவரோடு அவன் இரக்கமின்றித் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

சேஷ வெளியே சென்று அவன் அறையைத் தூக்கிவிட்டான். சேஷ ஊரிலிருந்து அறிந்த வந்திருந்த தனித்தது!

சேஷருக்கு இப்போது பிறக்கப் போவது ஏதாவது குழந்தையாகும்.

ஏற்கெனவேயே அவனது உணர்வு சேஷரின் எப்போதிலும். பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்குப் பால் வாய்க்க வேண்டுமாயின், அவன் அதைப் பட்டிக்கு விடக்கூடாது. மேலும், குழந்தை பிறக்கும் போலிருந்து தனிப்பட்ட அவர்தான். அவன் இரண்டு வேளை சேஷரின் எப்போது மீட்க, என்ன வேலை செய்ய முடியும்! குழந்தைகளின் எப்போதும் உட்கு குறைத்து அவனுக்கு வலி ஏதாவது உணர்விலே சேஷ தயாராக இருந்தான். ஆனால், அவன் எப்போதும் தான்! தான் எப்போதும் எதுவா விருந்ததும், குழந்தைகள் வலி ஏதாவது எப்போது வேண்டும் என்று என்னும் கொடுமைப் சேஷரின் சேஷரின் உணர்வு.

அன்றிரவு விட்டும் போயிவிட்ட இல்லை. சேஷ இன்னமும் தான் எப்போது வேண்டும், அவனது உணர்வுக்கு அது எப்படியோ தெரிந்து விட்டது. என்னோ, அவன் அன்று ஒரு பிடித்திருக்கும் எப்போது முடியாது என்று மறந்து விட்டான்.

"எனக்கு வலி ஏதும் விட்டது. சேஷ. இதற்குமேல் போட்டால் எப்போது முடியாது" என்று உண்டாய்க் கொண்டி விட்டான்.

அன்று அவன் 'மயம்' எப்போதிலும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவன் கையில் ஓர் அளவு உடல் இல்லை. மறுவா உணர்வு வந்த பிறகுதான் அறிவ வாய்க்க முடியும்.

சேஷருக்கு உணர்வு போகக்கொண்டு வந்தது. தான் எப்போது வேண்டும் என்பதை உணர்வு தன் உணர்வு அறையே வலி உடல் எப்போதும் அவனுடைய மனத்தை உணர்வோடு செய்து வந்தது.

மற்றொரு குழந்தை பிறந்து விட்டால் இரண்டு குழந்தைகளுக்குப் பால் வாய்க்கும்படி வாக இருக்கும்.

அவனது மாதச் சம்பளம் தாந்து இருப்பது தெட்டு குயாம். குழந்தைகளுக்குப் பால் மாதச் சிறம் குயாம் குயாமிக்குமேல் ஆகிவிடுமென்று. விட்டு வரக்கூடிய மற்றொரு குயாம் குயாம் போய்விடுமென்று. 'இவ்வாறாகக் கிடைக்க என்று

'அனாசின்' வித்தூசு குறைப்புச் சேர்க்கை மட்டிலும் மருந்துகளின் வகையும், அவை நரம்புகளின் மூக்கிய சேர்க்கை பாகங்களில் கூட்டாக வேலை செய்து விளைவில் வலி, தலையலி, ஜுவரையும், ஜூசும், பல்வலி, மற்றும் தலை தாளவில் தொடி இயந்தை நீக்கும் அனாசினில் அடங்கிய சில தான்கு மருந்துகள்:-

- 1 கொதிப்பு: ஜூத்தடுப்பு, குளையும், பலவிருத்தி மெல்ல தந்தும் பிரசித்தி பெற்றது. ஜூத்தை குறைப்பதில் மிகத் துரிதமானது.
- 2 கர்ப்பிணி: பலதீனத்திற்கும், மனச்சோர்வுக்கும் மிகவும் துணைபெறும் மருந்தாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- 3 பித்தலிதன்: ஜூத்தடுப்பு, வலி நிவாரணத் தன்மை மருத்து பெயர் பெற்றது.
- 4 ஆஸ்டிக் ஸ்டிரீமிங்க் ஆஸ்டிக்: தலையலி அது போன்ற வலியை ஸ்திரீமியும் போக்கடிப்பதற்கு மிகவும் உபயோகமடைகிறது.

அனாசினிலுள்ள இந்த தான்கு மருந்துகளும் ஒரு டாக்டரின் குறிப்புக்கு ஒப்பாகும். 'அனாசின்' வித்தூசுத்திற்கு நீங்கி விளைவிப்பதோ அல்லது வலிநீங்குதல் போன்ற உண்டாகக் கூடிய விளைவுகளையும், வலி, தலையலி, ஜுவரையும், ஜூசும், பல்வலி மற்றும் தலைதாளில் வலி குறைப்பதற்கு விளைவிக்கும், பத்திரமாகவும், நிச்சயமாகவும் நிவாரணம் பெற உபயோகமடையும் அனாசினியே வேண்டுமென்று உறுதிப்படுத்துக.

மிகுந்த கனக்காள மக்களுக்கு மிவாரணம் அளிக்கின்றது

யப்பாய், நிராண்ட் அட்வர்ட்டைஸ்க் கம்பெனியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ என். என். ராமகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் யம் பாய் ஸ்ரீ ஈ. எம். கிருஷ்ண பரகவதர் அவர்கள் புதல்வி ஸ்ரீமதி கவுடில்லுக்கு ஏதோ நீதித் தேர்ப்பய்யாயத்துக் காலில் வேறு சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறினது. மணமக்கள் நீடுநீடி வாழ்வார்களா!

குறிப்பிட்ட நேரமாகப் பிடித்து விடுகிறார்கள். மீதியுள்ள தொகையை கையத்துக் கொண்டு ஏழு ஆக்ஸ்கன் எப்பிட வேண்டும். ஏழு போர்களுக்கு உடைகளும் வாகன வேண்டும்.

புதிதாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளை மந்த அது குழந்தைகளுக்கு இன்னும் அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படும். அவர்களுக்கு மேலும் சில வசதிகள் குறைந்து விடும். ஏழு குழந்தைகளைச் சித்திரவதை செய்யப் போகும் வானியோம் தங்களைத் தோடீயாக்குக் கொண்டார்கள். அவர் தலை சுழன்றது.

அதே சமயம் வாரத் தைவு நிகழ்கின்ற நிறைத்து. அவளது குழந்தைகள் குதூகலத்துடன் ஓடி வந்து தோஷைக் கட்டிக் கொண்டனர். தோர் அந்தக் குழந்தைகளை அணைத்து வந்தனர். "என் கண்மணிமனை, என் இனிமையக் கண்ணுக்கு அநீதி செய்ய மாட்டேன். உங்களைச் சித்திரவதை செய்ய மாட்டேன்" என்று கண்ணாங்கக் கூறினார்.

தன் தாயார் கூறிவதைக் கேட்ட சாக்தர் அப்படியே ஈடுபட்டி விட்டார்.

"அம்மா, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்! உனக்கு என்ன உடம்பு! என் ஹாஸிலும் போல் சொல்லிடுமா!" என்று கேட்டான் சாக்தர்.

"நீ போக வேண்டாம், சாக்தர் ஈயை போல் விட்டு வருகிறேன். சாக்தர், குழந்தைகளுக்கு நீ சாதிப் போடு. என் ஹாஸி விட்டுக்குப் போய் வருகிறேன்."

"சரி, அம்மா!" என்றான் சாக்தர்.

மந்தக் குழந்தைகள் ஒன்றும் தெரிவாமல் 'நிடுநிடு' வென்று விழித்தன.

வயிற்றில் உள்ள குழந்தையை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்ற பயங்கரமான எண்ணம் தோவின் மனத்தில் ஏற்பட்டது.

தோ வேறு வேகமாக ஹாஸி விட்டுக்கு வந்து சென்றான். கப்பலின் வேகமாக 'கடிகக் கூடாது' என்று அவளது தாயார்

அடிக்கடி சொல்லுவது உண்டு. என்னும் தோ அப்போது அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை! அவள் எதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டும்! வயிற்றிலிருந்த சிவமேதுவாக அகல்கிறது.

தோ ஹாஸியின் விட்டுக்கு அருகில் சென்றதும், ஹாஸி சில பொங்கலுடன் வேலியை வந்தார். அவர்களுடைய கண்களில் தென்மடவேண்டாம் என்பதற்காகத் தோ வேலிச் சவருக்கு அப்பாய் மறைந்து கொண்டார்.

அப்போது அவர்கள் பேசிக் கொண்டது தோவின் செவிமையில் விழுகிறது.

அவர்களில் ஒரு பெண் சொன்னாள்:

"இக்கே பார், ஹாஸி, இனி இதை என்னும் பொதுக்க முடியாது. என் டாக்டரை இன்று துணித்து கேட்டு விட்டேன். இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லுங்கள் என்று. டாக்டர் அதற்கு என்ன சொன்னார் தெரியுமா!..."

ஹாஸி இடைமறித்து, "இப்படி பெய்லாம் சொன்னாறே. குழந்தை வந்து விட்டது. இனி அதை எதுவும் செய்யக் கூடாது. அகிவனவுதான்!" என்றான் ஹாஸி. அவன் வார்த்தைகளில் கண்புப்பும் உறுதியும் தெரவித்தான்.

"சரி, ஹாஸி! நீ சொல்கிறபடியே இருக்கட்டும்" என்றான் சாக்தர் பெண்.

பிறகு வானியோம் ஹாஸியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றார்.

தோவுக்குத் தன் வயிற்றில் உள்ள சிவ, 'என்னை ஒன்றும் சொகுது விடாதே' 'என்னை ஒன்றும் சொகுது விடாதே' என்று அலறுவது போல் தோன்றியது.

ஹாஸி விட்டுக்குக் கொல்லும் சமயம், 'ஹாஸி' 'ஹாஸி' என்று யாரோ உப்பிடுவது போலிருந்தது. ஹாஸி நிரம்பிப் பூக்கியே, வானியில் கின்று கொண்டிருந்த தோ அப்படியே சீழை விழுகிற விட்டார்.

ஹாஸி உடனே ஓடி வந்து அவரைத் தூக்கினான். அவனும் அவளது வேலிக்காரர்களும்தோஷை உள்பை தூக்கிக் கொண்டு, படுக்கையில் போட்டனர்.

சில சிலை பேரத்தில் தோவுக்குப் பிரதான தெரிந்து விட்டது.

"உன் உடம்புக்கு என்ன தோ!" என்றான்.

தோ என்ன பதில் சொல்லுவான்! அவனுக்கு வேட்டைமக இருந்தது. வார்த்தையே வாய் விழுகிற வரவில்லை. ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு அவன் ஹாஸியிடம் தன் வயிற்றைக் கட்டிக் காட்டினான்.

ஹாஸிக்கு உடனே எல்லாம் புரிக்விட்டது. அவன் தோஷைப் பரிசோதனை செய்தான். ஹாஸியின் முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது.

"தோ பயப்படுவதற்கு ஒன்றாகியிருக்கிறாய். எவ்வளவு சமீபமாக இருக்கிறது" என்றான்.

"திடீரென்று வசி தாங்க முடிய வில்லை. சீழை விழுகிற விட்டேன்."

"இன்னும் நாறு மாதம் இருக்கிறது. பிறகு உன் மடியில் ஒரு புதிய உயிர் தலழும். ஒன்று. இரண்டு. மூன்று. நாறு.....உனக்கு இது ஏழாவது குழந்தை அல்லவா!"

இவ்விதம் சொல்லி விட்டு ஹாஸி சிரித்தான். தோவின் முகத்திலும் புன்னகையே தவழ்ந்தது. ஏழாவது குழந்தைக்குத் தான் தாயாகப் போவதைக் குறித்து அவர் பெருமையும் அடைந்தான்!

இருமல்

ஜலதோஷம்

ப்ரான்சைகடிஸ்

ஆஸ்த்மா

தொண்டை
ரணம்

கக்குவான்
இருமல்

இவ்வகளுக்கு குழந்தைகள், பெரியோர், வயோதிகள் யாவரும் பெர்டுளின் உட்கொள்ளலாம். பெர்டுளின் சகலவித இருமல்களுக்கும் மற்றும் இளதயோட்டிய உபாதைகளுக்கும் யாதொரு கெடுதியின்றி துரிதவிவாரணம் அளிக்கிறது. ஆகவே பெர்டுளின் வாங்குங்கள்!

எல்லா மருத்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கிறது.

இடர்பா லிமிடெட், ஸ்தான், லீகென்ஸ்மன் ஸ்ட்ரீட் கஸ்டம் அண்ட் இன்ஸூரிக் டெரிடெரி இவர்களின் அனுமதியின் பேரில் இடர்பா லிமிடெட் தயார் பெட்டி 1041, பம்பாய் - 1 இலிருந்து இத்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

